

Από τον Αχελώο και τα Άγραφα μέχρι το Βόλο και τις Σταγιάτες ...αλληλεγγύη σε όσους αγωνίζονται ενάντια στα καταστροφικά σχέδια κράτους και αφεντικών **Η ΦΥΣΗ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΝ!**

Το κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα μέσα στη βαθιά κρίση του - οικονομική, κοινωνική, υγειονομική, περιβαλλοντική, και εντέλει αξιακή - επιτίθεται με ολοένα και μεγαλύτερη σφοδρότητα στη φύση, στις τοπικές κοινωνίες και στον κόσμο της εργασίας. Μεγάλα επενδυτικά σχέδια για εγκατάσταση αιολικών πάρκων και εξόρυξη υδρογονανθράκων, δημιουργία φαραωνικών φραγμάτων, υφαρπαγή πηγών για την ύδρευση και εξυπηρέτηση των αναγκών της βιομηχανίας στα μεγάλα αστικά κέντρα, αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων με στόχο την ακόμα μεγαλύτερη υποδούλωση των εργαζόμενων στα αφεντικά εν μέσω πανδημίας, το μόνο που υπόσχονται είναι ανέχεια, αρρώστειες και εξαθλίωση για τα πληθειακά κομμάτια της κοινωνίας, ανεπανόρθωτη καταστροφή της φύσης, αφανισμό των υπόγειων και επίγειων υδάτων, εκτοπισμό ολόκληρων χωριών.

**Ενημέρωση από την πορεία στο Βόλο
ενάντια στην καύση σκουπιδιών** σελ. 15

**Κλήση σε δίκη για 4 αγωνιστές στην
Καρδίτσα. Ο αγώνας δεν ποινικοποιείται,
οι αγωνιστές δεν τρομοκρατούνται** σελ. 15

**ΟΥΤΕ ΣΤΗΝ ΟΙΤΗ, ΟΥΤΕ ΣΤΑ ΑΓΡΑΦΑ,
ΟΥΤΕ ΣΤΗΝ ΤΗΝΟ, ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΒΟΥΝΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΝΗΣΙΑ,
ΧΩΡΙΣ ΑΙΟΛΙΚΑ!** σελ. 16

Από την Προληπτική Αντιεξέγερση ...στη χουντική εκτροπή Ο νόμος για την περιστολή των διαδηλώσεων θα συντριβεί στο Δρόμο

Ο κόσμος των αφεντικών κλυδωνίζεται. Οι οργανισμένες κραυγές της εξέγερσης από την καπιταλιστική περιφέρεια έφτασαν στο κέντρο της, ενώ ο εκκωφαντικός θόρυβος του ξεσηκωμού στην καρδιά της Αυτοκρατορίας διέλυσε κάθε αμφιβολία ότι οι «ήσυχες μέρες», αν υπήρξαν ποτέ, ανήκουν στο παρελθόν. Οι εκτιμήσεις των απολογητών του καθεστώτος για την «εξάντληση της αντίστασης» των καταπιεσμένων πετάγονται καθημερινά στα σκουπίδια της ιστορίας.

Η κρατική - καπιταλιστική αποσάθρωση, η

ολοκληρωτική χρεοκοπία του συστήματος εξουσίας υπογραμμίζεται ως οικουμενική πραγματικότητα μέσα από τις συνέπειες της πανδημίας του Covid-19, με το βάθεμα της κρίσης του κεφαλαίου. Σε ολόκληρο τον κόσμο, όσο και στο ήδη χρεοκοπημένο ελληνικό κράτος, η διαπίστωση είναι απλή: όταν λιγοστεύουν τα καρότα περισσεύουν τα μαστίγια. Η αδηφαγία των αφεντικών για όλο και μεγαλύτερα κέρδη δεν αφήνει κανένα περιθώριο για αυταπάτες περί αναδιανομής του κοινωνικού πλούτου. Τα παχυλά κρατικά κονδύλια

δεν κατευθύνονται κατευναστικά προς τα πληττόμενα εργατικά τμήματα αλλά επενδύονται ως δωροδοκία στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, ώστε αυτά αφενός να παράγουν ακόμη πιο έντονη και αποτελεσματική προπαγάνδα και αφετέρου να σιωπήσουν μπροστά στη σφαγή της κοινωνικής βάσης που έχει ήδη ξεκινήσει.

Το ξύλο στις πλατείες την περίοδο μετά τη λήξη της καραντίνας, η κατοχή των Εξαρχείων, οι εκκενώσεις και απειλές εναντίον των καταλήψεων, το σπάσιμο των *Συνέχεια στη σελ. 2*

ΤΡΙΗΜΕΡΟ REBUILD LIBERTATIA 26, 27, 28 ΙΟΥΝΗ

Την Πέμπτη 25/6 πραγματοποιήθηκε ανοικτή συνέλευση στον χώρο της κατάληψης Libertatia με σκοπό την ενημέρωση της πορείας της ανοικοδόμησης, καθώς και το σχεδιασμό του τριημέρου εργασιών. Αλληλέγγυος κόσμος ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα και πλαισίωσε και τις 3 μέρες, όπου ολοκληρώθηκε πλήθος εργασιών όπως ξεμπάζωμα, καθαρισμός του χώρου και άλλες οικοδομικές εργασίες. Σκοπός του καλέσματος ήταν αρχικά να ενημερωθεί ο κόσμος για τη συνέχεια του αγώνα καθώς και να ξανά δουλέψουμε και να οργανώσουμε μαζί την πορεία του. Σημαντική ήταν για ακόμη μια φορά η στήριξη της γειτονιάς τόσο στο τριήμερο αλλά και όλο το προηγούμενο διάστημα.

Συνέχεια έχει η ολοκλήρωση της σκεπής όπου λίγες μέρες πριν το πέρας των εργασιών το Νοέμβριο δεχτήκαμε για ακόμη μια φορά την κρατική καταστολή. Το

κράτος αντιλαμβανόμενο την συσπείρωση κόσμου γύρω από την ανοικοδόμηση, αλλά και την συμβολική διάσταση που αυτή φέρει, θέλει να ανακόψει την πορεία του αγώνα αυτού ο οποίος αποτελεί κομμάτι του αντιφασιστικού και αναρχικού κινήματος.

Όπως έχουμε ξαναπεί ο δίκαιος αγώνας για την ανοικοδόμησή της κατάληψης Libertatia θα συνεχιστεί κόντρα στις απειλές, ως μια σημαντική κινηματική παρακαταθήκη, σημείο αναφοράς και πρόταγμα μέσα σε μια συνθήκη διαρκούς καταστολής των καταλήψεων.

Τίποτα δεν τελείωσε... Όλα συνεχίζονται...

κατάληψη Libertatia

Συνέχεια από τη σελ. 1

διαδηλώσεων, η πρώτη de facto εφαρμογή της απαγόρευσης στη μηχανοκίνητη εργατική πορεία στη Νίκαια στις 11 Ιούνη με τη σύλληψη 46 αγωνιστών, η σκευωρία εις βάρος των συντρόφων Καλαϊτζίδη – Ματαράγκα, οι συνεχόμενες προσαγωγές αναρχικών, η οπατάλη εκατομμυρίων για τον εξοβλισμό των δυνάμεων καταστολής και εν τέλει το ίδιο το νομοσχέδιο για την περιστολή και καταστολή των διαδηλώσεων έχουν ένα κοινό: τον φόβο της εξουσίας απέναντι στις επικίνδυνες τάξεις, απέναντι στο ανάστημα της εξεγερμένης αξιοπρέπειας που μπορούν και σηκώνουν ολοένα οι καταπιεσμένοι πληθείς του αβίωτου κόσμου της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης.

Το δόγμα της «μηνδενικής ανοχής» αναβαθμίζεται σε μια ενιαία στρατηγική Προληπτικής Αντιεξέγερσης, η οποία βασίζεται ουσιαστικά σε χουντικές διατάξεις. Τα αφεντικά και το πολιτικό προσωπικό που διαχειρίζεται το κράτος και περιφρουρεί το μονοπώλιο της βίας από αυτό γνωρίζουν πολύ καλά προς ποια ζοφερή κατάσταση κινούν τα πράγματα. Η λεηλασία της εργατικής πλειοψηφίας δεν έχει προηγούμενο ούτε στο πλαίσιο της κρίσης που ξέσπασε το 2010. Η εμπειρία τους από την προηγούμενη φάση του λαϊκού ξεσηκωμού, αλλά και ο τρόμος τους για σφοδρότερη ακόμα σύγκρουση ενός ακηδεμειντού, επαναστατημένου και καλύτερα οργανωμένου κοινωνικού και ταξικού κινήματος με την εξουσία τους, βάζει στο επίκεντρο των προτεραιοτήτων τους την πρόληψη της βίαιης καταστολής. Το νομοσχέδιο αυτό αξιώνει τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, ενώ οι ρίζες του βρίσκονται βαθιά μέσα στη χουντική παράδοση της ελληνικής ακροδεξιάς.

Η παρουσία άλλωστε των MAT στα νησιά για τη δημιουργία των κλειστών κέντρων κράτησης, η αντίστοιχη στα σύνορα για την αντιμετώπιση της

«εισβολής» των κατατρεγμένων μεταναστών και προσφύγων, ο καταλυτικός ρόλος της αστυνομίας κατά τη διάρκεια της καραντίνας, το σπάσιμο του πανεπιστημιακού ασύλου με την εισβολή των MAT στην ΑΣΟΕΕ και τον ένοπλο μπάτσο, η διαρκής και εντεινόμενη παρουσία της Αστυνομίας σε όλα τα πεδία του δημόσιου χώρου και της κοινωνικής ζωής καταδεικνύει ότι ο μισθοφορικός στρατός κατοχής του κράτους αναβαθμίζεται σε ολοκληρωτική και πανταχού παρούσα μονάδα επιβολής της στυγνής εξουσίας των αφεντικών. Το ίδιο το νομοσχέδιο κατά των διαδηλώσεων αποδίδει απευθείας στην Αστυνομία εξουσίες εισαγγελείας, αφού μπορεί ο Αστυνομικός Διευθυντής να αποφασίσει κατά το δοκούν ποιες διαδηλώσεις χαρακτηρίζονται ριζοσπαστικές και δύναται να διαλυθούν με τη βία. Είναι προφανές ότι πέρα από τον ευρύτερο στόχο περιστολής της ίδιας της κοινωνικής πάλης, με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο το Κράτος ευελπιστεί να διαλύσει τον ριζοσπαστισμό, βασικός εκφραστής του οποίου υπήρξε διαχρονικά την μεταπολιτευτική περίοδο το αναρχικό κίνημα.

Αυτή η διαχείριση σε συνδυασμό με ένα σύνολο πολιτικών επιλογών δείχνει ότι αποτελεί διακαή πόθο τους το ξερίζωμα της κουλτούρας της ανυπακοής και της εξέγερσης που εκδηλώνεται ως διαρκής δυνατότητα στις κοινωνικές εκρήξεις των από τα κάτω. Η ψήφιση των νομοσχεδίων για την παιδεία και το περιβάλλον ουσιαστικά σε κατάσταση κοινωνικού εγκλεισμού εν μέσω καραντίνας και το χουντικό νομοσχέδιο για τις διαδηλώσεις συγκροτούν ένα σώμα πολιτικών μεταρρυθμίσεων για την ανατροπή εκείνων των όψεων του μεταπολιτευτικού παραδείγματος που συνδέθηκαν με τις μεγαλύτερες λαϊκές – πληθειακές νίκες απέναντι στο τέρας του κρατισμού και του καπιταλισμού που εξοντώνει τους ανθρώ-

πους και (α)λλοτριώνει τη φύση.

Η αστική τάξη γνωρίζει καλύτερα από τον καθένα ότι το βάθεμα της κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος επιτάχθηκε σε δυσθεώρητα ύψη εξαιτίας και της πανδημίας, η οποία έχει παγκόσμιο χαρακτήρα. Γνωρίζει πολύ καλά ότι οι εκατομμύρια εξεθλιωμένοι δεν θα μπορέσουν από ένα σημείο κι έπειτα να χορτάσουν με την προπαγάνδα των αφεντικών: θα πρέπει να αναλάβουν οι ράβδοι των προπατόρων. Είναι δικό μας καθήκον να προετοιμάσουμε με υπομονή και δυναμισμό την κοινωνική βάση για μια γενικευμένη σύγκρουση με τους δυνάστες της, να αναβαθμίσουμε την επαναστατική οργάνωση εις βάρος των ρεφορμιστικών σχηματισμών που ξεφτιλίζουν και ξεπουλούν τους λαϊκούς αγώνες. Να πείσουμε το κοινωνικό σώμα με το παράδειγμα ανυποχώρητου αγώνα, μπαίνοντας ξανά στην πρώτη γραμμή, στη φυσική θέση κάθε Αναρχικής πρότασης, θέτοντας αναχώματα, στήνοντας οχυρώματα, μετατρέποντας τις κοινωνικές αιχμές σε επαναστατικό υλικό. Αν ζούμε είναι για να πατήσουμε στα κεφάλια των βασιλιάδων.

ΚΑΜΙΑ ΣΥΝΘΗΚΟΛΟΓΗΣΗ ΜΕ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

ΚΑΝΕΝΑΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ ΜΕ ΚΡΑΤΟΣ – ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΠΡΑΒΟΥΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ΟΡΓΑΝΩΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ ΗΤΑΝ – ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΛΑΟΣ

**ΔΙΑΔΗΛΩΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ 9 ΙΟΥΛΗ
ΑΘΗΝΑ: ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ, 19:00
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΑΓ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ, 19:00
ΠΑΤΡΑ: ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ, 19:00**

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Κείμενο για το εκδίκητικό - αντιεκπαιδευτικό νομοσχέδιο

Η υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Νίκη Κεραμέως, κατέθεσε, στις 22/4, σε δημόσια διαβούλευση, το πολυσυζητημένο νομοσχέδιο για την παιδεία, το οποίο περιέχει σαρωτικές αλλαγές σε όλους τους κλάδους και βαθμίδες της εκπαίδευσης. «Επιβεβλημένες από τις σύγχρονες απαιτήσεις οι αλλαγές στην Παιδεία», αναφέρει η υπουργός σε πρόσφατη συνέντευξή της. Φυσικά όλοι/ες μας αντιλαμβάνομαστε πως οι απαιτήσεις στις οποίες αναφέρεται δεν είναι άλλες από τις απολύσεις εργαζομένων, την όξυνση της ταξικής ανισότητας, την απόρριψη της κοινωνικής βάσης από τις σπουδές και την παγιοποίηση της υπεροχής της ιδιωτικής εκπαίδευσης, που αφετηρία της ήταν ο νόμος Κεραμέως, ψηφισμένος πριν μερικούς μήνες. Ας δούμε όμως τα σημεία του νομοσχεδίου που καταδεικνύουν τους ισχυρισμούς μας.

Όσον αφορά τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και συγκεκριμένα το Λύκειο, γίνεται αναφορά στην επαναφορά της «Τράπεζας Θεμάτων Δι-αβαθμισμένης Δυσκολίας», θεσμός που ψηφίστηκε και εφαρμόστηκε τη χρονιά 2013-2014 και η εμπειρία εφαρμογής του έδειξε αύξηση των μετεξεταστέων κατά 40%. Η δυσκολία της προαγωγής στην επόμενη τάξη, θα αναγκάσει πολλές οικογένειες να καταφύγουν σε φροντιστηριακά μαθήματα, το οποίο οδηγεί σε ένα αδιέξοδο για την κοινωνική βάση εξαιτίας της φτώχειας και της εξαθλίωσης που ήδη βιώνουν τα πληθειακά στρώματα. Επιπλέον σε συνδυασμό με την αύξηση των γραπτώς εξεταζόμενων μαθημάτων εντείνεται ο εξετασιοκεντρικός χαρακτήρας του Λυκείου, ενώ για την προαγωγή και απόλυση των μαθητών, ο γενικός μέσος όρος επαναφέρεται στο 10. Το σημαντικότερο όλων, σε βάθος τριετίας, είναι η εξαγγελία μείωσης των εισακτέων σε πολύ μεγάλο ποσοστό που θα υλοποιηθεί με την υιοθέτηση των προτάσεων των Πανεπιστημίων και τη διπλή βάση εισαγωγής: το 10 του κράτους και την μεγαλύτερη βάση που θα ορίζει η κάθε σχολή.

Τόσο στο Γυμνάσιο όσο και στο Λύκειο διεκπεραιώνεται η εντατικοποίηση των σπουδών και η μηχανοποίηση της εκπαιδευτικής διαδικασίας, αφού -από όσο φαίνεται- δίνεται μεγαλύτερη βαρύτητα στην «αριστεία» παρά στην ίδια τη μάθηση. Αυτό προκύπτει αφού προτείνονται επιπλέον εξετάσεις σε μαθήματα είτε με τη μορφή ωριαίας γραπτής εξέτασης είτε -σε ορισμένα μαθήματα- με τη μορφή -μικρής σε έκταση- συνθετικής εργασίας. Παράλληλα, στις προαγωγικές και απολυτήριες εξετάσεις αυξάνεται ο αριθμός των εξεταζόμενων μαθημάτων από 4 σε 7 και -εκτός των άλλων- προβλέπεται πως αν κάποιος μαθητής γράψει κάτω από τη βάση (10) σε 4 μαθήματα, δεν έχει δικαίωμα επανεξέτασης και χάνει τη χρονιά του.

Όσον αφορά τα ημερήσια ΕΠΑΛ, θεσμοθετεί-

ται το ηλικιακό όριο εγγραφής και μετεγγραφής στα 17 χρόνια. Αυτό το παράλογο μέτρο είτε βάζει πολύ μεγάλα εμπόδια είτε αποκλείει πλήρως περίπου το 40% των μαθητών των Επαγγελματικών Λυκείων. Ο αποκλεισμός αυτός σημαίνει μεγάλη αναδιάρθρωση του τοπίου σε τομείς και ειδικότητες, διευκόλυνση καταργήσεων τμημάτων, τομέων και ειδικοτήτων ακόμη και σχολείων και κατ' επέκταση ευνοϊκές συνθήκες για στροφή προς την ιδιωτική εκπαίδευση. Αυτό πρόκειται να δημιουργήσει μαζικές υπεραριθμίες εκπαιδευτικών, με αποτέλεσμα μάλλον στην καλύτερη την μετάθεσή τους, ενώ στην χειρότερη (και την πιο λογική για το κράτος) την απόλυση τους.

Στο όνομα της ασφάλειας και της αντιμετώπισης του «σχολικού εκφοβισμού», η κυβέρνηση προχωράει στην εφαρμογή εσωτερικού κανονισμού των σχολικών μονάδων και στην αυστηροποίηση των ποινών (επαναφορά τριήμερης και πενθήμερης αποβολής). Προφανώς δεν επιδιώκουν την πραγματική ασφάλεια των μαθητών, αλλά επιχειρούν να ποινικοποιήσουν τις αντιδράσεις και τις εξεγέρσεις που μπορεί να γεννηθούν στα σχολεία λόγω της αντικοινωνικής πολιτικής του κράτους. Πορείες και καταλήψεις θα εντάσσονται στην γκάμα της μαθητικής παραβατικότητας, μιας και παρεμποδίζουν την «εύρυθμη λειτουργία» του σχολείου. Μαζί με την επαναφορά της διαγωγής, οι εξουσιαστές καταφέρνουν να επιβάλλουν ένα κλίμα ελέγχου και υποταγής, σε οποιοδήποτε μαθητή τολμήσει να σπρώξει ανάστημα. Ο εσωτερικός κανονισμός, όμως, δεν σταματάει μόνο στους μαθητές αλλά καταπιάνεται και από όλο το σχολικό συμβούλιο. Ο κανονισμός αυτός θα εγκρίνεται από τον αρμόδιο Συντονιστή και τον Διευθυντή εκπαίδευσης. Επομένως, αποτελεί άλλο ένα μέτρο στην εκπαίδευση που ενισχύει τον ασφυκτικό κρατικό έλεγχο σε όλες τις πτυχές της σχολικής ζωής.

Τα μέτρα σε ΑΕΙ και ΤΕΙ φέρουν εξίσου ταξικό πρόσημο με αυτά στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Η επί πληρωμή προπτυχιακές σπουδές αρχίζουν να γίνονται πλέον ένα πάγιο καθεστώς. Η θεσμοθέτηση θερινών προγραμμάτων σύντομης διάρκειας στα ΑΕΙ και μονών και διπλών ξενόγλωσσων προγραμμάτων σπουδών, που θα διεκπεραιώνονται με τη συνεργασία ελληνικών και ξένων πανεπιστημίων -επί πληρωμή πάντα- αναδεικνύουν την ταξικότητα στην οποία αναφερόμαστε. Στο ίδιο μήκος κύματος κινείται και η απόφαση για τις μετεγγραφές όπου οριοθετείται η δυνατότητα μετεγγραφής σε τμήματα με όριο τα 2750 μόρια απόκλισης.

Ο κλάδος των εκπαιδευτικών έχει και αυτός την τιμητική του στο νομοσχέδιο με μια σειρά από αντεργατικά μέτρα που αφορούν κυρίως την αξιολόγησή τους. Πιο συγκεκριμένα αφού

γίνει πρώτα η αυτοαξιολόγηση των σχολικών μονάδων τον Σεπτέμβριο του 2020, με απώτερο σκοπό τη συγχώνευση αλλά ακόμη ακόμη και το κλείσιμο πολλών σχολείων, ακολουθεί το Σεπτέμβριο του 2021 η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Η αξιολόγηση αυτή στοχεύει στο να υποτάξει τους πειθύνιους εκπαιδευτικούς στο σύστημα που εγκαθιδρύεται και να εντατικοποιήσει την εργασία τους. Εισάγεται η αρνητική βαθμολόγηση στο σύστημα αξιολόγησης όπου δε θα ξαφνιαστούμε αν εντοπίσουμε στις συγκεκριμένες λίστες εκπαιδευτικούς/ες με συνδικαλιστική και απεργιακή δράση.

Το νομοσχέδιο δεν αφορά μόνο την εκπαίδευση, αλλά όλη την κοινωνική και ταξική βάση και από ότι καταλαβαίνουμε αποτελεί ένα κομμάτι του παζλ σε μια ευρύτερη κοινωνική και ανθρωπιστική κρίση που συνεχίζει να γεννά κράτος με κεφάλαιο. Η τακτική του κράτους να επιχειρήσει να περάσει ένα σχέδιο νόμου τέτοιου χαρακτήρα εν μέσω μιας πρωτόγνωρης κατάστασης που βιώνουμε όλοι/ες μας, σε μια περίοδο όπου η κινηματική απάντηση του πανεκπαιδευτικού χώρου παρουσιάζει τόσα εμπόδια, δε μας εκπλήσσει - μας πεισμώνει. Μια παγιωμένη τακτική, η οποία ξεκινάει από το περασμένο καλοκαίρι με την κατάργηση του ασύλου, επιβεβαιώνοντας τον αντικοινωνικό ρόλο του κράτους και της κυβέρνησης. Για αυτό κι εμείς, ως αναρχικοί/ές φοιτητές/τριες, οφείλουμε να υψώσουμε τα κατάλληλα αναχώματα για μια οργανωμένη ταξική αντιμετώπιση από τα κάτω, προς τους ισχυρούς μέσα σε μια συνθήκη παγκόσμιας κρίσης. Έχοντας ως κύριο γνώμονα την κοινωνική ευθύνη, την αλληλοπροστασία και την ταξική αλληλεγγύη, να περάσουμε στην επομένη μέρα, ακόμη πιο δυνατοί και να δημιουργήσουμε τις συνθήκες για ένα πανεκπαιδευτικό κίνημα από τα κάτω, όπου θα αγκαλιαστεί με τα υπόλοιπα ταξικά και κοινωνικά κινήματα και θα οδεύσει προς το γκρέμισμα του εξουσιαστικού, και γεμάτο δηλητήριο για την ανθρωπότητα, κόσμου. Στο δρόμο, λοιπόν, για το χτίσιμο ενός νέου κόσμου ισότητας, αλληλοσεβασμού, αλληλεγγύης. Στο δρόμο για την ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΤΑΣΗ!

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΑΝΤΙΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ
ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ
ΦΟΙΤΗΤΕΣ, ΕΣΤΙΕΣ ΑΓΩΝΑ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΙ
ΣΧΟΛΕΣ
ΑΓΩΝΑΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ, ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ
ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ**

*Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών/τριών
«Quieta Movere»*

"Κάντε τόπο να περάσει η FAI"

Η Πρωτομαγιά του 1931 στη Βαρκελώνη

Στις 14 Απριλίου του 1931 οι λαϊκές γεποινίες σε ολόκληρη την Ισπανία γιόρταζαν την πτώση της επταετούς δικτατορίας του Primo de Rivera και την επάνοδο στη δημοκρατία. Ήταν η ημερομηνία γέννησης της Β' Ισπανικής Δημοκρατίας. Τα συνδικάτα της CNT^[1] όμως, ήδη από την επομένη άρχισαν τις ετοιμασίες για την πορεία της εργατικής Πρωτομαγιάς, ενώ διοργάνωσε εκδηλώσεις και ομιλίες για να ακουστεί σε ολόκληρο το σώμα της εργατικής τάξης η στάση που κρατάει η Συνομοσπονδία απέναντι στο νέο καθεστώς. Το γενικό πλαίσιο έδωσε ο Buenaventura Durruti στην πρώτη ομιλία που έκανε προς την Καταλανική εργατική τάξη την Κυριακή 18 Απριλίου:

«Αν ήμασταν Δημοκράτες, θα υποστηρίζαμε ότι η προσωρινή κυβέρνηση είναι ανίκανη να μεταβάλλει σε επιτυχία τη νίκη που της έδωσε ο λαός. Αλλά είμαστε γνήσιοι εργάτες και ως εκπρόσωποί τους λέμε ότι, ακολουθώντας αυτό το μονοπάτι, δεν θα ξαφνιαστούμε, αν η χώρα βρεθεί αύριο στα πρόθυρα ενός εμφυλίου πολέμου. Δεν ενδιαφερόμαστε καθόλου για την Δημοκρατία, αλλά την δεχόμαστε ως μια αφετηρία για να προχωρήσουμε στον κοινωνικό εκδημοκρατισμό. Αλλά μόνο με την προϋπόθεση ότι αυτή η Δημοκρατία εγγυάται πως η ελευθερία και η κοινωνική δικαιοσύνη δεν είναι λέξεις χωρίς νόημα. Αν η Δημοκρατία αποτύχει να πάρει στα σοβαρά τις επιθυμίες της εργατικής τάξης, τότε ακόμα και αυτό το μικρό ενδιαφέρον που έχουν γι' αυτήν οι εργάτες θα μειωθεί στο ελάχιστο, γιατί αυτός ο θεσμός δεν θα ανταποκρίνεται στις ελπίδες που στήριξε πάνω του η τάξη μας στις 14 Απριλίου».

Μέσα σε αυτό το κλίμα πραγματοποιήθηκε και η πορεία της Πρωτομαγιάς στη Βαρκελώνη, στην οποία συμμετείχε και διεθνής αντιπροσωπεία αναρχικών.

«Την Παρασκευή 1η του Μάη του 1931 στις εννέα το πρωί, το κτήριο των Καλών Τεχνών ήταν γεμάτο. Σε μια πλατεία μεταξύ του πάρκου της Ακρόπολης και του μνημείου της Νίκης ένα πυκνό πλήθος προχωρούσε προς την αψίδα του Θριάμβου και σκορπίζονταν σε όλους τους γειτονικούς δρόμους. Πάνω στις τοικοκολλημένες αφίσες διάβαζες: «Κάτω η Guardia Civil^[2]», «Τα εργοστάσια στους εργάτες», «Η γη στους αγρότες», «Ζήτω η CNT-FAI». Σε όλους τους βραχύχρονους λόγους που επέκριναν δημόσια την Δημοκρατία, στο λαό προσφερόταν μόνο μια λύση στα προβλήματά του «να καταλάβει τα εργοστάσια, να τα διευθύνει ο ίδιος και να πάρει τη γη. Η

εργατική τάξη μπορεί να το κάνει αυτό. Το μόνο που χρειάζεται είναι η επαναστατική τόλμη». Μετά από αρκετούς λόγους, η περιφερειακή επιτροπή της CNT, αναγνωρίζοντας δημόσια το πρόβλημα της Συντακτικής Συνέλευσης, καθόρισε τη θέση της οργάνωσης: «Το έργο μας δεν σταματάει εδώ, πρέπει να προχωρήσουμε, να προχωρήσουμε θριαμβευτικά για την κατάκτηση του μέλλοντος, του οποίου το μοναδικό νόημα για την εργατική τάξη δεν μπορεί να είναι παρά

μόνο η ολοκληρωτική συντριβή του καπιταλισμού και του Κράτους. Μόνο μετά απ' αυτό μπορεί να δημιουργηθεί μια αταξική κοινωνία^[3]».

Αλλά βασικά ο χαρακτήρας της διαδήλωσης ήταν ειρηνικός. Μετά από μια πορεία μέσα στην πρωτεύουσα, τελείωσε μπροστά στο ανάκτορο της Generalidad^[4], όπου μια αντιπροσωπεία θα έδινε στις αρχές το αίτημα που είχε ψηφίσει ο λαός. Τρία φορητά ήταν στην αρχή της πομπής. Πίσω προχωρούσε η Επιτροπή, η οποία, στο όνομα των Συνδικάτων, ήταν επικεφαλής της διαδήλωσης και την αποτελούσαν ο Santiago Bilbao, ο Francisco Ascaso, ο Durruti και ο Juan Oliver. Αμέσως μετά από αυτούς χωρίς ιδιαίτερη τάξη, προχωρούσε ένα πλήθος, το οποίο ο αστικός τύπος υπολόγισε ότι ανέρχονταν σε περισσότερους από 100.000 ανθρώπους. Οι διαδηλωτές προχώρησαν μέσα από τις κυριότερες λεωφόρους της Βαρκελώνης, έφτασαν στην Plaza de Catalunya και πηγαίνοντας από το δρόμο της Ramblas, έφτασαν στην αρχή του δρόμου Fevaler όπου μπήκε μόνο ένα αυτοκίνητο, μπροστά από το οποίο ήταν τα μέλη της Επιτροπής. Ήταν 1 το μεσημέρι όταν η εμπροσθοφυλακή της πορείας ήρθε πρόσωπο με πρόσωπο με την αστυνομία, που τους απαγόρευσε την είσοδό τους στην πλατεία.

Ένας αξιωματικός της Guardia Civil προχώρησε μπροστά και κρατώντας ένα πιστόλι

στο χέρι πλησίασε τα μέλη της Επιτροπής και τα διέταξε να φύγουν. Οι υπόλοιποι άντρες της αστυνομίας στέκονταν πίσω από τον αξιωματικό τους, έχοντας στραμμένα τα όπλα τους προς τους διαδηλωτές. Ο Ascaso πήγε προς το μέρος τους για να συζητήσει με τον αξιωματικό, αλλά αυτός δεν άκουγε τίποτα και απαίτησε από τους διαδηλωτές να διαλυθούν αμέσως. Ο Ascaso με ένα χτύπημα τον αφόπλισε. Ο αξιωματικός βλέποντας ότι είναι άοπλος, οπισθοχώρησε και μαζί του και οι στρατιώτες. Μετά ο Durruti ανεμίζοντας μια κόκκινη και μαύρη σημαία, φώναξε με μια διαπεραστική φωνή: «Κάντε τόπο να περάσει η FAI^[5]»

Αμέσως, από τους γύρω δρόμους το πλήθος άρχισε να προχωράει και σ' ένα λεπτό είχαν καταλάβει την πλατεία Συντάγματος. Τα μέλη της Επιτροπής άρχισαν να προχωράνε αργά προς το κτήριο για να παραδώσουν τα αιτήματα που ψηφίστηκαν στη συγκέντρωση. Αλλά δεν είχαν καν προλάβει να περάσουν την είσοδο όταν οι πόρτες έκλεισαν βίαια. Ένας πυροβολισμός ήρθε μέσα από το κτήριο, ακολούθησε ακόμη ένας και πολύ γρήγορα μια βροχή από σφαίρες κατευθύνθηκε προς τους διαδηλωτές. Οι περισσότεροι από αυτούς έπεσαν στο χώμα ενώ πολλές γυναίκες προσπάθησαν να ξεφύγουν ενώ άρχισαν να στριγγλίζουν. Η σύγχυση μεγάλωνε με τους πυροβολισμούς και υπήρχαν ήδη μερικά θύματα.

Όμως υπήρχαν ομάδες οπλισμένων εργατών μέσα στο πλήθος και αν απαντούσαν στις κυβερνητικές δυνάμεις χρησιμοποιώντας τα πιστόλια τους υπήρχε φόβος να γίνει μακελειό. Τα μέλη της Επιτροπής κατάλαβαν αμέσως ότι αυτή η σύγκρουση, που μόνο κακό μπορούσε να κάνει στους εργάτες έπρεπε να αποφευχθεί. Η γρήγορη αντίδραση του Durruti απέτρεψε την καταστροφή. Σκαρφαλώνοντας σε μια κολόνα, παρά τις σφαίρες που έπεφταν, μίλησε προς τις οπλισμένες ομάδες και σύστησε ηρεμία και αυτοσυγκράτηση. Το θέαμα αυτό ήταν συγκλονιστικό μέσα σ' αυτήν την δραματική ατμόσφαιρα. Μια σφαίρα τον είχε πληγώσει ελαφρά στο στήθος, και το πουκάμισο του είχε γίνει κόκκινο, αλλά συνέχιζε να μιλάει ασταμάτητα. Για μια στιγμή φάνηκε ότι η φασαρία τελείωνε, οι πυροβολισμοί σταμάτησαν και η πλατεία άρχισε να αδειάζει. Τώρα ο Durruti που ήταν ακόμη σκαρφαλωμένος στην κολόνα, απήντησε τις παρατηρήσεις του στις αρχές, τις οποίες και κατηγόρησε για την όλη κατάσταση. Κοντά του ήταν και ο Ascaso, οποίος ήταν πληγωμένος στο χέρι αλλά αρνιόταν τις περιποιήσεις των συντρόφων του.

Στο μεταξύ είχε δημιουργηθεί ένας ανοιχτός χώρος γύρω από τα μέλη της Επιτροπής τα οποία γινόταν ένας σίγουρος στόχος ενώ οι πυροβολισμοί ξανάρχιζαν. Οι ένοπλες επιτροπές δεν συγκρατήθηκαν και απάντησαν στην επίθεση των κυβερνητικών δυνάμεων.

Οι Καραμπινιέροι, που είχαν τον στρατών τους πολύ κοντά, βγήκαν έξω και άρχισαν να πυροβολούν κι αυτοί προς το μέρος των διαδηλωτών, σύντομα όμως εμφανίστηκε ένας λόχος πεζικού με επικεφαλής το λοχαγό Miranta που πήρε το μέρος των διαδηλωτών. Ο Dumuti ξανανέβηκε στην κολόνα και άρχισε να φωνάζει προς τα στρατεύματα, παρόλο που η Guardia Civil και οι Καραμπινιέροι συνέχιζαν να πυροβολούν. Βλέποντας τον Dumuti πάνω στην κολόνα, οι στρατιώτες δίστασαν, αλλά ο λοχαγός τους διέταξε να πυροβολήσουν εναντίον της Guardia Civil και των Καραμπινιέρων. Μια φοβερή ιαχή ακούστηκε στην πλατεία και μέσα σε ένα λεπτό η αστυνομικοί εξαφανίστηκαν, αφήνοντας τους στρατιώτες και τους διαδηλωτές κύριους της

κατάστασης. Ο τελικός απολογισμός της Πρωτομαγιάτικης πορείας ήταν 15 τραυματίες κι ένας νεκρός από την πλευρά των διαδηλωτών και 2 νεκροί και αρκετοί τραυματίες από την πλευρά των δυνάμεων καταστολής^[6].

Τη νύχτα οι αναρχικές οργανώσεις έβγαλαν ένα ανακοινωθέν που κατέληγε «...όταν η αστική τάξη δεν μπορεί να βάλει τάξη στην αταξία της, τότε αυτό πρέπει να το κάνουν οι επαναστάτες^[7]».

Η Πρωτομαγιά του 1931 στη Βαρκελώνη και τα -λιγότερο γνωστά- γεγονότα που έλαβαν χώρα εκεί αποτελούν άλλη μια αιματοβαμμένη σελίδα στο μεγάλο βιβλίο των αγώνων της παγκόσμιας εργατικής τάξης που έχει χαραχτεί από τις θυσίες των συντρόφων μας στο παρελθόν. Είναι η παρακαταθήκη μας για τους αγώνες του αύριο, από την υπεράσπιση των κεκτημένων μέχρι την τελική απελευθέρωση από το σύστημα εκμετάλλευσης. Για την κοινωνική δικαιοσύνη, τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό και την Αναρχία.

Το κείμενο βασίζεται στο βιβλίο του Abel Paz «Dumuti, η κοινωνική Επανάσταση στην Ισπανία 1896-1936» τόμοι Α-Β εκδόσεις Ελεύθερος Τύπος β' έκδοση, Δεκέμβριος 1999

[1] Εθνική Συνομοσπονδία Εργασίας. Η συνδικαλιστική οργάνωση των Αναρχικών.

[2] Ειδικό αστυνομικό σώμα, από τα πλέον απεχθή για τους εργάτες λόγω των ωμοτήτων που διέπραξε εναντίον τους.

[3] Solidaridad Obrera, 2 Μαη 1931. Η Solidaridad Obrera ("Εργατική Αλληλεγγύη") αποτελούσε την καθημερινή εφημερίδα που εξέδιδε η CNT.

[4] Η τοπική κυβέρνηση της Καταλονίας.

[5] Αναρχική Ομοσπονδία Ιβηρικής. Η ειδική οργάνωση των αναρχικών.

[6] Μαρτυρία των παρόντων αγωνιστών Tomas Perez και Juan Molina.

[7] Libertaire, 18 Μάη 1931, Παρίσι.

επιμέλεια: Άρης Τσιούμας

Αναδημοσίευση από το blog "Άνθος του Κακού"

Πρωτομαγιά 2020: απόσπασμα από το κάλεσμα της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

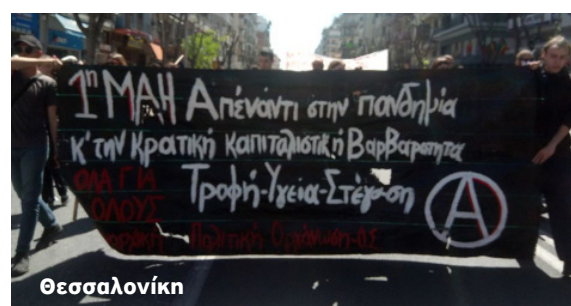
στις πρωτομαγιάτικες διαδηλώσεις σε Αθήνα, Πάτρα και Θεσσαλονίκη

(...) Τις τελευταίες μέρες, και χωρίς να έχει γίνει γνωστός ο σχεδιασμός προφύλαξης του πληθυσμού, χωρίς να έχει προσδιοριστεί ο χρόνος έναρξης για τη διενέργεια μαζικών τεστ, χωρίς να έχουν γίνει προσλήψεις υγειονομικού προσωπικού, προαναγγέλλεται η «επανεκκίνηση της οικονομίας» και η «σταδιακή επιστροφή στην κανονικότητα» αποκλειστικά με οικονομικά κριτήρια, καθώς αυτό επιτάσσουν τα συμφέροντα των αφεντικών που πιέζουν για άμεσο «άνοιγμα της αγοράς». Αφού, εν μέσω πανδημίας, κατόρθωσαν να πραγματοποιήσουν περισσότερες από 70 χιλιάδες απολύσεις και να επιβάλουν ελαστικές σχέσεις εργασίας που επιθυμούσαν εδώ και μια δεκαετία (π.χ. εκ περιτροπής εργασία, τηλεργασία κ.α.), σειρά έχει τώρα η κανονικοποίηση τους σε επίπεδο καθημερινότητας και η διεύρυνση της επίθεσης στο σύνολο των πληθυσιακών στρωμάτων με δέσμες νέων αντικοινωνικών μέτρων, ώστε να επιμυστούν αυτά τα βάρη της οικονομικής ύφεσης. Η επέκταση των Πράξεων Νομοθετικού Περιεχομένου που αφορούν τις αναστολές συμβάσεων και την εκ περιτροπής εργασία λόγω κορωνοϊού, δίνουν το δικαίωμα στην εργοδοσία να επιλέγει τον αριθμό των εργαζόμενων που θα δουλεύουν στις επιχειρήσεις τους όταν αυτές επαναλειπουρηθούν, ενώ μέσω της περαιτέρω ελαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων δίνεται τη δυνατότητα μείωσης του μισθολογικού κόστους και απελευθέρωσης της «μαύρης» και απλήρωτης εργασίας.

Απέναντι σε όλους αυτούς τους εγκληματικούς σχεδιασμούς, το κοινωνικό και ταξικό κίνημα οφείλει να ανασυνταχθεί ξεπερνώντας

τις αντικειμενικές δυσκολίες που υπάρχουν λόγω της επικινδυνότητας του ιού, αλλά και τις υποκειμενικές που μεθοδικά καλλιεργεί και εισάγει το κράτος αποσκοπώντας στην καταστολή των αντιστάσεων και τον έλεγχο του πληθυσμού. Τηρώντας όλα τα μέτρα αυτοπροστασίας του κοινωνικού συνόλου και με κύριο μέλημα την υπεράσπιση της ζωής όλων μας απέναντι στη θανατοπολιτική του κράτους και των αφεντικών, να επιχειρήσουμε να βρούμε ξανά στους δρόμους του αγώνα. Να συναντηθούμε ξανά εκεί που κρίνεται το δίκιο, η ζωή και η ελευθερία. Τίποτα δεν έχουμε να περιμένουμε από τους ξεπουλημένους εργατοπατέρες που προσκυνάνε τις επιταγές του κράτους και των αφεντικών και ξεπουλάνε τα συμφέροντα των εργαζομένων.

Σήμερα, 134 χρόνια μετά την εξέγερση των εργατών του Σικάγο και εν μέσω μια πρωτοφανούς συγκυρίας όπου το κράτος προετοιμάζει μια ακόμα ανηλεή επίθεση στα κοινωνικά κεκτημένα με πρόσχημα την κρίση του κορωνοϊού, να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε ως άνθρωποι και όχι ως εξατομικευμένοι κανίβαλοι, ως αντιστεκόμενοι και όχι παραδομένοι και φοβισμένοι, ως αναρχικοί, την πάλη για την κοινωνία των ελευθέρων ίσων που θα έχει ως προτεραιότητα την προστασία των ευάλωτων, ως πρώτο και κύριο συμφέρον τις ανάγκες του κοινωνικού συνόλου, ως βασικό μέλημά της την ευμάρεια και την εξυπηρέτηση της κοινωνίας και όχι μίας κάστας ισχυρών, που οδηγούν την ανθρωπότητα στην δυστοπία του θανάτου, της εξαθλίωσης και του ελέγχου.

Ανακοίνωση για την απαγόρευση της μηχανοκίνητης διαδήλωσης στον Κορυδαλλό την Πέμπτη 11 Ιούνη και την εξελισσόμενη κατασταλατική εκστρατεία του κράτους

Την Πέμπτη 11 Ιούνη 2020, η δημόσια ανακοινωμένη μοτοπορεία αλληλεγγύης στους εργαζόμενους/ες που σπκώνουν το βάρος από τις συνέπειες της πανδημίας, με πρόταγμα την αυτοοργάνωση στη γειτονιά για την υπεράσπιση των εργασιακών συνθηκών, των μισθών και της καθημερινότητά μας συνολικά, που διοργάνωσαν και κάλεσαν ο αυτοδιαχειριζόμενος κοινωνικός χώρος «Pasamontaña» και η εργατική ομάδα «Εργατική Πτέρυγα» στον Κορυδαλλό, απαγορεύτηκε από την αστυνομία και το σύνολο των διαδηλωτών συνελήφθη, κρατήθηκε επί ώρες στην Υποδιεύθυνση Ασφαλείας Δυτικής Αττικής, και κατηγορήθηκε για «απειθεία».

Συγκεκριμένα, η πορεία της μηχανοκίνητης διαδήλωσης ανακοινώθηκε λίγη ώρα μετά την έναρξή της από μεγάλες αστυνομικές δυνάμεις όλων των σωμάτων (Δίας, Δράση, ΟΠΚΕ, Ασφάλεια, Τροχαία), και το σύνολο των αγωνιστών που συμμετείχαν κυκλώθηκε και ακινητοποιήθηκε για περισσότερες από δυο ώρες στο δρόμο, λίγα μέτρα μετά την πραγματοποίηση στάσης – παρέμβασης σε μαγαζί όπου εργαζόμενος στο delivery είχε χάσει τη ζωή του σε εργατικό δυστύχημα. Οι μπάτσοι ανέκοψαν τη μοτοπορεία απαιτώντας προσχηματικά να πραγματοποιηθεί τροχονομικός έλεγχος σε όλους τους οδηγούς μηχανών που συμμετείχαν σε αυτή και «έλεγχος σακιδιών» καθώς και να τους επιδοθεί κάποια άδεια για την πραγματοποίησή της. Οι διαδηλωτές/ριες, αναρχικοί/ές, κομμουνιστές/ριες και άλλοι αγωνιστές της βάσης συλλογικά με συντροφικότητα και αλληλεγγύη αρνήθηκαν την καταγραφή τους από την αστυνομία και κατήγγειλαν επί τόπου την απαγόρευση της κινητοποίησης ως μια κατασταλατική κίνηση των κεντρικών επιτελείων του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, απαιτώντας την απομάκρυνση των αστυνομικών δυνάμεων και τη απρόσκοπτη συνέχιση της πορείας στις γειτονιές του Κορυδαλλού.

Έπειτα από ώρες εγκλωβισμού στο σημείο, ατελείωτες επικοινωνίες των επικεφαλής της αστυνομικής επιχείρησης με τους προϊσταμένους στο Υπουργείο, παλινωδίες καθώς και χαζοσαμπουκάδες των μηχανοκίνητων τραμπούκων της ομάδας Δράση που απειλούσαν ότι «θα μείνουν μόνο οι ζάντες από τα μηχανάκια», οι σύντροφοι/ισσες προσέχθησαν στην Υποδιεύθυνση Ασφαλείας Δυτικής Αττικής στο Ζεφύρι όπου ενημερώθηκαν ότι με εντολή εισαγγελέα έχει ξεκινήσει προανάκριση για το αδίκημα της «απειθείας» για την άρνηση ελέγχου και καταγραφής τους στο δρόμο. Έτσι απαιτήθηκε από την αστυνομία κατάθεση και δακτυλοσκόπηση όλων των προσαχθέντων, απαίτηση που βρήκε ξανά απέναντί της τη συλλογική αρνητική στάση των διαδηλωτών/ριών.

Η απαγόρευση της μοτοπορείας στον Κορυ-

δαλλό αποτελεί ένα ακόμα βήμα της κρατικής καταστολής ενάντια στους αυτοοργανωμένους αγώνες και τις δομές του, συνέχεια της συνολικής κατασταλατικής επιχείρησης που εξελίσσεται με εκκενώσεις κατειλημμένων χώρων στέγης και αγώνα, τη διάλυση διαδηλώσεων με χημικά και το χτύπημα αγωνιστών/τριών, την αστυνομική κατοχή των Εξαρχείων και τον αποκλεισμό του Πολυτεχνείου για τις κινηματικές διαδικασίες, τις βίαιες επιθέσεις της αστυνομίας με σοβαρότατους τραυματισμούς το προηγούμενο διάστημα σε όσους και όσες συναντιούνται στις πλατείες, στην Αγία Παρασκευή, στην Κυψέλη, στο Παγκράτι, στην Άνω Πόλη, για τον ασφυκτικό έλεγχο της πόλης.

Τις τελευταίες μέρες, με την απειλή της κατηγορίας της «κατάληψης δημόσιου χώρου» επιχειρήθηκε από την αστυνομία η απαγόρευση της αυτοοργανωμένης λαϊκής αγοράς Εξαρχείων, και αυτής στο Βόλο έξω από την κατάληψη Ματσάγγου, ο έλεγχος όσων συμμετείχαν σε πανκ εκδήλωση στην πλατεία Εξαρχείων, η απόπειρα απαγόρευσης συλλογής ειδών πρώτης ανάγκης και συλλογικής κουζίνας στη Φωκίωνος Νέγρη στην Κυψέλη, η απαγόρευση εκδήλωσης αλληλεγγύης στους δυο συλληφθέντες της Θεσ/νίκης στην πλατεία Πρωτομαγιάς. Το Σάββατο 13 Ιούνη στον Βόλο, η αστυνομία επιτέθηκε τουλάχιστον τρεις φορές σε διαδήλωση περισσότερων από 2000 αγωνιστών και αγωνιστριών, ενάντια στην καύση σκουπιδιών στην περιοχή της ΑΓΕΤ, επιχειρώντας να τη διαλύσει και προκαλώντας βαρείς τραυματισμούς σε αρκετούς διαδηλωτές. Προσέγγισε οκτώ αγωνιστές και συνέλαβε δύο ενώ κατέστειλε βίαια και τη συγκέντρωση αλληλεγγύης έξω από τα δικαστήρια Βόλου. Επιπλέον στις 16 Ιουνίου η αστυνομία προχώρησε σε προσαγωγές δυο συντρόφων την ώρα που κολούσαν αφίσες για την προγραμματισμένη μοτοπορεία που καλεί η συνέλευση NO PASARAN! το Σάββατο 20/6, ενώ ακολούθησε μαζική εξακρίβωση στοιχείων σε αρκετούς αλληλεγγυούς συντρόφους που συγκεντρώθηκαν στο Α.Τ. Ν.Ι.ωνίας. Την επόμενη μέρα 17 Ιουνίου μετά από δράση (κρέμασμα πανό) του NO PASARAN!, που πραγματοποιήθηκε στο Γενικό Κρατικό Νίκαιας και στο Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής από 15 άτομα, ομάδες ΔΙΑΣ σταμάτησαν 9 συντρόφους οι οποίοι κρατήθηκαν στο σημείο περίπου μιάμιση ώρα και έπειτα προσέχθησαν στη Διεύθυνση Ασφαλείας Πειραιά.

Μέσα σε συνθήκες βαθείας καπιταλιστικής κρίσης και πανδημίας, το κράτος σε κατάσταση τρόμου και πανικού επιτίθεται με κάθε τρόπο στον κόσμο του αγώνα. Η εξελισσόμενη κατασταλατική εκστρατεία ενάντια στο αναρχικό κίνημα, στους κατειλημμένους χώρους αγώνα, στις αυτοοργανωμένες δομές στέγασης προσφύγων

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ - ΤΑΞΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΔΕΝ ΕΚΦΟΒΙΖΟΝΤΑΙ - ΔΕΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ

Την Πέμπτη 11/6 η τοπική μοτοπορεία εργαζομένων-ανέργων με κεντρικό σύνθημα "την πανδημία δε θα πληρώσουν οι εργαζόμενοι/ες" διακόπηκε χωρίς αφορμή από μεγάλες αστυνομικές δυνάμεις και απαγορεύτηκε με σκοπό τον εκφοβισμό των εργαζομένων/ανέργων των περιοχών μας. 46 συμμετέχοντες, εργαζόμενοι/ες και αγωνιστές/τριες, αρνήθηκαν να ελεγχθούν εν μέσω διαδήλωσης και στη συνέχεια αρνήθηκαν έμπρακτα να νομιμοποιήσουν την απαγόρευση της διαδήλωσης και τη σύλληψή τους μη δίνοντας αποτυπώματα και καταθέσεις.

Η προσπάθεια απαγόρευσης των διαδηλώσεων και των κοινωνικών - ταξικών αγώνων θα πέσει στο κενό! Η αλληλεγγύη και οι κοινωνικοί - ταξικοί αγώνες θα νικήσουν!

ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΣΗ
των 46 συλληφθέντων
εργαζόμενων και αγωνιστών/τριών
της εργατικής μοτοπορείας

Κανένας εργαζόμενος - άνεργος μόνος/η
απέναντι στην τρομοκρατία κράτους - κεφαλαίου!

PASAMONTAÑA
Αυτοδιαχειριζόμενος Κοινωνικός Χώρος

και μεταναστών, στον κόσμο της αλληλεγγύης, στις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις συνιστά την αιχμή του δόρατος της επίθεσης κράτους και αφεντικών στα πληθειακά στρώματα της κοινωνίας, αποσκοπώντας στην τρομοκρατία και την πειθάρχηση τους, για την απρόσκοπτη επέλαση της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας πατάει πάνω στην επιχείρηση απονεύρωσης των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και στα δεκάδες κατασταλατικά χτυπήματα κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης Σύριζα, υποσχόμενη το σαρωτικό χτύπημα των αγωνιζόμενων με την ενίσχυση και ενθάρρυνση των βασανιστών των σωμάτων ασφαλείας, με την ποινικοποίηση των κοινωνικών αγώνων και τις παρακολούθησεις αγωνιστών, με το δόγμα «νόμος και τάξη» να καλύπτει τη νεοφασιστική νεοφιλελεύθερη πολιτική της.

Απέναντι στη διαρκώς εξελισσόμενη κατασταλατική εκστρατεία, να υπερασπιστούμε συλλογικά και μαχητικά τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις, τις καταλήψεις και τις δομές του αγώνα. Στους δρόμους, τα σχολεία, τις σχολές, τους χώρους εργασίας να δημιουργήσουμε αναχώματα στην κρατική καταστολή και να υψώσουμε οδόφραγμα αλληλεγγύης. Από το κατειλημμένο έδαφος της Λέας Καραγιάννη 37, καλούμε στις κινητοποιήσεις των επόμενων ημερών και στεκόμαστε αλληλεγγυοί στο πλευρό όλων όσοι παλεύουν ενάντια στο καθεστώς του φόβου και της υποταγής. Κανένα κατασταλατικό χτύπημα, καμία εκστρατεία δεν μπορεί να σταματήσει το δίκιο του αγώνα.

ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΣΗ ΣΤΟΥΣ 46 ΑΓΟΝΙΣΤΕΣ
ΠΟΥ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΣΤΗ ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ
ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ
ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΥΣ ΑΓΟΝΙΣΤΕΣ ΑΠΟ
ΤΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΥΣΗ
ΣΚΟΥΠΙΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ
ΟΣΟΙ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ
ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Κατάληψη Λέας Καραγιάννη 37

ΤΑ «MY MARKET» ΑΠΟΛΥΟΥΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΚΟΡΩΝΟΪΟΥ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

Τα «My Market» απέλυσαν εργαζόμενο στην Πάτρα με μοναδική αιτιολόγηση την κατανάλωση (εντός του καταστήματος) ληγμένου προϊόντος (κρουασάν) που προοριζόταν για τον κάδο απορριμμάτων

Ο εργαζόμενος απασχολείτο επί 3,5 χρόνια στο κατάστημα και το περιστατικό έλαβε χώρα την Παρασκευή 30 Απριλίου 2020, όπου κλήθηκε από τον Διευθυντή και τον Υποδιευθυντή του υποκαταστήματος, κάτω από απαράδεκτες συνθήκες με φωνές και κατηγορίες περί «κλοπής», να υπογράψει την παραίτησή του προκειμένου να μην έχει ποινικές κυρώσεις για την (εντός καταστήματος) ανάλωση ληγμένων προϊόντων.

Το συγκεκριμένο περιστατικό είναι από τα εκατοντάδες παραδείγματα εργοδοτικής αυθαιρεσίας που συμβαίνουν εν μέσω πανδημίας –και όχι μόνο– σε μια σειρά από κλάδους. Τα αφεντικά θέλουν να πληρώσουν οι εργαζόμενοι για ακόμα μια φορά την κρίση. Εν μέσω πανδημίας οργανώνεται εκ νέου η άγρια λεηλασία της κοινωνικής βάσης και η ταξική επίθεση σε μια σειρά από κατακτήσεις, δικαιώματα και ανάγκες.

Η εν λόγω εταιρεία όλο το προηγούμενο διάστημα της πανδημίας και των περιοριστικών μέτρων κατέγραφε το ένα ρεκόρ μετά το άλλο στους τζίρους της και απασχολούσε μέρος του προσωπικού με υποδηλωμένη απασχόληση, εκμεταλλευόμενη τα πρόσφατα αντεργατικά νομοσχέδια και τα ωράρια «λάστιχο» στον κλάδο. Σήμερα ξεφορτώνεται εργαζόμενους χωρίς αποζημίωση με ευτελή προσχήματα και εκβιαστικές μεθόδους.

Οι εργαζόμενοι στα supermarket και σε βασικούς τομείς της εφοδιαστικής αλυσίδας, συνεχίζουν να εργάζονται υπό άκρως επικίνδυνες και εντατικές συνθήκες χωρίς επαρκή μέσα αυτοπροστασίας, χωρίς επιδόματα ανθυγιεινής εργασίας, χωρίς διαγνωστικά τεστ. Στην ίδια συνθήκη, χιλιάδες εργαζόμενοι υποχρεώνονται να δουλεύουν από το σπίτι με τηλεργασία, χωρίς να παρέχεται η υλικοτεχνική υποδομή, με ασαφές ωράριο

και υποχρεώσεις, ενώ είναι ήδη εδώ η δυνατότητα του εργοδότη για εκ περιτροπής ή μερική 15ημερη εργασία και για ακόμα πιο ευέλικτες μορφές που θα αποφέρουν μειώσεις σε παροχές και μισθολογικές αποδοχές.

Βρισκόμαστε αντιμέτωποι με το φάσμα της θανατηφόρας εξέλιξης της πανδημίας του ιού COVID-19. Η μεγάλη κοινωνική και ταξική πλειοψηφία αντιμετωπίζει τον κίνδυνο της ασθένειας και χιλιάδες άνθρωποι της τάξης μας πεθαίνουν μαζικά σε όλο τον κόσμο, έχοντας αποστερηθεί των απαραίτητων μέσων για την προστασία τους.

Το κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα οργάνωσης της κοινωνίας, που ήδη καταδικάζει εκατομμύρια ανθρώπους στο θάνατο από την πείνα, τις ασθένειες και τις πολεμικές επιχειρήσεις, δίνει μάχη όχι ενάντια στην εξελισσόμενη πανδημία, αλλά για να διατηρήσουν αλώβητα τα προνόμια τους, τη θέση εξουσίας τους οι πολιτικά και οικονομικά ισχυροί. Με αφορμή την εξελισσόμενη πανδημία, ένας νέος γύρος επίθεσης στους εργαζόμενους και την κοινωνία προετοιμάζεται. Αυτά που σήμερα παρουσιάζονται ως «παροχές αλληλεγγύης» προς την κοινωνική βάση, αύριο θα κληθούμε να τα πληρώσουμε πολλαπλάσια με τεράστιο κόστος στις ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων που θα βγαίνουν ήδη πληγωμένοι από την άνιση μάχη των ημερών μας.

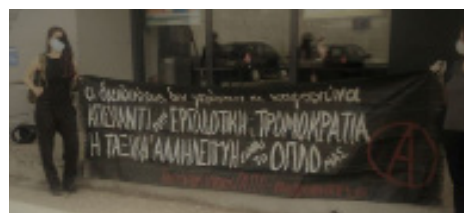
Απέναντι στη γενικευμένη τρομοκρατία και καταστολή, στις συνθήκες σκλαβιάς και εξαθλίωσης που επιβάλλουν το κράτος και τα αφεντικά στους χώρους δουλειάς, υπάρχει κι άλλος δρόμος. Ο δρόμος της οργάνωσης των εργαζομένων, της αντίστασης, της διεκδίκησης και του κοινωνικού αγώνα. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νεολαίοι, ντόπιοι και μετανάστες, γνωρίζοντας τις πραγματικές μας ανάγκες, πρέπει να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας, να οργανωθούμε και να αγωνιστούμε, συλλογικά, αυτοοργανωμένα και αδιαμεσολάβητα, σε κάθε κοινωνικό και εργασιακό χώρο, στα σχολεία και τις σχολές, στους

χώρους δουλειάς, στις γειτονιές και στους δρόμους. Με ταξικά σωματεία και πρωτοβουλίες εργαζομένων να διαμορφώσουμε τον μαχητικό συνδικαλισμό της βάσης και να διεκδικήσουμε ότι μας ανήκει, μακριά από τις συνδικαλιστικές ελίτ οι οποίες έχουν συμπληρωματικό ρόλο ως προς την εργοδοσία.

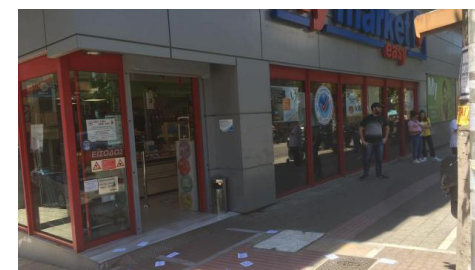
ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ...Η ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ

Κανένας απολυμένος, κανένας άστεγος, κανένας πεννασμένος, κανένας αβοήθητος κι εγκαταλελειμμένος μόνος στην πανδημία ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ ΣΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΑΣ ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ: ΤΡΟΦΗ, ΥΓΕΙΑ, ΣΤΕΓΑΣΗ

αναρχική ομάδα «δυσήνιος ίππος»/ΑΠΟ & συντρόφισσες -οι

Το απόγευμα της Τετάρτης 13 Μάη πραγματοποιήθηκε παρέμβαση έξω από τα Mymarket στην Ακτή Δυμαίων

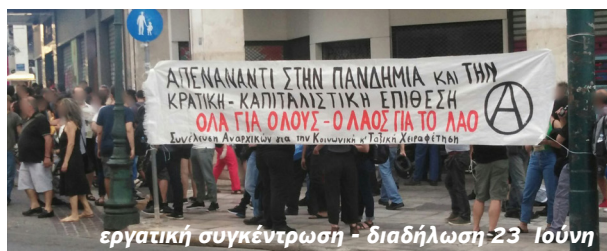
Το πρωί του Σαββάτου 23 Μάη πραγματοποιήθηκε παρέμβαση στα my market επί της Γούναρν & Μπουκαούρη από 15 συντρόφους και συντρόφισσες. Πετάχτηκαν εκατοντάδες τρικάκια στον εσωτερικό χώρο του μαγαζιού και μοιράστηκαν κείμενα στον κόσμο και στους εργαζόμενους.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ!

Η Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση με καλέσματα και παρουσία στήριξε την **συγκέντρωση και μοτοπορεία που πραγματοποιήθηκε στις 19/6 στην Πλ. Ελευθερίας στον Κορυδαλλό** ύστερα από κάλεσμα του αυτοδιαχειριζόμενου κοινωνικού χώρου

“Pasamontaña” και της εργατικής ομάδας “Εργατική Πτέρυγα” ενάντια στην απαγόρευση της κοινωνικής και ταξικής δράσης.

Επίσης κάλεσε και συμμετείχε στη **συγκέντρωση-μοτοπορεία ενάντια στην κρατική καταστολή και αλληλεγγύης στους αγώνες των εργαζομένων, των ανέργων, των κρατούμενων, των προσφύγων και μεταναστών**, το Σάββατο 20/6 στην Πλ. Βικτωρίας, και στήριξε την **εργατική συγκέντρωση και διαδήλωση αντίστασης και διεκδίκησης που οργάνωσαν κλαδικά και επιχειρησιακά εργατικά σωματεία** την Τρίτη 23/6 Χαιτεία.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ

Η κοινωνική και ταξική βάση με όλη την αλληλεγγύη και την αλληλοβοήθεια συνεχίζει να δίνει την μάχη για ζωή και αξιοπρέπεια ενάντια στο θάνατο, την εξαθλίωση, τον πόλεμο, την εκμετάλλευση, την κρατική καταστολή, τη λεηλασία της φύσης. Μια μάχη με μόνη ρεαλιστική προοπτική για τις κοινωνίες όλο του κόσμου, την οργάνωση και Χειραφέτηση των από τα κάτω και την ανατροπή του κόσμου του κράτους και του καπιταλισμού για την οικοδόμηση μιας νέας κοινωνίας ισότητας, ελευθερίας, δικαιοσύνης. Μέχρι να νικήσουμε!

ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ - Ο ΛΑΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟ

Σάββατο 20/6 Μοτοπορεία, πλ. Βικτωρίας, 12:00

Τρίτη 23/6 στήριζουμε την εργατική διαδήλωση Αντίστασης και Διεκδίκησης στα χαιτεία στις 19:00

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

ΕΚΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Στις 16/6 το βράδυ κατα διάρκεια αφισκοκόλλησης, για την μοτοπορεία του NO PASARAN στις 20/6, έγινε προσαγωγή δύο συντρόφων από ομάδες ΔΙΑΣ. Οι σύντροφοι κρατήθηκαν επί δύο ώρες στο Α.Τ. Ν. Ιωνίας όπου οι μπάτσοι τους ρωτούσαν διαρκώς που θα καταλήξει η μοτοπορεία, χωρίς βέβαια να παίρνουν απάντηση. Αλληλέγγυοι/ες συγκεντρώθηκαν έξω από το Α.Τ. και όταν ρωτούσαν για τους συντρόφους οι μπάτσοι απαντούσαν ότι δεν έχει γίνει καμία προσαγωγή για αφισκοκόλληση. Λίγο μετά από τους άφησαν έγινε μαζική εξακρίβωση στοιχείων και στους ίδιους και στους/ες αλληλέγγυους/ες και πάλι από ομάδες ΔΙΑΣ και απο περιπολικά. Στις 17/6 στις 12μμ. μετά απο δράση (κρέμασμα πανό) του NO PASARAN, που πραγματοποιήθηκε στο γενικό κρατικό Νίκαιας και στο υπουργείο μεταναστευτικής πολιτικής από 15 άτομα, ομάδες ΔΙΑΣ σταμάτησαν 9 από εμάς όταν φτάναμε στα οχήματα μας. Μας κράτησαν στο σημείο περίπου μιάμιση ώρα και έπειτα μας προσήγαγαν στην διεύθυνση ασφαλείας Πειραιά όπου μας κράτησαν ακόμα μιάμιση ώρα. Στις 11/6 η μο-

τοπορεία εργαζομένων-ανέργων που είχε ξεκινήσει από το γενικό κρατικό Νίκαιας διακόπηκε από δυνάμεις της Ομάδας Δράσης και έγιναν 46 προσαγωγές οι οποίες μετατράπηκαν σε συλλήψεις για απείθεια. Οι σύντροφοι καλούν σε συγκέντρωση ενάντια στην απαγόρευση διαδήλωσης στις γετονιές και στη συνέχεια τοπική μοτοπορεία αλληλεγγύης και ενημέρωσης των εργαζομένων και των ανέργων στις 19/6 στις 6μμ. στην πλατεία Ελευθερίας στον Κορυδαλλό. Οι προσπάθειες του κράτους να μας φοβίσουν δεν πιάνουν.

**ΚΑΛΟΥΜΕ ΣΕ ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ ΣΤΙΣ
20/6 12μ.μ. ΠΛ. ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ
ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΤΙΣ 23/6,
ΧΑΥΤΕΙΑ 7μ.μ.**

**ΟΛΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ
ΠΛΑΤΕΙΕΣ!**

**ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ ΑΠΕΝΑΝΤΙ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ!**

ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΚΑΙ ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΟΧΗ!

i No Pasaran !

**ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ - ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΔΥΣΤΟΠΙΑ**

ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΟΛΕΣ

Μοτοπορεία
Σάββατο 20 Ιουνίου 2020, πλ. Βικτωρίας 12 μ.

Εργατική διαδήλωση
Τρίτη 23 Ιουνίου, Χαυτεία, 7 μ.μ.

**ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ ΑΠΕΝΑΝΤΙ
ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ**

ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΜΑΧΗΤΙΚΑ ΣΤΗΝ ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΜΑΣ
ΑΜΕΣΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ
ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ/ΡΙΕΣ

Αναρχικό - Αντιεξουσιαστικό Έδαφος - ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΛΑ - Κέντρο ΕΛΕΑΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ 37, Κέντρο Ελέως Πανοφάνη/Μεσοποταμίας Νομού 25, Σύντομο Κέντρο/Νομού Σπυρίδων 37, ΤΕΛΕΙΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ (Κέντρο Αρσενικού και Επισκευών), Αρσενικό Κέντρο/Ελευθερίας ΑΡΑΒΑΚΗ, Αρσενικό - Αντιεξουσιαστικό κέντρο/Ελευθερίας Ν. Χαυτεία - Ρομποτική, Εργαστήριο και Επισκευές

εργατική διαδήλωση 23 Ιουνίου

Απέναντι στην παγκόσμια υγειονομική κρίση: ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΛΥΣΗ, Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΗ ΜΟΝΗ ΔΙΕΞΟΔΟ

Η Επιτροπή Σχέσεων της Διεθνούς των Αναρχικών Ομοσπονδιών (IAF-IFA) συνεχίζει τις δραστηριότητες της κατά τη διάρκεια της τρέχουσας παγκόσμιας πανδημίας. Παγκόσμια, οι εκπρόσωποι των ομοσπονδιών μας συναντήθηκαν διαδικτυακά για να αποτιμήσουν σχετικά με τη δέσμευση του κοινωνικού και οργανωμένου αναρχισμού στην παρούσα παγκόσμια κρίση.

Η καταλήτωση και καταστροφή του φυσικού κόσμου, η εκμετάλλευση και εξαθλίωση ολόκληρων κοινωνιών, οι πολεμικές επιχειρήσεις, ο θάνατος εκατομμύρια ανθρώπων από την πείνα και τις στερήσεις, η δημιουργία απόκληρων - εγκλεισμένων σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και φυλακές καταδεικνύουν τη διαχρονικά εγκληματική φύση του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος. Η βαρβαρότητα αυτού του εξουσιαστικού μοντέλου κοινωνικής οργάνωσης σήμερα, σε συνθήκες παγκόσμιας πανδημίας, γίνεται ακόμα πιο εμφανής.

Ενώ οι ακιβιστές μας προσπαθούν να διατηρήσουν τον κοινωνικό και πολιτικό αγώνα ζωντανό με διαφορετικές μορφές, και χάρη στην τεχνολογία παρά τους γενικευμένους κανόνες περιορισμού, μοιραστήκαμε τα ακόλουθα κοινά σημεία.

- Αντιλαμβανόμενοι την ανάγκη για τη κοινωνική υπευθυνότητα στη λήψη όλων των αναγκών προφυλάξεων για την υγεία που θα πρέπει να υιοθετήσουν όλοι για την προστασία των ίδιων και των γύρω τους, καταγγέλλουμε τον αυταρχισμό και την στρατιωτικοποίηση όλων των κυβερνήσεων που επιχειρούν να αντιμετωπίσουν τα ζητήματα της υγείας μέσω στρατιωτικής και αστυνομικής καταστολής και μέσω του περιορισμού των κοινωνικών ελευθεριών και της ενίσχυσης ολοκληρωτικών μορφών κοινωνικού ελέγχου. Αυτό ισχύει ειδικά για τις κυβερνήσεις που εκμεταλλεύτηκαν την κατάσταση για να επιβάλλουν αυταρχικές αλλαγές.
- Καταγγέλλουμε την κερδοσκοπία των καπιτα-

στών και των αρχουσών τάξεων, που πιέζουν για την επανένταξη της παραγωγής, αδιαφορώντας για την ασφάλεια των εργατών, και υποστηρίζουμε τις απεργίες και τις αυθόρμητες εργατικές κινητοποιήσεις που λαμβάνουν χώρα παγκόσμια αμφισβητώντας την λογική του κέρδους και ενισχύοντας την άμεση δράση.

- Καταγγέλλουμε την αύξηση της ενδοοικογενειακής και σεξιστικής βίας που εντείνεται λόγω των μέτρων του κατ' οίκον περιορισμού και στεκόμαστε πάντα ενάντια στην πατριαρχία, τον σεξισμό και την ομοφοβία/τρανσφοβία.

- Καταγγέλλουμε την εθνικιστική ρητορική που επιστρατεύεται σε πολλά κράτη και στεκόμαστε αλληλέγγυοι με τους μετανάστες, που υποφέρουν και διακινδυνεύουν περισσότερο από άλλους λόγω των απάνθρωπων και άθλιων συνθηκών στα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

- Στεκόμαστε αλληλέγγυοι με τους φυλακισμένους και απέναντι σε όλες τις φυλακές, τα στρατόπεδα και τις δομές ολοκληρωτικού ελέγχου, των οποίων η δολοφονική φύση έγινε ιδιαίτερα ορατή λόγω της πανδημίας.

- Καταγγέλλουμε τις συνθήκες διαβίωσης των φτωχών και όλων των ανέργων και επισφαλώς εργαζομένων που σπώνουν το βάρος της κοι-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΩΞΕΙΣ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ Γ. ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΗ ΚΑΙ Ν. ΜΑΤΑΡΑΓΚΑ

Την Παρασκευή 26 Ιουνίου οι αναρχικοί Γ. Καλαϊτζίδης και Ν. Ματαράγκας καλούνται να απολογηθούν στον ανακριτή κατηγορούμενοι για “ανθρωποκτονία και ηθική αυτοργία σε ανθρωποκτονία” για μια υπόθεση πριν από τέσσερα (!) χρόνια, όταν ένας έμπορος ναρκωτικών, εκτελέστηκε στα Εξάρχεια. Ο συγκεκριμένος εκτός από γνωστός για τη σχέση του με το εμπόριο ναρκωτικών και διάφορες αντικοινωνικές συμπεριφορές, είχε πρωτοστατήσει σε δολοφονική επίθεση σε βάρος τεσσάρων συντρόφων έξω από το κατειλημμένο κοινωνικό κέντρο Κ*ΒΟΞ με αποτέλεσμα τον σοβαρό τραυματισμό τους. Η παραπομπή των δύο συντρόφων γίνεται με μια κακοστημένη δικογραφία που βρίθκει από έωλα στοιχεία, καταφανή ψεύδη και εμφανώς στημένους και καθοδηγούμενους μάρτυρες που καταθέτουν -ξαφνικά μετά από τέσσερα χρόνια- ότι δέχτην είδαν, άκουσαν κι αναγνωρίζουν. Είναι παρ’όλα αυτά προφανές ότι η συγκεκριμένη δίωξη είναι μια προχειροστημένη σκευωρία που απορρέει από τα κατασταλτικά επιτελεία της αστυνομίας και του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και απευθύνεται σε πρόθυμους εισαγγεείς και δικαστές ώστε να διεκπεραιώσουν το έργο της πολιτικής εξουδετέρωσης των δύο συντρόφων.

Ωστόσο, όσο κι αν συγκρούεται η κοινή λογική με τις κατασκευές της αστυνομίας, είναι μια κρίσιμη και σοβαρή κατάσταση όπου διακυβεύεται τουλάχιστον η ελευθερία δύο συντρόφων. Ταυτόχρονα πρόκειται για μία ακόμη κατασταλτική μεθόδευση, που με τη σειρά της έρχεται να προστεθεί στην καθημερινή όξυνση και αυστηροποίηση των όρων ελέγχου και καταστολής όπως αυτή εκφράζεται, τόσο απέναντι στους ανθρώπους που αγωνίζονται σε μια σειρά από κοινωνικά-ταξικά-περιβαλλοντικά μέτωπα αγώνα όσο κι απέναντι στους αναρχικούς, που βρίσκονται διαχρονικά στο στόχαστρο των μηχανισμών καταστολής. Τις τελευταίες μέρες μόνο, δεκάδες σύντροφοι/σες προσήχθησαν ή συνελήφθησαν σε κινητοποιήσεις ή προπαγανδιστικές δράσεις (μοτοπορεία εργαζομένων-ανέργων στον Κορυδαλλό, διαδήλωση ενάντια στην καύση σκουπιδιών στον Βόλο, προσαγωγές για αφισοκολλήσεις και κρέμασμα πανό μελών του ΝΟ PASARAN) ενώ ασφυκτική τείνει να γίνει η παρουσία της αστυνομίας σε διαδηλώσεις και αγωνιστικές

κινητοποιήσεις.

Από τη μεριά μας, όλα αυτά τα χρόνια του συνεχούς αγώνα για τα Εξάρχεια της ταξικής αλληλεγγύης και της κοινωνικής αυτοοργάνωσης, έχουμε πολύ καθαρή εικόνα της σχέσης ανοχής-συνεργασίας των ναρκο-μαφιών και της αστυνομίας στην περιοχή.

Το κράτος και ο κατασταλτικός στρατός του εισέβαλαν στα Εξάρχεια κάτω από τις εντολές των ναρκομαφιών και υστερικές κραυγές της προπαγάνδας των Μ.Μ.Ε. για την επιβολή του δόγματος «νόμος και τάξη» και με πρόσχημα τις ναρκομαφίες και τη γιγάντωση της ναρκοκρίμας της πλατείας. Μια συνθήκη που διαμορφώθηκε μεθοδικά από την προηγούμενη πολιτική διαχείριση και υπό την πλήρη εποπτεία των κρατικών μηχανισμών, ώστε να αποτελέσει όχημα για την κοινωνική νομιμοποίηση της συντριπτικής αστυνομικής επέμβασης που ακολούθησε -όπου απέναντι στις ναρκομαφίες δεν έκανε παρά θεαματικού τύπου επιχειρήσεις- και ξεκάθαρα στόχευε στο τσάκισμα των αγωνιστών και αγωνιστριών, την εκδίωξη των προσφύγων και μεταναστών και τη μετατροπή της περιοχής από πεδίο αμφισβήτησης και ορμητήριο αγώνων, σε ζώνη υψηλής καπιταλιστικής κερδοφορίας. Ταυτόχρονα μέσα από την ιδεολογική επίθεση που προωθείται συστηματικά από τα μιντιακά φερέφωνα του Υπ. Δημόσιας Τάξης, επιχειρείται να εμπεδωθεί κοινωνικά ένα “Καθεστώς Εξαιρέσεως” τόσο για τις αναρχικές και τους αναρχικούς και πολλούς άλλους αγωνιστές και αγωνίστριες της βάσης όσο και για τους πρόσφυγες και μετανάστες/ριες ώστε να δικαιολογήσει κοινωνικά την αστυνομική βία πάνω τους.

Καταγγέλλουμε την κατασταλτική μεθόδευση και σκευωρία σε βάρος των αναρχικών Γ. Καλαϊτζίδη και Ν. Ματαράγκα και στεκόμαστε αλληλέγγυοι στο πλευρό των συντρόφων.

Κανένας αγωνιστής όμηρος στα χέρια του κράτους!

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ: Παρασκευή 26/6, 9.30 π.μ., Δικαστήρια Ευελπίδων, κτίριο 9

Συνέλευση για την Επικοινωνιοποίηση των Εξαρχείων

νωνικής αδικίας σε ολόκληρο τον κόσμο και δι-ατρέχουν τον κίνδυνο του θανάτου από πείνα σε κάποιες χώρες, οι οποίες αποτελούν την τελευταία έγνοια των κυβερνήσεων και των ελίτ.

· Στεκόμαστε αλληλέγγυοι με τους εργαζόμενους στην υγεία και όλους τους εργάτες που διατελούν καθήκοντα απαραίτητα για την ζωή του καθενός μας και που συχνά εργάζονται χωρίς τις απαραίτητες προφυλάξεις και εγγυήσεις, πληρώνοντας συχνά με τη ζωή τους τις ανεπάρκειες και τα λάθη των κρατικών και διοικητικών καθεστώτων.

· Στεκόμαστε αλληλέγγυοι με όλους τους λαούς και τις κοινότητες που αντιστέκονται στους κρατικούς πολέμους και την καταστολή, από την Τσιτάπας έως τη Ροτζάβα και των οποίων τα βάρη αυξάνονται λόγω του Covid-19.

· Για όλα αυτά, καλούμε να διαδοθούν και να πληθύνουν τα εγχειρήματα αλληλοβοήθειας, αλληλεγγύης και μοιράσματος από τα κάτω που λαμβάνουν χώρα σε ολόκληρο τον κόσμο, ώστε να εφαρμόσουμε τις μόνες πρακτικές που είναι ικανές να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά τα τρέχοντα παγκόσμια προβλήματα. Θα πρέπει να ενταθούν εκείνες οι μορφές αλληλοβοήθειας μεταξύ των πλέον αδύναμων κοινωνικών στρωμάτων, των ηλικιωμένων, των κατατρεγμένων, των εκ-

μεταλλευόμενων και όσων ομάδων και ατόμων υφίστανται διακρίσεις. Με μεγαλύτερη ένταση από ποτέ, είναι αναγκαίο να υποστηρίξουμε όλες εκείνες τις πραγματικές εμπειρίες που στοχεύουν στον μετασχηματισμό της καθημερινής μας ζωής, συμπεριλαμβανομένων των συνεργατικών δομών αλληλεγγύης, εναλλακτικών και ελευθεριακών σχολείων, κατειλημμένων χώρων, χώρων αλληλεγγύης και ανταλλακτικής οικονομίας, όπως και τις πρωτοβουλίες που προωθούν την αλληλοβοήθεια και την ελευθεριακή κοινωνική αλλαγή διεθνώς.

Αν και θα ήταν αδύνατο να συνοψιστούν όλες εκείνες οι πραγματικές εμπειρίες και δομές αλληλοβοήθειας που υποστηρίζονται από τους συντρόφους μας και τις ομοσπονδίες σε διαφορετικές χώρες και πραγματικότητες, ορισμένα παραδείγματα αυτών περιλαμβάνουν: δημιουργία ομάδων αλληλοβοήθειας που υποστηρίζουν κοινότητες/γειτονιές στην αντιμετώπιση του ιού, όπως για παράδειγμα με την παροχή τροφής, μέσων προστασίας και φαρμάκων· άνοιγμα νέων χώρων στέγασης και πολιτισμικών δραστηριοτήτων, συμπεριλαμβανομένων και της κατάληψης χώρων από ανθρώπους δίχως στέγη, τη διακίνηση βιβλίων, περιοδικών και άλλων βοηθητικών υλικών

και αναλύσεων για την αντιμετώπιση της κρίσης· την προώθηση και την εφαρμογή στην πράξη εναλλακτικών πρακτικών απέναντι στο υπάρχον καπιταλιστικό οικονομικό σύστημα όπως τα ταμεία αλληλεγγύης· την προώθηση της άμεσης δράσης για την υποστήριξη ευάλωτων ομάδων που υφίστανται βία, όπως οι κοινότητες των ιθαγενών. Και πολλά άλλα που δεν μπορούν να περιληφθούν σε αυτή τη λίστα.

Το κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα οργάνωσης της κοινωνίας, που ήδη καταδικάζει εκατομμύρια ανθρώπους στο θάνατο από την πείνα, τις ασθένειες και τις πολεμικές επιχειρήσεις, δίνει μάχη όχι ενάντια στην εξελισσόμενη πανδημία, αλλά για να διατηρήσουν αλώβητα τα προνόμια τους, τη θέση εξουσίας τους οι πολιτικά και οικονομικά ισχυροί.

Βιώνοντας από κοινού με όλους την τρέχουσα κατάσταση, εμείς οι αναρχικοί της Διεθνούς των Αναρχικών Ομοσπονδιών συνεχίζουμε την παγκόσμια μάχη μας για δικαιοσύνη και ελευθερία, για να οικοδομήσουμε μέρα με τη μέρα τον νέο κόσμο που φέρουμε στις καρδιές μας.

Επιτροπή Σχέσεων της Διεθνούς των Αναρχικών Ομοσπονδιών (IAF-IFA)

Το βράδυ της 5ης Μαΐου, στην πλατεία Αγίου Ιωάννου, στην Αγία Παρασκευή, αστυνομικές δυνάμεις επιτέθηκαν και με χρήση δακρυγόνων επιχείρησαν να αδειάσουν την πλατεία. Τρεις μέρες μετά η αστυνομία επιτίθεται στην πλατεία Αγίου Γεωργίου στην Κυψέλη. Ξαφνικά και χωρίς καμία προειδοποίηση σβήνουν τα φώτα στην πλατεία και δυνάμεις των ΜΑΤ κάνοντας χρήση δακρυγόνων, κρότου λάμψης και με τυφλή βία επιχειρούν να διώξουν τον κόσμο από την πλατεία. Βρισκόμαστε τις πρώτες μόλις μέρες μετά την άρση των μέτρων απαγόρευσης κυκλοφορίας, όπου επιχειρείται το σταδιακό άνοιγμα της αγοράς, με σκοπό να εκκινήσει εκ νέου η οικονομία. Η πρόθεση αυτή βέβαια φαίνεται να αδυνατεί να εξυπηρετήσει τις ανάγκες της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Από τους χιλιάδες εργαζόμενους στη μαύρη εργασία και την επισφάλεια στους απολυμένους της πανδημίας μέχρι τα εξαντλητικά ωράρια των εργαζομένων στα σούπερ μάρκετ και στις υπηρεσίες ντελίβερι, φαίνεται ότι το βάρος της πανδημίας και τις συνέπειες αυτής σηκώνει η κοινωνική και ταξική βάση. Επιπλέον, οι χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες στοιβαγμένοι στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, οι εκδικητικές μεταγωγές και η άρνηση της κυβέρνησης για αποσυμφόρηση των φυλακών και των ψυχιατρικών δείχνουν ότι δεν είναι η ζωή και η υγεία που έχουν αξία για το κράτος. Τουναντίον, κύριος σκοπός της κρατικής διαχείρισης είναι η διαφύλαξη της κυριαρχίας του και των πολιτικών και οικονομικών συμφερόντων αυτού και των ελίτ.

Η μεταβατική περίοδος την οποία διανύουμε τώρα, δεν είναι παρά ένας πρώτος γύρος αντίκρουσης της νέας πραγματικότητας στον οποίο το κράτος επιχειρεί να επιβάλει τα χαρακτηριστικά διαχείρισης που θα του επιτρέψουν να κατευθύνει την πολιτική του την επόμενη μέρα, η οποία ως πυρήνα της έχει τη συντονισμένη επίθεση στις πληθειακές μάζες, ώστε την κρίση της πανδημίας να την πληρώσουν για άλλη μια φορά οι αδύναμοι. Στις πλατείες λοιπόν και στην καταστολή του κόσμου που συχνάζει εκεί, δεν κρύβεται παρά μόνο η επιδίωξη του κράτους να ελέγξει και να εκφοβίσει τα κομμά-

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΩΖΕΙ ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

τια του κόσμου που πάντα βρισκόταν απέναντί του και η συγκέντρωσή τους μπορεί δυναμικά να δημιουργήσει τριγμούς και προβλήματα. Οι κατασταλτικές δυνάμεις στους δρόμους αναδεικνύουν ότι σκοπός της κρατικής διαχείρισης είναι η διαφύλαξη της κυριαρχίας του σε χώρους στους οποίους δεν αναπτύσσονται οικονομικές δραστηριότητες και στους οποίους μπορούν να παραχθούν προϋποθέσεις συλλογικής αντίδρασης.

Το σημαντικό σημείο που διακυβεύεται σε αυτήν την αντιπαράθεση με την κρατική προσταγή της καταστολής είναι η διαφύλαξη ενός δρόμου όπου θα αρχίζουν να βαδίζουν άμεσα οι μαζικές κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις. Για να κατορθώσει το κοινωνικό κίνημα να συσπειρώσει τις απαραίτητες δυνάμεις για μια νικηφόρα μάχη απέναντι στο κράτος και τα αφεντικά θα πρέπει ενόσω καθιστά σαφές ότι δεν αντιπαλεύει τις συνέπειες της πανδημίας από κοινού με το κράτος την αστυνομία και τους ιδιοκτήτες, ταυτόχρονα διαθέτει εκείνο το επίπεδο συνείδησης ώστε να μπορεί να εφαρμόσει επιτυχημένα τα μέτρα κοινωνικής αυτοπροστασίας. Ειδικά τη συγκεκριμένη περίοδο, η τήρηση από τον κόσμο του αγώνα των μέτρων αυτοπροστασίας αποτελεί μια απαραίτητη πολιτική συμπεριληψής όλων των ανθρώπων που βρίσκονται σε εύαλπη κατάσταση απέναντι στην πανδημία και σε ακόμα δυσμενέστερη θέση λόγω των πολιτικών εξαιρέσεων του κράτους και της ταξικής επίθεσης των αφεντικών. Θέλουμε

να δώσουμε όλοι μαζί τους αγώνες.

Η προστασία από τον ιό, πρέπει να τονίσουμε ξανά, δεν ξεκινάει από το κράτος. Αντίθετα η διάλυση του ΕΣΥ και της δημόσιας υγείας δείχνουν τη σημασία που δίνει το κράτος στη ζωή των ανθρώπων. Οι γιατροί, οι νοσηλευτές, οι εργαζόμενοι στην καθαριότητα και στην τροφοδοσία, όσοι έδωσαν και δίνουν μάχη με τον ιό είναι οι πραγματικοί πρωταγωνιστές στην υπεράσπιση της κοινωνίας. Κι όμως είναι το κράτος που θέλει να εμφανίζεται ως ο εκφραστής των κοινωνικών συμφερόντων, μόνο και μόνο γιατί εξαναγκάζεται κατά περιπτώσεις σε στοιχειώδη περιστολή της οικονομικής δραστηριότητας, θωρακίζόμενο ταυτόχρονα κατασταλτικά προκειμένου να αποφύγει την ίδια του την αμφισβήτηση.

Τέλος, τα νομοσχέδια που πέρασαν εν μέσω πανδημίας δείχνουν ότι το μοναδικό ζητούμενο για την εξουσία είναι να συνεχίσει την επιβολή της και να γιγαντώσει την εκμετάλλευση. Όταν αυτοί ανοίγουν το δρόμο στο κεφάλαιο, ώστε να αναπτύξει νέα πεδία κερδοφορίας, λεηλατώντας τη φύση, δημιουργώντας παιδεία για λίγους, ενισχύοντας παράλληλα την επιτήρηση και την πειθαρχία, αφαιρώντας βασικές διεκδικήσεις για μετανάστες, όπως έκαναν μέσω των νομοσχεδίων για τη φύση, την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, και το αντι-προσφυγικό νομοσχέδιο, οι από τα κάτω οφείλουν άμεσα να πάρουν θέση στον δρόμο του αγώνα.

Απέναντι σε αυτή τη ζοφερή πραγματικότητα που επιφυλάσσουν για όλους τους καταπιεσμένους οι ισχυροί αυτού του κόσμου, προτάσσουμε την αλληλεγγύη, την κοινωνική αλληλοβοήθεια και την οργάνωση όλων από τα κάτω για τη διεκδίκηση όσων μας ανήκουν. Συνεχίζουμε τον αγώνα για την ανατροπή του κράτους και του καπιταλισμού, για τη δημιουργία μιας κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, για τη δημιουργία μιας κοινωνίας ισότητας, αλληλεγγύης ελευθερίας και δικαιοσύνης.

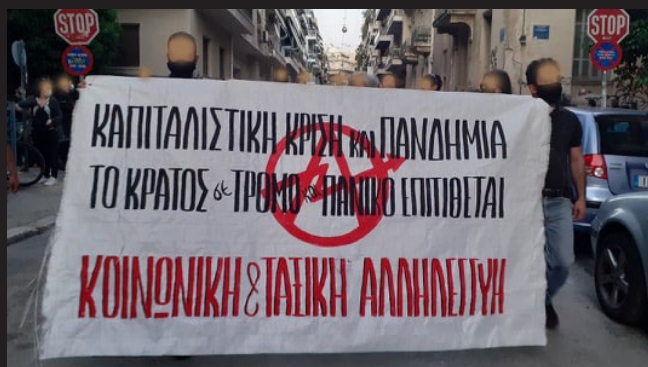
ΜΟΝΟ Ο ΛΑΟΣ ΣΩΖΕΙ ΤΟΝ ΛΑΟ

Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό
Αναρχισμό Μαύρο & Κόκκινο

ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΨΕΛΗ Σάββατο 9/5 Πλατεία Αγ. Γεωργίου

Το σάββατο 9/5 θα πραγματοποιηθεί στην πλατεία Αγ. Γεωργίου στην Κυψέλη, καθώς και η βάνουσα βία σε βάρος τους σύρει 5 από αυτούς στα δικαστήρια με ανυπόστατες και κατασκευασμένες από τους μπάτσους κατηγορίες.

Αντιθέτως ως προς τα φαινόμενα αυτό που βρίσκεται σε κατάσταση Τρόμου είναι το ίδιο το πολιτικο-οικονομικό καθεστώς. Χρεωκοπημένο από καιρό και βρισκόμενο σε βαθιά κρίση προκειμένου να επιβληθεί μέσα στις νέες συνθήκες της πανδημίας που αποκαλύπτει όλο και περισσότερο την αποσύνθεσή του καταφεύγει στη ωμή βία αντιδρώντας σπασμωδικά και βάνουσα, πανικόβλητο μπροστά στις απρόβλεπτες εξελίξεις επιταχύνοντας τις και προκαλώντας αυτό που φοβάται άμεσα, ανεξέλεγκτες κοινωνικές εκρήξεις. ΛΚ37

Φωτογραφία πανώ από τη πορεία που πραγματοποιήθηκε στην Κυψέλη μετά από συγκέντρωση στη πλ. Αγ. Γεωργίου με πολύ μεγάλη συμμετοχή κόσμου.

ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ – ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΣΤΙΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΜΠΑΤΣΟΙ ΚΑΙ ΜΑΦΙΕΣ

Από τον Αύγουστο του 2019, ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις έχουν εισβάλλει και εγκατασταθεί μόνιμα στα Εξάρχεια ως στρατός κατοχής. Καθημερινά, δεκάδες διμοιρίες των ΜΑΤ, ΟΠΚΕ και μηχανές ΔΕΛΤΑ παρελαύνουν στους δρόμους, ακροβολίζονται στις γωνίες, κάθονται στις εισόδους των πολυκατοικιών επιχειρώντας να διαχύσουν το φόβο και την τρομοκρατία στη γειτονιά. Όλοι όσοι ζουν, εργάζονται, αγωνίζονται, ή αποτελούν θαμώνες των Εξαρχείων κινούνται εντός ενός ασφυκτικού αστυνομικού κλοιού και υπό τον διαρκή έλεγχο και επιτήρηση από εκατοντάδες ένστολους και πάνοπλους κρατικούς τραμπούκους, οι οποίοι επιπλέον παρενοχλούν τους κατοίκους, εκτοξεύουν σεξιστικές απειλές σε γυναίκες και ομοφυλόφιλους, φωνάζουν ναζιστικά συνθήματα σε πρόσφυγες και μετανάστες/ριες, κάνουν επίδειξη ισχύος στους νεολαίους και τις νεολαίες.

Από τότε μέχρι σήμερα, το κράτος έχει εκκενώσει καταλήψεις αγώνα, αυτοοργανωμένες δομές στέγης προσφύγων και μεταναστών, έχει πνίξει με χημικά δομές αντίστασης, έχει απομακρύνει δια της βίας από την περιοχή εκατοντάδες πρόσφυγες και μετανάστες/ριες, γυναίκες, άντρες και παιδιά και τους έχει φυλακίσει σε στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Το ξημέρωμα της Δευτέρας 18 Μάη το κράτος προχώρησε σε μια ακόμη βίαιη εκκένωση προσφυγικής κατάληψης στην οδό Θεμιστοκλέους, πετώντας κυριολεκτικά στον δρόμο δεκάδες μετανάστες/ πρόσφυγες, στην πλειονότητα τους οικογένειες με μικρά παιδιά. **Είχαν προηγηθεί, την Τρίτη 12 Μάη 2020 ο αποκλεισμός του Πολυτεχνείου, η απαγόρευση πραγματοποίησης σε αυτό ανοικτών κινηματικών συνελεύσεων και η προσαγωγή τουλάχιστον 12 απόμων από το χώρο του Πολυτεχνείου και τους παρακείμενους δρόμους. Ενώ το Σάββατο 16 Μάη ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις επιχειρήσαν να παρεμποδίσουν τη λειτουργία της προγραμματισμένης αυτοοργανωμένης λαϊκής στην πλατεία Εξαρχείων.** Τελευταία έκφραση της επιχείρησης “αποστείρωσης” των Εξαρχείων από τις κοινωνικές-κινηματικές εκφράσεις αλληλεγγύης και αντίστασης αποτέλεσε **η εκκένωση της κατάληψης Δερβενίων 56 στις 26/6, αλλά και το αστυνομικό πογκρόμ που εξαπολύθηκε μετά την απόπειρα ανακατάληψής της στις 3/7,** με τις δυνάμεις καταστολής να πνίγουν τη γειτονιά στα δακρυγόνα και να εισβάλουν μαινόμενες μέσα σε μαγαζιά και να τα σπάνε, συλλαμβάνοντας και ξυλοκοπώντας θαμώνες και εργαζόμενους.

Το κράτος και ο κατασταλακτικός στρατός του εισέβαλαν στα Εξάρχεια κάτω από τις εντολές των Μ.Μ.Ε. για την επιβολή του δόγματος «νόμος και τάξη» και με πρόσχημα τις ναρκομαφίες και τη γιγάντωση της ναρκοκρίμας της πλατείας. Μια

συνθήκη που διαμορφώθηκε μεθοδικά από την προηγούμενη πολιτική διαχείριση και υπό την πλήρη εποπτεία των κρατικών μηχανισμών, ώστε να αποτελέσει όχημα για την κοινωνική νομιμοποίηση της συντριπτικής αστυνομικής επέμβασης που ακολούθησε -όπου απέναντι στις ναρκομαφίες δεν έκανε παρά θεαματικού τύπου επιχειρήσεις- και ξεκάθαρα στόχευε στο τσάκισμα των αγωνιστών και αγωνιστριών, την εκδίωξη των προσφύγων και μεταναστών και τη μετατροπή της περιοχής από πεδίο αμφισβήτησης και ορμητήριο αγώνων, σε ζώνη υψηλής καπιταλιστικής κερδοφορίας.

Σε αυτά τα πλαίσια εντάσσεται και **η δίωξη εις βάρος των αναρχικών Γ. Καλαϊτζή και Ν. Ματαράγκα με την κατηγορία της ηθικής και φυσικής αυτουργίας σε ανθρωποκτονία, μέσω μιας κακοστημένης δικογραφίας** που αφορούσε την εκτέλεση του μαχαιροβγάλτη ναρκέμπορου “Χαμπήμπ”. Οι “αναγνωρίσεις”, βάσει των οποίων κλήθηκαν ως κατηγορούμενοι οι 2 σύντροφοι έγιναν από ναρκέμπορους των Εξαρχείων, οι οποίοι και κατέθεσαν ως βασικοί αυτόπτες μάρτυρες (κατηγορίας), αναδεικνύοντας τον παρακρατικό και αντικινηματικό ρόλο της ναρκομαφίας ως μακρύ χέρι του κράτους στην περιοχή. Έτσι, εκτός από την αντικοινωνική και ασύστολη βία που ασκείται τα τελευταία χρόνια από τους ναρκέμπορους, αποδεικνύεται και η άμεση διαπλοκή τους με το κράτος, αφού η αστυνομία εκτός από τα ποσοστά που λαμβάνει από την πώληση ναρκωτικών, τους χρησιμοποιεί και ως κοινούς ρουφιάνους εναντίον του κινήματος.

Έχοντας ξεκάθαρη εικόνα των συμφερόντων (οικονομικών-επενδυτικών και κατασταλακτικών) που εξυπηρετούνται από το ναρκεμπόριο στα Εξάρχεια, δεν μας εκπλήσσει το γεγονός της επανεμφάνισης των ναρκέμπορων στην πλατεία Εξαρχείων, μια πλατεία η οποία κατά τ’ άλλα είναι κατεχόμενη από τις αστυνομικές δυνάμεις και τις περιπολίες της. Την στιγμή που το ιστορικό κέντρο της Αθήνας γίνεται βορά στα χέρια των real estate και των μαζικών εξαγορών, με την άκρως κακόγουστη και υπερτιμολογημένη από τη “μεγάλου περιπάτου” αλλά και της απαγόρευσης εισόδου στο Πολυτεχνείου και της μετατροπής του κτιρίου Γκίνε σε μουσείο, το γεγονός της “συνύπαρξης” της αστυνομίας και των ναρκέμπορων στην πλατεία Εξαρχείων είναι άκρως αποκαλυπτικό για τους στόχους που έθεσε το κράτος εισβάλλοντας στην περιοχή. Στόχος είναι η μετατροπή του κέντρου σε ειδική οικονομική / τουριστική ζώνη, απαλλαγμένη από κάθε μορφή πολιτικής και κοινωνικής έκφρασης αντί-

στασης. Στόχος δηλαδή, ήταν, είναι και θα είναι το κίνημα.

Μέσα σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης και πανδημίας το κράτος αναπτύσσει μια συνολική στρατηγική προληπτικής αντιεξέγερσης μπροστά στον κίνδυνο ανεξέλεγκτων κοινωνικών εκρήξεων. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσονται και οι βίαιες επιθέσεις της αστυνομίας προκαλώντας σοβαρότατους τραυματισμούς, σε όσους και όσες συναντιούνται στις πλατείες, στην Αγία Παρασκευή, στην Κυψέλη, στο Παγκράτι, στην Άνω Πόλη ώστε να χτυπηθεί κάθε δυνατότητα οικειοποίησης του δημόσιου χώρου και της κοινωνικής αμφισβήτησης. Αυτές οι επιθέσεις έρχονται ως συνέχεια των αστυνομικών επιχειρήσεων στα Εξάρχεια προκειμένου να ελεγχθεί ασφυκτικά κάθε σημείο της πόλης.

Μέσα στη ζοφερή πραγματικότητα που διαγράφεται για τους από τα κάτω αυτού του κόσμου, να μην υποκύψουμε στον φόβο και τον κανιβαλισμό. Να συνεχίσουμε την μάχη απέναντι στο κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα που επιβάλλει την φτώχεια, την εξαθλίωση και τον θάνατο. Να παλέψουμε για μια κοινωνία που θα προστατεύει τους ευάλωτους, για έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

**ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗΣ, ΤΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΑΧΗΤΙΚΗΣ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
ΚΑΤΩ ΤΑ ΞΕΡΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ**

Συνέλευση για τη Επανοικειοποίηση
των Εξαρχείων

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΠΟΡΕΙΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 23 ΜΑΗ 2020
ΠΛ. ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ 2 Μ.Μ.

12 - 2 μ.μ. συλλογή ειδών
πρώτης ανάγκης για δομές αλληλεγγύης

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΟΧΗ

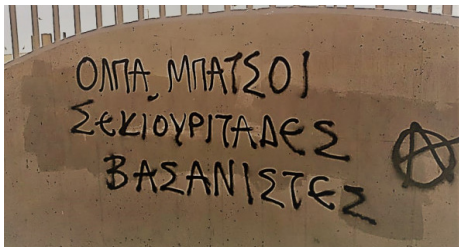
**ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗΣ
ΤΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΜΑΧΗΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ**

Συνέλευση για την Επανοικειοποίηση των Εξαρχείων

Παρέμβαση στο νέο λιμάνι. Αλληλεγγύη σε πρόσφυγες και μετανάστες. Ενάντια στην αστυνομική βία και καταστολή

Την Τρίτη 23 Ιούνη πραγματοποιήσαμε παρέμβαση αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και τους μετανάστες που ζουν στα εγκαταλελειμμένα εργοστάσια της Πάτρας, απέναντι από το νέο λιμάνι.

Το λιμάνι της Πάτρας, ως πύλη εξόδου προς τον “καπιταλιστικό παράδεισο” της Δύσης, αποτελεί εδώ και δεκαετίες διαρκές σημείο αναφοράς και συγκέντρωσης για τους μετανάστες και τους πρόσφυγες που αναζητούν ένα καλύτερο μέλλον.

Τον τελευταίο καιρό μερικές εκατοντάδες άνθρωποι προσπαθούν με όσα μέσα διαθέτουν και με τη στήριξη αρκετών αλληλεγγύων να οργανώσουν την καθημερινότητα τους στην περιοχή αυτή και παράλληλα να περιμένουν την κατάλληλη ευκαιρία για να περάσουν σε κάποιο καράβι που κατευθύνεται προς την Ιταλία και τη Δυτική Ευρώπη.

Η άγρια καταστολή, τα καθημερινά κυνηγητά, οι ξυλοδαρμοί και τα βασανιστήρια, οι ταπεινώσεις και οι εξευτελισμοί, οι επιχειρήσεις “σκούπα”, εκτεταμένες ή μη, είναι η πραγματικότητα των μεταναστών και των προσφύγων που ζουν εκεί. Ένας συνδυασμός κατασταλτικών σωμάτων αποτελούμενος από μπάτσους, ασφαλίτες, λιμενικούς και ιδιωτικούς σεκιουριτάδες του Ο.Λ.ΠΑ. (ICTS security), βρίσκεται απέναντι τους επιχειρώντας να τους απωθήσει χρησιμοποιώντας δολοφονικά κατασταλτικά μέσα. Καθημερινά είναι τα παραδείγματα χτυπημάτων στο κεφάλι και των σπασιμάτων σε χέρια-πόδια.

Πετάξαμε τρικάκια στη γύρω περιοχή και γράψαμε συνθήματα στη μάντρα του λιμανιού από την οποία καθημερινά περνούν δεκάδες άνθρωποι αναζητώντας ένα καλύτερο αύριο. Ήταν μια ελάχιστη χειρονομία αλληλεγγύης στους πρόσφυγες, ανάμεσα σε άλλες, και μια προειδοποίηση απέναντι στους κάθε λογής

θρασύδειλους τραμπούκους των “σωμάτων ασφαλείας” που τρομοκρατούν, χτυπούν και βασανίζουν κατατρεγμένους ανθρώπους...

Η παρέμβαση μας έμεινε στη μέση καθώς λίγη ώρα μετά κάθε λογής μπάτσοι μας περικύκλωσαν και μας προσήγαγαν στην Ασφάλεια για εξακρίβωση στοιχείων. Οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες μετά από περίπου 1 ώρα αφέθηκαν ελεύθεροι.

Ζούμε εν μέσω μιας ανυπολόγιστης ανθρωπιστικής καταστροφής και πρωτόγνωρης κοινωνικής κρίσης, όπου με τραγικό τρόπο αναδεικνύονται οι γιγαντιαίες αντιφάσεις της πολιτικής και οικονομικής οργάνωσης της κοινωνίας και εντέλει η εγκληματική και δολοφονική φύση του κρατικού – καπιταλιστικού συστήματος για την πλειοψηφία της κοινωνίας και ειδικά για τα πιο ευάλωτα και φτωχά κομμάτια της.

Μπροστά στην επέλαση της πανδημίας και της κρατικής-καπιταλιστικής βαρβαρότητας που εντείνεται το τελευταίο διάστημα, οι πρόσφυγες και οι μετανάστες βιώνουν ένα αδιανόητο καθεστώς εξαίρεσης, όντας απροστάτευτοι και σε απάνθρωπες συνθήκες εξαθλίωσης παντού, από την Ριτσώνα, τη Μόρια και τα άλλα στρατόπεδα συγκέντρωσης που στοιβάζονται από το κράτος, από το κέντρο της Αθήνας όπου βρίσκονται εγκαταλελειμμένοι ύστερα από τις εξώσεις από τα σπίτια που διέμεναν και από τις εκκενώσεις των προσφυγικών καταλήψεων, μέχρι τη Μανωλάδα και τα παλιά εργοστάσια της Πάτρας.

Ως αναρχικοί, στεκόμαστε ενάντια στην παρανομοποίηση των ανθρώπων από το κράτος και στην απαγόρευση της ελεύθερης μετακίνησής τους. Δεν αναγνωρίζουμε σε κανένα κράτος το δικαίωμα επιβολής κάθε είδους διαχωριστικών ορίων και επίπλαστων διαχωρισμών μεταξύ των ανθρώπων στη βάση του φύλου, της φυλής, της καταγωγής, της θρησκείας κ.ο.κ. Η απάντησή μας στο κράτος και τα αφεντικά πρέπει να είναι η συλλογικοποίηση των αντιστάσεων μας, η συνειδητοποίηση της κοινής μας θέσης -ντόπιων και μεταναστών- η αλληλοβοήθεια και ο αλληλοσεβασμός, χωρίς ηλαστούς διαχωρισμούς.

Μαζί με τους μετανάστες και τους πρόσφυγες, με όπλο μας την ταξική αλληλεγγύη, θα

αγωνιστούμε για ζωή με αξιοπρέπεια και δε θα αφήσουμε σπιθαμή γης σε κάθε εχθρό της ελευθερίας. Θα σταθούμε δίπλα τους απέναντι στις δολοφονικές επιθέσεις του κράτους και της αστυνομίας. Καμιά κατασταλτική κίνηση των μπάτσων δεν μας φοβίζει!

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ
ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ
ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ
ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ
ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ**

αναρχική ομάδα “δυσήνιος ίππος” / ΑΠΟ
Θ συντρόφισσες -οι

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ, ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ & ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Σήμερα, σε παγκόσμιο επίπεδο η καταστροφή και η λεηλασία του φυσικού περιβάλλοντος με ανυπολόγιστες συνέπειες για τις τοπικές κοινωνίες/κοινότητες αλλά και για όλον τον πλανήτη συνολικά, αποτελεί ένα μόνο τμήμα της άγριας επίθεσης του κράτους και του κεφαλαίου ενάντια στη φύση αλλά και στο σύνολο του πληθυσμού. Πλέον, βρισκόμαστε στα όρια της διακινδύνευσης της επιβίωσης όλων των έμβιων όντων, μιας και μιλάμε για κλιματικές αλλαγές δίχως περιθώρια διόρθωσης και για μία παγκόσμια περιβαλλοντική και οικολογική κρίση. Οι αποψιλώσεις των δασών, η μόλυνση των θαλασσών, το λιώσιμο των πολιτικών πάγων, οι κλιματικές αλλαγές, το φαινόμενο του θερμοκηπίου, η συρρίκνωση της βιοποικιλότητας και η εξαφάνιση πλήθους ζωικών ειδών, είναι μερικά μόνο μέρη της συνολικής οριακής περιβαλλοντικής κρίσης που δημιουργεί η κρατική-καπιταλιστική επιθετικότητα.

Όσον αφορά τον ελλαδικό χώρο συγκεκριμένα, τα τελευταία χρόνια βρίσκεται σε εξέλιξη μία τεράστια διαδικασία αναδιάρθρωσης η οποία ουσιαστικά στοχεύει στην εκποίηση του φυσικού πλούτου στο ιδιωτικό κεφάλαιο και αποτελεί κομμάτι του αφηγήματος περί «ξεπεράσματος της κρίσης» και περί «οικονομικής ανάπτυξης» και προβάλλεται ως υπόθεση εθνικού συμφέροντος, ώστε να κάμψει εκ των προτέρων τις αντιστάσεις των τοπικών – και όχι μόνο – κοινωνιών. Η ολοένα και μεγαλύτερη ενεργειακή ανάγκη οδηγεί σε λύσεις που έχουν μόνο αρνητικές συνέπειες για το περιβάλλον και την ποιότητα ζωής των ανθρώπων. Η εγκατάσταση αιολικών πάρκων σε πολλά απάτητα μέρη της επικράτειας με συνέπεια την καταστροφή του οικοσυστήματος, τα εργοστάσια καύσης σκουπιδιών στον Βόλο που για την παραγωγή ενέργειας μετατρέπουν την ατμόσφαιρα σε επικίνδυνη για τη δημόσια υγεία, η προσπάθεια διακοπής νερού από την πηγή των Σταγιατών με σκοπό την ιδιωτικοποίησή του, το φράγμα στον Αχελώο που θα πνίξει τα γύρω χωριά για τη λειτουργία του υδροηλεκτρικού εργοστασίου είναι μερικά παραδείγματα που δείχνουν πως η πράσινη ανάπτυξη που ευαγγελίζεται ο κόσμος της εξουσίας, δεν είναι τίποτα άλλο από ένα πρόσχημα για τον κατακερματισμό της φύσης και κατά συνέπεια της ζωής μας.

Σε όλα αυτά έρχεται να προστεθεί το αντιπεριβαλλοντικό νομοσχέδιο που κατατέθηκε από την κυβέρνηση Μητσοτάκη για συζήτηση και τελικά ψήφιση του τις μέρες που η κοινωνία βίωνε μια παγκόσμια ανθρωπιστική κρίση,

εν μέσω της πανδημίας της COVID-19, ένα νομοσχέδιο με πυλώνες την «πράσινη ανάπτυξη» και την κερδοφορία σε βάρος του φυσικού κόσμου.

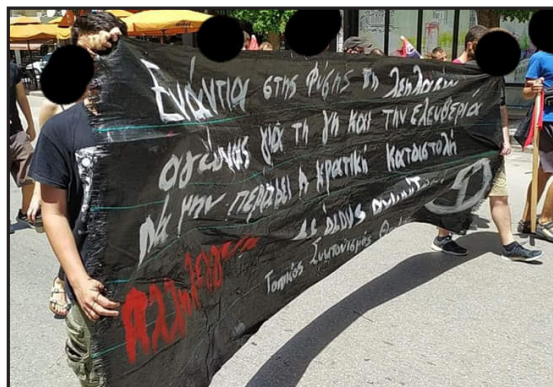
Το νομοσχέδιο αυτό προβλέπει μεταξύ άλλων την παράταση των αποφάσεων έγκρισης περιβαλλοντικών όρων από τα 10 στα 15 χρόνια, έτσι ώστε να απλοποιηθούν οι διαδικασίες έγκρισης και να περιοριστεί οποιοδήποτε μπλοκάρισμα των έργων μέσα από τις περιβαλλοντικές μελέτες. Επιτρέπει, επίσης, την απελευθέρωση της μεταλλευτικής δραστηριότητας σε «Περιοχές Προστασίας Οικοτόπων και Ειδών» καθώς επίσης και την απελευθέρωση της οικονομικής και εμπορικής δραστηριότητας μέσα σε ζώνες Natura 2000, ανάλογα με τον χαρακτήρα τους. Όσον αφορά την κάλυψη ενεργειακών αναγκών, οι μεταρρυθμίσεις αυτές ανοίγουν τον δρόμο στις εγκαταστάσεις αιολικών πάρκων σε διάφορα απάτητα βουνά της επικράτειας, στη συνέχιση των εξορύξεων υδρογονανθράκων σε Ιόνιο και Ήπειρο, όπως και στην πλήρη νομιμοποίηση της συνέχισης των εξορύξεων στις Σκουριές.

Το κράτος θα κάνει τα πάντα για να σώσει τον καπιταλισμό και αυτό έχει γίνει ξεκάθαρο από τον πρώτο καιρό μετά τη λήξη της καραντίνας. Αγωνιστές δίδονται για την δράση τους ενάντια στην εγκατάσταση αιολικών στα Άγραφα, το Σάββατο στις 14 Ιουνίου η πορεία ενάντια στην καύση των σκουπιδιών στον Βόλο χτυπιέται λυσοσάλα από τις δυνάμεις καταστολής, ενώ και η συγκέντρωση έξω από το αστυνομικό τμήμα που μεταφέρθηκαν οι συλληφθέντες χτυπιέται επίσης, με αποτέλεσμα να υπάρξουν αρκετοί τραυματίες. Το κράτος, λοιπόν, δείχνει ξεκάθαρα ότι δεν θα αφήσει κανέναν να μπει εμπόδιο στα σχέδια του για ακόμα περισσότερο κέρδος και δυστυχία.

Οι επιθέσεις αυτές έχουν ήδη βρει αντίσταση από τους κατοίκους των τοπικών κοινωνιών που δεν θέλουν να δουν τον τόπο τους να καταστρέφεται για χάρη μιας «ανάπτυξης» που χτίζεται όχι μόνο σε βάρος της φύσης αλλά και των εργαζομένων, των κοινωνιών και όλου του πλανήτη συνολικά.

Εμείς, ως αναρχικοί στεκόμαστε ενάντια στην κρατική – καπιταλιστική επέμβαση στον φυσικό κόσμο, που αποσκοπεί στην κερδοσκοπική εκμετάλλευσή του, λεηλατώντας και καταστρέφοντάς τον. Στηρίζουμε τις πρωτοβουλίες των ντόπιων κοινοτήτων, αντιλαμβανόμενοι ότι ο αγώνας ενάντια στην λεηλασία της φύσης είναι ένας αγώνας ενάντια στο κράτος, το κεφάλαιο και

σε όλους όσοι προσπαθούν να υποτιμήσουν τις ζωές μας. Δεν μας τρομάζουν και δεν μας σταματάνε. Αγωνιζόμαστε για έναν κόσμο που δεν θα υπάρχει καμία μορφή εκμετάλλευσης ούτε του φυσικού περιβάλλοντος, ούτε από άνθρωπο σε άνθρωπο. Εμείς είμαστε οι δυνάμεις της δημιουργίας και θα μας βρουν απέναντι στα σχέδια τους για περισσότερη ανάπτυξη και περισσότερο κέρδος που θα έχει σαν αποτέλεσμα την φτώχεια, την εξαθλίωση και την καταστροφή.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ, ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΣΤΟ ΒΟΛΟ 14/6
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό Μαύρο και Κόκκινο

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 4 ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

που δικάζονται στις 10 Ιουλίου στο Δικαστήριο Κορίνθου για την κτηνοποσία στο δημοτικό της πόλης και το μπλοκάρισμα της εθνικής οδού 22ας Αυγούστου 2019 που θα επηρέαζε τη δημοκρατία δημοτικών διαστημάτων στους αγώνες για τη μεταφορά πόρους και την άσκηση κοινωνικής εγκατάστασης για την αλληλεγγύη κοινωνικών μονάδων στα Άγραφα

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΝΟΜΙΜΟΙ Η ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΙ

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΒΟΥΝΑ ΧΩΡΙΣ ΑΙΟΛΙΚΑ ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΓΡΑΦΑ

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΛΕΗΛΑΤΟΥΝ ΤΗ ΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΧΕΛΩΟ ΜΕΧΡΙ ΤΑ ΑΓΡΑΦΑ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ

Προσέβαλλε Άρματα για τη Γη και την Ελευθερία / Αθήνα, Αρματα Ουδέν Άλλοτε και στήριγμα οδού / Πάρος, Αρματα Στήριγμα οδού / Αθήνα

ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΑΓΡΑΦΩΝ

ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΓΗΣ

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ - ΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΔΕΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΟΥΝΤΑΙ

Το τελευταίο διάστημα είναι ολοφάνερο ότι το κράτος και οι επενδυτές με μια σειρά από κινήσεις εντείνουν την επίθεση τους πάνω στη φύση και τις κοινωνίες. Από τον αντιπεριβαλλοντικό νόμο που πέρασε εν μέσω πανδημίας και απαγόρευσης συγκεντρώσεων και ουσιαστικά δημιουργεί το νομικό πλαίσιο για ολοκληρωτική λεηλασία της φύσης ώστε να ξεπεραστούν τα όποια κολλήματα έχουν βρεθεί σε κάποιες περιπτώσεις, μέχρι τις δηλώσεις επιφανών στελεχών της κυβέρνησης που υπόσχονται όλο και περισσότερες επενδύσεις, «ανάπτυξη», λεηλασία και καταστροφή, διαφαίνονται οι αδηφάγες ορέξεις κράτους-επενδυτών για μεγέθυνση του κέρδους μέσω της ισοπέδωσης του φυσικού κόσμου και της απαξίωσης των κοινωνιών.

Ειδικά στην περίπτωση των Αγράφων, είδαμε το Δασαρχείο της Καρδίτσας να δίνει την άδεια για γεωτρήσεις σε εταιρεία αιολικών σε δημόσια δασική έκταση στο Καροπλέσι. Η συγκεκριμένη δασική έκταση δεν έχει παραχωρηθεί στους επενδυτές καθώς έπειτα από τις μαζικές κινητοποιήσεις στο Δημαρχείο μπλοκαρίστηκε η διαδικασία παραχώρησης της γης. Το Δασαρχείο φαίνεται πως λειτουργεί ως το μακρύ χέρι των επενδυτών, παρέχοντας ότι διευκόλυνση επιθυμούν ώστε να επιταχυνθούν οι διαδικασίες έναρξης των εργασιών.

Στο ίδιο πλαίσιο κινείται και η παράνομη-αυθαίρετη έναρξη εργασιών στον «Τύμπανο», όπου για 3 μέρες οι εργολάβοι έσκαβαν το βουνό δίχως να έχουν τις απαραίτητες άδειες, ενώ η καταστροφή που έκαναν σε αυτό το διάστημα είναι ορατή. Είναι χαρακτηριστικό ότι

νουν οι μαζικές κινητοποιήσεις από τον κόσμο που αντιτίθεται στην μετατροπή των Αγράφων σε μια απέραντη βιομηχανική ζώνη, η εισαγγελία πλημμελειοδικών Καρδίτσας παραπέμπει με τέσσερις κατηγορίες (διέγερση σε διάπραξη εγκλημάτων από κοινού, απόπειρα διατάραξης της λειτουργίας υπηρεσίας από κοινού, βία κατά υπαλλήλων από κοινού, φθορά ξένης ιδιοκτησίας από κοινού) τέσσερις αγωνιστές σε δίκη στις 10 Ιουλίου. Η συγκεκριμένη δίωξη αφορά τη μαζική συγκέντρωση και τα γεγονότα που είχαν διαδραματιστεί στο Δημαρχείο Καρδίτσας τον Αύγουστο, όταν και μπλοκαρίστηκε από πλήθος κόσμου η οικονομική επιτροπή που θα επικύρωνε την δημοπρασία δασικών τεμαχίων στους επενδυτές. Μια δημοπρασία που λίγες εβδομάδες πριν πραγματοποιήθηκε με περικυκλωμένο-αποκλεισμένο το Δημαρχείο από τις δυνάμεις της αστυνομίας, οι οποίες στη συνέχεια απώθησαν με ξύλο και χημικά τον κόσμο που μαζικά και μαχητικά διεκδικούσε να μπει μέσα σε μια υποτιθέμενα ανοιχτή διαδικασία.

Οι διώξεις αγωνιστών αποτελούν πάγια τακτική του κράτους για το χτύπημα του αγώνα και την ποινικοποίηση των αντιστάσεων. Επιδίδουν να τρομοκρατήσουν όσους αντιστέκονται, αλλά κι εκείνους που έχουν κάθε λόγο για να το κάνουν. Επιδίδουν να επιβάλλουν κοινωνική σιωπή, ώστε να υλοποιούν ανεμπόδιστα τους καταστροφικούς –για την φύση και την κοινωνία– σχεδιασμούς τους.

Οι μαζικές κινητοποιήσεις, η ευαισθητοποίηση ολόενα και περισσότερου κόσμου, η συσπείρωση του στον αγώνα για την υπεράσπιση των Αγράφων αποτελεί το μεγαλύτερο φόβο αυτών που ορέγονται την τσιμεντοποίησή τους. Για αυτό επιδίδονται σε επικοινωνιακές δηλώσεις, δημιουργούν μπ-

χανισμούς στήριξης του αιολικού λόμπι ώστε να αμβλύνουν τις κοινωνικές αντιστάσεις. Για αυτό προσπαθούν να τρομοκρατήσουν τον κόσμο με τις δυνάμεις καταστολής και σέρνουν σε δίκες τους αγωνιστές.

Το επόμενο διάστημα οφείλουμε να πυκνώσουμε τις δράσεις στην πόλη, τα χωριά και το βουνό. Να βρεθούμε σε εκδηλώσεις, κινητοποιήσεις και συγκεντρώσεις. Να μπλοκάρουμε κάθε απόπειρα έναρξης των εργασιών. Με το συλλογικό, μαζικό και μαχητικό αγώνα μπορούμε να βάλουμε φραγμό στην ισοπέδωση και τσιμεντοποίηση των Αγράφων. Να μην αφήσουμε κανέναν μόνο του απέναντι στην κρατική καταστολή και να μην επιτρέψουμε την ποινικοποίηση του αγώνα.

Ανοιχτή Συνέλευση ενάντια στην "Πράσινη" Ανάπτυξη και στα Αιολικά στα Άγραφα

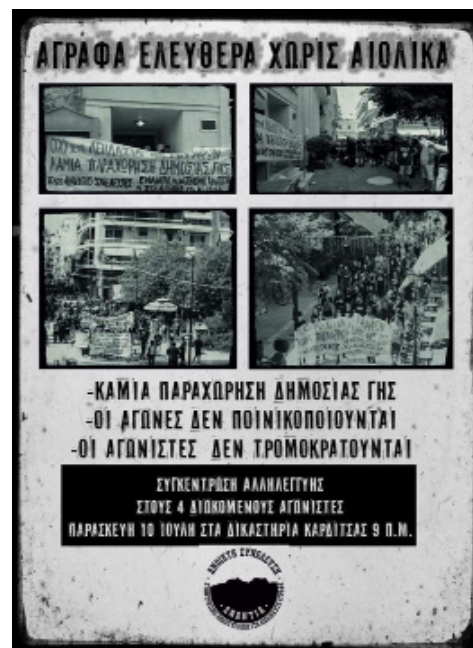

10 Ιουλίου 2020: Μαζική παρουσία του κόσμου της αλληλεγγύης έξω από τα δικαστήρια και πορεία στην πόλη της Καρδίτσας

μπροστά στη δίψα τους για ολόενα και μεγαλύτερο κέρδος δεν διστάζουν να «παραβιάζουν» τους ίδιους τους νόμους οι οποίοι έχουν φτιαχτεί για να υπηρετούν τα συμφέροντά τους.

Μέσα σε αυτή τη συνθήκη και ενώ πυκνώ-

Κλήση σε δίκη για 4 αγωνιστές Ο αγώνας δεν ποινικοποιείται, οι αγωνιστές δεν τρομοκρατούνται

Την Τρίτη 2 Ιουνίου παραδόθηκε από την εισαγγελία πλημμελειοδικών Καρδίτσας κλήση σε 4 αγωνιστές για δίκη στις 10 Ιουλίου στην Καρδίτσα. Η συγκεκριμένη κλήση αναφέρεται σε 4 κατηγορίες (διέγερση σε διάπραξη εγκλημάτων από κοινού, απόπειρα διατάραξης της λειτουργίας υπηρεσίας από κοινού, βία κατά υπαλλήλων από κοινού, φθορά ξένης ιδιοκτησίας από κοινού) και αφορά τη μαζική συγκέντρωση και τα γεγονότα που είχαν διαδραματιστεί στο Δημαρχείο Καρδίτσας τον Αύγουστο, όταν και μπλοκαρίστηκε από πλήθος κόσμου η οικονομική επιτροπή που θα επικύρωνε την δημοπρασία δασικών τεμαχίων στους επενδυτές. Μια δημοπρασία που λίγες εβδομάδες πριν πραγματοποιήθηκε με περικυκλωμένο-αποκλεισμένο το Δημαρχείο από τις δυνάμεις της αστυνομίας, οι οποίες στη συνέχεια απώθησαν με ξύλο και χημικά τον κόσμο που μαζικά και μαχητικά διεκδικούσε να μπει μέσα σε μια υποτιθέμενα ανοιχτή διαδικασία.

Γνωρίζουμε τις επιδιώξεις της ασφάλειας και της εισαγγελίας για ποινικοποίηση της συγκεκριμένης κινητοποίησης αλλά και συνολικά του αγώνα που διεξάγεται για την υπεράσπιση των Αγράφων από τα καταστροφικά σχέδια κράτους και επενδυτών αφού οι 4 αγωνιστές είχαν κληθεί από την ασφάλεια για εξηγήσεις σχετικά με την κινητοποίηση στο Δημαρχείο, έπειτα από την υποτιθέμενη αναγνώριση τους από αστυνομικούς.

Οι διώξεις αγωνιστών αποτελούν πάγια τακτική του κράτους για το χτύπημα του αγώνα και την ποινικοποίηση των αντιστάσεων. Επιδιώκουν να τρομοκρατήσουν όσους αντιστέκονται, αλλά κι εκείνους που έχουν κάθε λόγο για να το κάνουν. Επιδιώκουν να επιβάλλουν κοινωνική σιωπή, ώστε να υλοποιούν ανεμπόδιστα τους καταστροφικούς –για την φύση και την

κοινωνία- σχεδιασμούς τους.

Η συγκεκριμένη κλήση δεν έρχεται σε μια τυχαία χρονική στιγμή, αλλά αποτελεί στοχευμένη κίνηση καθώς από τον Ιούλιο και μετά είναι κρίσιμη περίοδος σχετικά με την έναρξη των εργασιών για την εγκατάσταση των αιολικών εργοστασίων.

Από την πλευρά μας θα συνεχίζουμε να βρισκόμαστε μαζικά και μαχητικά στο δρόμο του αγώνα για γη και ελευθερία. Στον αγώνα για την υπεράσπιση των Αγράφων, της ζωής και της φύσης από τα κέρδη τους, τη λεηλασία και την καταστροφή.

Το επόμενο διάστημα να βρεθούμε σε κινητοποιήσεις στην πόλη και στο βουνό μπλοκάροντας κάθε σχέδιο ποινικοποίησης του αγώνα και ισοπέδωσης και τιμεντοποίησης των Αγράφων. Η μαζική-μαχητική κοινωνική κινητοποίηση, ο από τα κάτω συντονισμός, η αλληλεγγύη μεταξύ των αγωνιζόμενων και η διασύνδεση των αγώνων μπορεί να βάλει φραγμό στα σχέδια κράτους και επενδυτών.

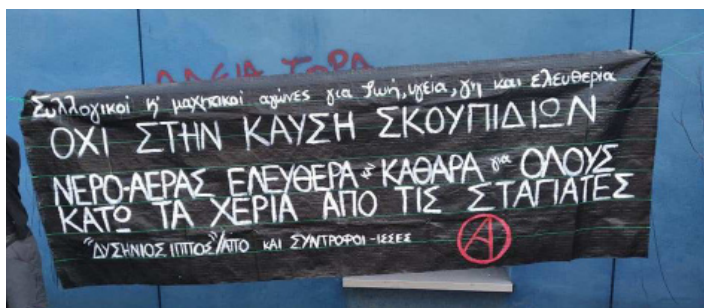
Η τρομοκρατία δεν θα περάσει – Θα νικήσει η αλληλεγγύη και ο αγώνας

**Όλοι στον αγώνα για την υπεράσπιση των Αγράφων
Ενάντια στις φύσης τη λεηλασία αγώνας για τη γη και την ελευθερία**

Ανοιχτή Συνέλευση ενάντια στην "Πράσινη" Ανάπτυξη
και στα Αιολικά στα Άγραφα

**Η δίκη δεν πραγματοποιήθηκε καθώς το δικαστήριο έκρινε εαυτόν αναρμόδιο και θα μεταβιβάσει τη δικογραφία στο τριμελές Πλημμελειοδικείο. Έξω από τα δικαστήρια πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση από 70 αγωνιστές, ενώ στη συνέχεια ακολούθησε πορεία στο κέντρο της πόλης.*

Ενημέρωση από την πορεία στο Βόλο ενάντια στην καύση σκουπιδιών

Περίπου 1500 άτομα διαδήλωσαν το Σάββατο 13 Ιούνη στο Βόλο ενάντια στην καύση σκουπιδιών. Η πορεία ξεκίνησε από το Νοσοκομείο και κατευθύνθηκε προς το εργοστάσιο της ΑΓΕΤ, μερικά χιλιόμετρα έξω από την πόλη.

Κάτοικοι, αλληλέγγυοι από Χαλκιδική, Καρδίτσα, Πάτρα και Θεσσαλονίκη βρέθηκαν να διαδηλώσουν ενάντια στη λεηλασία της φύσης και της κοινωνίας, ενάντια στην καύση σκουπιδιών και στο καρκίνο που απλόχε-

ρα προσφέρει η ΑΓΕΤ στην τοπική κοινωνία.

Η πορεία δέχτηκε επίθεση από τους μπάτσους μπροστά στην πύλη της ΑΓΕΤ. Η αστυνομία επιτέθηκε σε μια πορεία με οικογένειες, παιδιά, άτομα ΑΜΕΑ που υπερασπίζονται τη ζωή και την υγεία τους απέναντι στα συμπεφέροντα των αφεντικών. Και μόλις το πλήθος των διαδηλωτών επέστρεψε στην πόλη ξαναεπιτέθηκε η αστυνομία και ξανακυνηγησε τον κόσμο και μέσα στην πόλη. Κόσμος τραυματίστηκε ενώ υπήρξαν πολλοί προσαχθέντες και έγιναν 2 συλλήψεις.

Λίγη ώρα αργότερα, οι μπάτσοι επιτέθηκαν ξανά στους συγκεντρωμένους έξω από την αστυνομική διεύθυνση, διαλύοντας τη συγκέντρωση αλληλεγγύης και τραυματίζοντας κόσμο.

**ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΕΙ Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ
ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
NO PASARAN!**

ΟΥΤΕ ΣΤΗΝ ΟΙΤΗ, ΟΥΤΕ ΣΤΑ ΑΓΡΑΦΑ, ΟΥΤΕ ΣΤΗΝ ΤΗΝΟ, ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΒΟΥΝΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΝΗΣΙΑ, ΧΩΡΙΣ ΑΙΟΛΙΚΑ!

Το κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα μέσα στη βαθιά κρίση του - οικονομική, κοινωνική, υγειονομική, περιβαλλοντική, και εντέλει αξιακή - επιτίθεται με ολοένα και μεγαλύτερη σφοδρότητα στη φύση, στις τοπικές κοινωνίες και στον κόσμο της εργασίας. Μεγάλα επενδυτικά σχέδια για εγκατάσταση αιολικών πάρκων και εξόρυξη υδρογονανθράκων, δημιουργία φαραωνικών φραγμάτων, υπαρπαγή πηγών για την ύδρευση και εξυπηρέτηση των αναγκών της βιομηχανίας στα μεγάλα αστικά κέντρα, αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων με στόχο την ακόμα μεγαλύτερη υποδούλωση των εργαζόμενων στα αφεντικά εν μέσω πανδημίας, το μόνο που υπόσχονται είναι ανέχεια, αρρώστειες και εξαθλίωση για τα πληθειακά κομμάτια της κοινωνίας, ανεπανόρθωτη καταστροφή της φύσης, αφανισμό των υπόγειων και επιγείων υδάτων, εκτοπισμό ολόκληρων χωριών. Τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά, ως νέοι κονκισταδόρες, επιχειρούν να κατακτήσουν νέα εδάφη : κάθε σπιθαμή γης, κάθε βουνό, κάθε ποτάμι, κάθε θάλασσα, κάθε νησί αποτελούν μια ακόμα ευκαιρία για καπιταλιστική κερδοφορία με συνολικότερο στόχο τη διαιώνιση της παρασιτικής ύπαρξης του κράτους και του κεφάλαιου σε βάρος της φύσης και της κοινωνίας. Και καθώς κάθε άλλο επιχείρημα μοιάζει να έχει καταρεύσει, αυτός ο στόχος δεν μπορεί να επιτευχθεί παρά με έναν μόνο τρόπο: την ωμή και οργανωμένη βία των συμμοριών του κράτους και των μεγάλων εταιρειών που λυμαίνονται τους φυσικούς και τους ανθρώπινους πόρους από άκρη σε άκρη του πλανήτη.

Σε ό,τι αφορά την Ελλάδα, αυτή η επιθετικότητα μέσα στην παρούσα συγκυρία, αφενός μεν αποτυπώνεται στον νέο αντιπεριβαλλοντικό νόμο των διαχειριστών της εξουσίας ο οποίος, μεταξύ άλλων, προβλέπει διαδικασίες εξπρες για την αδειοδότηση και την υλοποίηση επενδυτικών έργων, ουσιαστική κατάργηση των προστατευόμενων περιοχών NATURA, πλήρη παράκαμψη της βούλησης των τοπικών κοινωνιών, εν λευκώ διενέργεια ερευνητικών εργασιών για εξόρυξη υδρογονανθράκων σε μια χώρα με ιδιαίτερη σεισμική δραστηριότητα· αφετέρου δε εκφράζεται με τις απειλές και την καταστολή των τοπικών αντιστάσεων, όπως συμβαίνει με τις μηνύσεις του ανθρώπου του υποκόσμου και δημάρχου Βόλου, Αχιλλέα Μπέου, σε βάρος των κατοίκων των Σταγιατών που αγωνίζονται να σώσουν τις πηγές του χωριού τους και έχουν προχωρήσει σε μορφές αυτοοργάνωσης με την ανάδειξη της γενικής συνέλευσης σε μόνο αντιπροσωπευτικό όργανό της συλλογικής τους βούλησης και όπως συνέβη στις 20 Μάρτ 2020 στην Τήνο, όπου στάλθηκαν MAT για να τρομοκρατήσουν τους κατοίκους του νησιού που αγωνίζονται εδώ και καιρό ενάντια στην εγκατάσταση ανεμογεννητριών στα χωριά τους κι έχουν καταφέρει να σταματήσουν - έστω και πρόσκαιρα - το έργο μπλοκάροντας τα μηχανήματα της εταιρείας.

Να σημειωθεί ότι η εγκατάσταση αιολικών πάρκων σε όλη τη χώρα κατέχει περίοπτη θέση στα ευρύτερα επενδυτικά σχέδια για το νέο θαυμαστό κόσμο που μας υπόσχονται κράτος και αφεντικά, στο όνομα της «πράσινης ανάπτυξης» και των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας που απλώς έρχονται να συμπληρώσουν τις παραδοσιακές μορφές ενέργειας και, περιβαλλόμενα το μανδύα της οικολογικής ευαισθησίας, να μολύνουν ακόμα περισσότερο το περιβάλλον με την κατασκευή των απαιτούμενων υποδομών. Κι αυτό μολόντι έχει αποδειχθεί ότι τέτοιου είδους εγκαταστάσεις είναι εξαιρετικά δαπανηρές για να παραχθεί ένα ελάχιστο ποσοστό ενέργειας. Τι σημασία έχει; Το μόνο που έχει

σημασία είναι να κινούνται κεφάλαια, να τρέχει το χρήμα, να γίνονται επενδύσεις που μετά το πέρας τους θα αφήσουν πίσω τους ένα απέραντο σεληνιακό τοπίο.

Σε ό,τι αφορά την ηπειρωτική Ελλάδα, ολόκληρη η Πίνδος (Βαρνούνας, Γράμμος, Βασιλίτσα, Λύγκος, Ασπροπόταμος, Άγραφα, Οίτη) έχει μπει στο μάτι του κυκλώνα, μέσα από την εγκατάσταση ενός τεράστιου αριθμού ανεμογεννητριών που θα αλλοιώσουν το φυσικό τοπίο, θα αφανίσουν τη χλωρίδα και την πανίδα της περιοχής και θα εξαφανίσουν ολόκληρα χωριά από το χάρτη. Έτσι στην επαπειλούμενη καταστροφή του ποταμού Αχελώου με τη σχεδιαζόμενη λειτουργία του φράγματος και τη μελλοντική εκτροπή του ποταμού, έρχεται να προστεθεί και η καταστροφή των πανέμορφων βουνών της γύρω περιοχής με τις τερατώδεις κατασκευές ανεμογεννητριών.

Αυτά τα φιλόδοξα σχέδια για τη μετατροπή της οροσειράς της Πίνδου σε ένα τεράστιο αιολικό πάρκο συναντούν τις αντιστάσεις των τοπικών κοινωνιών : μετά τους κατοίκους των Αγράφων που διεξάγουν έναν ανυποχώρητο αγώνα ενάντια στην καταστροφή της περιοχής τους, και οι κάτοικοι των χωριών της Οίτης, οι οποίοι έχουν ήδη αγωνιστεί ενάντια στις εξορύξεις βωξίτη στον τόπο τους, κινητοποιούνται ενάντια στην επαπειλούμενη καταστροφή του παμένορφου βουνού της Οίτης από την εγκατάσταση ανεμογεννητριών. Πιο συγκεκριμένα, στην περιοχή σχεδιάζεται να εγκατασταθούν 37 ανεμογεννήτριες, ύψους 120 μέτρων η κάθε μια, σε υψόμετρα από 1.700 έως 2.100 μ. Ήδη για τις 15 από αυτές που αφορούν στη θέση «Τούρλα - Βλιτοτσούμαρο» έχει δοθεί έγκριση άδειας παραγωγής και αναμένεται η έκδοση απόφασης έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, ενώ για τις υπόλοιπες που αφορούν στις θέσεις Πύργος, Ξεροβούνι και Μακρυράχη, η διαδικασία βρίσκεται στη φάση της αξιολόγησης των αιτήσεων παραγωγής.

Λόγω της γεωλογικής σύστασης της Οίτης, που αποτελείται κυρίως από ασβεστολιθικά πετρώματα, το βουνό έχει άφθονα νερά και είναι διάσπαρτο με καρστικούς σχηματισμούς, δολίνες, σπήλαια και καταβόθρες. Το πιο γνωστό σπήλαιο είναι εκείνο της Ανεμότρυπας που βρίσκεται κοντά στο χωριό της Υπάτης. Από τα οροπέδιά της πηγάζουν τρία ποτάμια, ο Ασωπός, ο ιστορικός από την εποχή της Αντίστασης Γοργοπόταμος και ο Ίναχος που καταλήγουν στο Σπερχειό και από παντού στο βουνό αναβλύζουν πηγές. Η Οίτη έχει ένα σπάνιο οικοσύστημα και το 1966 ιδρύθηκε ο Εθνικός Δρυμός Οίτης για την προστασία της χλωρίδας και της άγριας ζωής του βουνού. Ο Δρυμός εκτείνεται στο βορειοανατολικό τμήμα του βουνού, από τις κορυφές Γρεβενά ύψους 2.116 μ. και Αλύκαινα ύψους 2.058 μ. μέχρι τις υπώρειές του στα 400 μ. πάνω από τα χωριά Υπάτη και Κομποτάδες, περιλαμβάνοντας μεγάλη ποικιλία εδαφών. Μεγάλης οικολογικής σημασίας είναι το οροπέδιο στη θέση Λειβαδιές όπου παρουσιάζονται τρεις τύποι λιβαδιών με εκπληκτική ποικιλία φυτών. Να σημειωθεί ότι η εγκατάσταση ανεμογεννητριών σχεδιάζεται να γίνει ακριβώς δίπλα στα όρια του δρυμού.

Οι κάτοικοι των χωριών της Οίτης αγωνίζονται ενάντια στη καταστροφή του μοναδικού αυτού βουνού, της χλωρίδας και της πανίδας του, που θα σημάνει και την καταστροφή της ιστορικής μνήμης και την ερήμωση των χωριών τους. Είμαστε στο πλευρό τους, όπως ήμασταν στο πλευρό τους το Μάρτ του 2007, όταν κινητοποιήθηκαν ενάντια στις εξορυκτικές δραστηριότητες στην Οίτη.

Ως αγωνιστές και ως αγωνίστριες, δεν λείψαμε και δεν λείπουμε από τα μέτωπα αγώνα για την προάσπιση της φύσης και των τοπικών κοινωνιών, υπερβαίνοντας - στο μέτρο του δυνατού - τα εμπόδια που θέτουν οι γεωγραφικές αποστάσεις : από τον ανυποχώρητο και νικηφόρο αγώνα των κατοίκων της Ολυμπιάδας και της Βαρβάρας και εκείνων της Ιερισσού και της Μ. Παναγίας ενάντια στα μεταλλεία χρυσού στη ΒΑ Χαλκιδική και τον αγώνα στο χωριό Πουρί για τη διάσωση των τοπικών πηγών μέχρι τον αγώνα ενάντια στην καταστροφή της Πάρνηθας και για την απομάκρυνση του καζίνο και τον πολυετή αγώνα ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του ποταμού Αχελώου καθώς και τον αφανισμό της Μεσοχώρας. Κι αυτό στην κατεύθυνση σύνδεσης του ζητήματος της περιβαλλοντικής καταστροφής με το ευρύτερο κοινωνικό ζήτημα : εκείνο της δημιουργίας μιας κοινωνίας ισότητας, δικαιοσύνης, ελευθερίας που μπορεί να οικοδομηθεί μόνο στα ερείπια της κυρίαρχης κρατικής και καπιταλιστικής οργάνωσης της κοινωνίας. Ως τέτοιοι, είμαστε αλληλέγγυοι σε κάθε αγώνα που επιχειρεί να μπει φραγμός στα εγκληματικά σχέδια του κράτους και του κεφάλαιου.

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΟΙΤΗΣ,
ΤΩΝ ΑΓΡΑΦΩΝ, ΤΗΣ ΤΗΝΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΤΑΓΙΑΤΩΝ
Η ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΕΣΤΩΣ
ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΕΚΛΗΜΑΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ
ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ
Η ΦΥΣΗ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΝ!
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!**

Πρωτοβουλία αγώνα για τη γη και την ελευθερία

27 και 28 Ιουνίου 2020
ΔΙΗΜΕΡΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ
για 14^η συνεχόμενη φορά μετά τη μεγάλη πυρκαγιά του 2007

ανεβαίνουμε στο βουνό με την καρδιά και το νου μας σε όλους όσους αγωνίζονται στις κορφές των Αγράφων, της Οίτης, της Τήνου, της Ανδρού... στις Σταχτιάτες και τον Βόλο, στον Κάκαβο και τη Χαλκιδική, στη Μεσοχώρα και τον Αχελώο...

Το κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα μέσα στη βαθιά κρίση του - οικονομική, κοινωνική, υγειονομική, περιβαλλοντική, και εντέλει αξιακή - επιτίθεται με ολόένα και μεγαλύτερη σφοδρότητα στη φύση, στις τοπικές κοινωνίες και στον κόσμο της εργασίας.

Ως νέοι κομμουνιστές, επιχειρούμε να κατακτήσουμε νέα εδάφη: κάθε σπηλιά γης, κάθε βουνό, κάθε ποτάμι, κάθε πηγή, κάθε θάλασσα, κάθε νησί αποτελούν μια ακόμα ευκαιρία για καπιταλιστική κερδοφορία με συνολικότερο στόχο τη διαίτησή της παρουσχίας ύπαρξης του κράτους και του κεφάλαιου σε βάρος της φύσης και της κοινωνίας.

Να αγωνιστούμε για την προάσπιση της φύσης και των τοπικών κοινωνιών, αλληλέγγυοι με όλους όσους αντιστέκονται "από τα κάτω", υπερβαίνοντας τα εμπόδια που θέτουν οι γεωγραφικές αποστάσεις, στην κατεύθυνση σύνδεσης του ζητήματος της περιβαλλοντικής καταστροφής με το ευρύτερο κοινωνικό ζήτημα: εκείνο της δημιουργίας μιας κοινωνίας ισότητας, δικαιοσύνης, ελευθερίας.

έξω το καζίνο, οι βάσεις, οι κεραίες,
οι οικοδομικοί συνεταίριεμοί και οι
αγεμογεννήτριες από την Πάρνηθα

ΣΑΒΒΑΤΟ 27 ΙΟΥΝΗ
12 μ. ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
στο ύψος του παλιού "Ξενία"
6 μ.μ. Συζήτηση: η επικαιρότητα του
αγώνα υπεράσπισης του φυσικού κόσμου
και προβολή βίντεο

ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΙΟΥΝΗ
11 π.μ. Παιχνίδι για τα παιδιά και
Πεζοπορική διαδρομή για μικρούς
και μεγάλους

Πρωτοβουλία αγώνα για τη γη και την Ελευθερία

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΚΑΙ ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

Με αφορμή την παγκόσμια μέρα περιβάλλοντος πραγματοποιήθηκε κάλεσμα σε συγκέντρωση στην πλατεία Γεωργίου από την Αγωνιστική Κίνηση Πάτρας ενάντια στα Αιολικά. Στηρίξαμε τη συγκέντρωση με πανό ενάντια στη λεηλασία της φύσης από τις "μηχανές" της ανάπτυξης - Αγώνας για τη γη και την Ελευθερία και μοιράσαμε εκατοντάδες κείμενα, ενώ ακολούθησε πορεία στο κέντρο της πόλης με συμμετοχή 300 περίπου ατόμων στην οποία και σχηματίσαμε αναρχικό μπλοκ.

αναρχική ομάδα «δυσήνιος ίππος» - μέλος της ΑΠΟ

5 Ιούνη, Παγκόσμια μέρα περιβάλλοντος, πανό της Πρωτοβουλίας Αγώνα για τη Γη και την Ελευθερία στο Σύνταγμα

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ... ΜΕΝΟΥΜΕ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΕΣ!

Εδώ και αρκετές εβδομάδες βρισκόμαστε εν μέσω μιας πρωτόγνωρης υγειονομικής, ανθρωπιστικής και κοινωνικής κρίσης, όπου η εξάπλωση της πανδημίας του covid-19 αναδεικνύει με τον πιο emphaticό τρόπο την εγκληματική φύση του κράτους και του καπιταλισμού. Το κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα οργάνωσης της κοινωνίας, που ήδη καταδικάζει εκατομμύρια ανθρώπους στο θάνατο από την πείνα, τις ασθένειες και τις πολεμικές επιχειρήσεις, δίνει μάχη όχι ενάντια στην εξελισσόμενη πανδημία, αλλά προκειμένου να διατηρήσουν αλώβητα τα προνόμια τους, τη θέση εξουσίας τους οι πολιτικά και οικονομικά ισχυροί.

Μέχρι και σήμερα, το κράτος δεν έχει πάρει κανένα μέτρο που σχετίζεται πραγματικά με την αντιμετώπιση του ιού, μέτρα που περνάνε καταρχήν μέσα από την ενίσχυση του δημόσιου συστήματος υγείας. Ενός συστήματος που το κράτος και το κεφάλαιο επιχείρησαν για χρόνια να διαλύσουν μέσω της υποχρηματοδότησης, των απολύσεων ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού, των περικοπών σε εξοπλισμούς και του κλεισίματος νοσοκομείων. Το αποτέλεσμα είναι σήμερα, το ήδη λεηλατημένο δημόσιο σύστημα υγείας, να κινδυνεύει να καταρρεύσει, αν καλεστεί να αντιμετωπίσει μαζικά κρούσματα στον πληθυσμό.

Αν' αυτού οι πολιτικοί διαχειριστές, επιχειρούν, μέσω των ΜΜΕ, με τη ρητορική περί ατομικής ευθύνης, να μεταβιβάσουν την πλήρη ευθύνη για τα κρούσματα και τα θύματα σε εμάς, στους από τα κάτω αυτού του κόσμου, ξεπλένοντας τις κυβερνήσεις και τα κράτη από τις δικές τους ευθύνες, θέτοντας ταυτόχρονα και τις βάσεις ώστε να δοθεί η χαριστική βολή σε δικαιώματα, κατακτήσεις και ελευθερίες. Η πανδημία χρησιμοποιείται από το κράτος και τ' αφεντικά προκειμένου να επιβληθούν επαχθέστεροι όροι εκμετάλλευσης και καταπίεσης και να μετακυλιστεί το βάρος της κρίσης του συστήματος στους από τα κάτω.

Μέσα σε αυτή τη συγκυρία, το εξουσιαστικό πατριαρχικό καπιταλιστικό σύστημα επιτίθεται ακόμα περισσότερο στις γυναίκες των πληθυσιακών στρωμάτων.

Αυτό συνεπάγεται τη συνέχιση και επέταση της ταξικής εκμετάλλευσης των ερ-

γαζόμενων γυναικών, της κρατικής καταστολής απέναντι σε όσες αγωνίζονται, του απάνθρωπου εγκλεισμού προσφύγων και μεταναστριών σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, της διάχυσης του εθνικισμού και του φασισμού, του συνωστισμού ανθρώπων σε άθλιες συνθήκες στις φυλακές, της καλλιέργειας και νομιμοποίησης από τους θεσμούς του κοινωνικού κανιβαλισμού - που εκφράζεται και μέσα από την έμφυλη βία, πτυχή της οποίας είναι η ενδοοικογενειακή βία. Όλα αυτά αναδεικνύουν το υποκριτικό ενδιαφέρον του κράτους και των μηχανισμών του, τόσο για την κοινωνία ευρύτερα όσο και για τις συνθήκες βαρβαρότητας που υφίστανται οι γυναίκες. Τις γυναίκες εργαζόμενες, άνεργες, πρόσφυγες, μετανάστριες, φυλακισμένες που εξεγείρονται. Η πατριαρχική βία είναι παρούσα σε όλα τα πεδία που διαμορφώνει η εξουσία, ως αναπόσπαστο κομμάτι της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Η απαγόρευση της κυκλοφορίας, ο υποχρεωτικός εγκλεισμός στο σπίτι, ο διαρκής έλεγχος και η επιβολή προστίμων δεν σχετίζονται με την αντιμετώπισή της πανδημίας, μια που ο πληθυσμός τηρούσε σε συντριπτική πλειοψηφία τα μέτρα αυτοπροστασίας, αλλά με την στρατιωτική διαχείριση της κρίσης. Αν και συνοδεύονταν από χρυσοπληρωμένα «χαριτωμένα» διαφημιστικά σποτ των καναλιών «μένουμε σπίτι», ήταν και είναι για πολλές γυναίκες και παιδιά που βιώνουν τη βία μέσα στα σπίτι τους, καταστροφικά.

Μέσα σε συνθήκες εγκλεισμού, η έμφυλη βία απογειώνεται: το «μένουμε σπίτι» με την υποχρεωτική και αδιάλειπτη συγκατοίκηση που συνεπάγεται, είναι εφιαλτικό για τις γυναίκες και τα παιδιά που υφίστανται ενδοοικογενειακή βία. Δεν είναι τυχαίο ότι τα καταγεγραμμένα κρούσματα ενδοοικογενειακής βίας έχουν αυξηθεί κατά 30% σε παγκόσμιο επίπεδο. Χαρακτηριστικά περιστατικά αυτά της δολοφονίας της νεαρής νοσηλεύτριας από τον σύντροφό της μέσα στο σπίτι τους στην Ιταλία και της διπλής δολοφονίας δυο γυναικών από το μπάτσο σύζυγο της μιας, στην Κηφισιά. Φυσικά, τα ΜΜΕ, έσπευσαν να παρουσιάσουν τους φόνους ως λογικό απότοκο του εγκλεισμού εν μέσω καραντίνας, της «υπερβολικής αγάπης», της «απώλειας του ελέγχου» και όχι

ως έσχατη συνέπεια ενός συστήματος που προωθεί την έμφυλη βία και τον κοινωνικό κανιβαλισμό. Όσο για τις κρατικές καμπάνιες για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας, είναι εξόχως υποκριτικές. Γιατί δεν υπάρχει μεγαλύτερη υποκρισία από το να μιλούν για αντιμετώπιση της έμφυλης βίας οι ίδιοι οι θεσμοί ενός συστήματος που την προωθεί μέσα από τους νόμους και τους μηχανισμούς του. Δεν υπάρχει τίποτα πιο εξοργιστικό από το να εμφανίζονται ως πολέμιοι της έμφυλης βίας οι ίδιοι οι θεσμοί που την καλλιεργούν και την αναπαράγουν. Μένουμε αλληλέγγυες με τις γυναίκες που υφίστανται την έμφυλη βία και στεκόμαστε στο πλευρό τους σε κάθε προσπάθειά τους να αυτοπροστατευθούν!

Από την άλλη, στην πραγματικότητα, το «μένουμε σπίτι» δεν ισχύει σε μεγάλο βαθμό για χιλιάδες εργαζόμενες και εργαζόμενους σε πολλούς τομείς που υποχρεώνονται να δουλεύουν νυχθημερόν.

Εκατοντάδες γιατροί και μέλη του ιατρικού προσωπικού - εκ των οποίων η συντριπτική πλειοψηφία είναι γυναίκες - δίνουν έναν τιτάνιο αγώνα με ελλιπή μέτρα αυτοπροστασίας, μέρα και νύχτα, με αυταπάρνηση και αλληλεγγύη, ανταποκρίνονται στις κρίσιμες αυτές στιγμές, εργάζονται σκληρά και βρίσκονται στο πλευρό όλων των ασθενών, απομονωμένοι για ώρες μέσα στους θαλάμους των ασθενών που έχουν μολυνθεί με κορωνοϊό. **Μένουμε αλληλέγγυες με τις γυναίκες εργαζόμενες στον τομέα της υγείας και στεκόμαστε μαζί τους σε κάθε τους διεκδίκηση!**

Εργαζόμενες σε σούπερ-μάρκετ, εργάτριες σε τηλεφωνικά κέντρα (όπου έχουν γίνει αναρίθμητες καταγγελίες για τις επικίνδυνες συνθήκες εργασίας), στα συνεργεία καθαρισμού και αλλού υποχρεώνονται να δουλεύουν εξαντλητικά ωράρια, στοιβαγμένες η μία πάνω στην άλλη, χωρίς τα απαραίτητα μέτρα προστασίας και με προφανή κίνδυνο για την υγεία τους. Σε άλλες περιπτώσεις τους επιβάλλεται η εργασία από το σπίτι, χωρίς να τους παρέχονται τα απαραίτητα μέσα και άνευ συγκεκριμένου ωραρίου, η εκ περιτροπής εργασία με περικοπές μέχρι και στο μισό του μισθού και με δυνατότητα επιμήκυνσης στην καταβολή του δώρου για το Πάσχα έως το καλοκαίρι. Και όλα αυτά εν μέσω απαγόρευσης κυκλοφορίας, όπου κάθε διεκδίκηση σε αυτούς τους χώρους χαρακτηρίζεται από το κράτος ως «άσκοπη μετακίνηση». Επιπλέον ένας μεγάλος αριθμός ανθρώπων που απασχολούνταν υπό καθεστώς μαύρης εργασίας σε επιχειρήσεις ή και σε οικιακές εργασίες (baby sitters, φροντίδα ηλικιωμένων), το μεγαλύτερο ποσοστό εκ των οποίων είναι γυναίκες, είναι αόρατοι και πλήρως εκτε-

θειμένοι στην πανδημία μια που δεν λαμβάνεται κανένα μέτρο για την επιβίωσή τους, οδηγώντας τους στην πλήρη εξαθλίωση και ανέχεια. **Μένουμε αλληλέγγυες με τις εργάτριες που εξουθενώνονται καθημερινά κρατώντας ανοικτή την αλυσίδα της παραγωγής, με τις μπότες που εργάζονται και παράλληλα προσπαθούν να συντηρήσουν την οικογένειά τους, με τις γυναίκες που μεγαλώνουν μόνες τους τα παιδιά τους και αντιμετωπίζουν ακόμα και τον κίνδυνο της απόλυσης όταν δεν έχουν πού να τα αφήσουν και με τις άνεργες εν μέσω πανδημίας!**

Το «μένουμε σπίτι» δεν αφορά στο ελάχιστο τους πληθυσμούς που βρίσκονται σε καθεστώς εξαίρεσης: τις άστεγες και τους άστεγους, τις μετανάστριες και τους μετανάστες, τις πρόσφυγες και τους πρόσφυγες, τις φυλακισμένες και τους φυλακισμένους, που οδηγούνται στο περιθώριο, σε μία αδιέξοδη κατάσταση για την ίδια τους τη ζωή, για την ίδια τους την επιβίωση.

Η εξοργιστική καμπάνια των κρατικών θεσμών «μένουμε στο καμπί» που πλασάρεται ως το αντίστοιχο του «μένουμε σπίτι» και που, μέσα σε συνθήκες πανδημίας, καλεί τις πρόσφυγες και τους πρόσφυγες, τις μετανάστριες και τους μετανάστες να παραμείνουν στοιβαγμένοι σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, αποτελεί την πιο κυδαίνα έκφανση του καθεστώτος εξαίρεσης. Η απομόνωση μέσα στη φρίκη των στρατοπέδων συγκέντρωσης και των κέντρων κράτησης, όπου απουσιάζουν ακόμα και οι πιο αναγκαίες υποδομές – διαμονή σε αυτοσχέδια καταλύματα και σκηνές, ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις δεν υπάρχει καν πόσιμο νερό-, δεν παρέχεται ούτε η στοιχειώδης ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, ενώ πληθαίνουν οι εκκλήσεις για είδη πρώτης ανάγκης, φάρμακα και μέσα αυτοπροστασίας από τα στρατόπεδα της Ριτσώνας, της Μαλακάσας, συνιστά

ξεκάθαρα κρατικό-καπιταλιστικό έγκλημα. Μέσα σε αυτή τη συνθήκη, οι μετανάστριες και γυναίκες πρόσφυγες, οι οποίες αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις χώρες τους λόγω του πολέμου ή της οικονομικής εξαθλίωσης, καλούνται να παλέψουν για να επιβιώσουν οι ίδιες και τα παιδιά τους, βγαίνοντας να προμηθευτούν τα απαραίτητα θέτοντας σε κίνδυνο ακόμα και την υγεία τους. Επίσης, ως παρανομοποιημένος πληθυσμός χωρίς χαρτιά και σε καθεστώς εξαίρεσης, οι μετανάστριες παραμένουν ευάλωτες απέναντι σε δουλέμπορους και κυκλώματα trafficking. Ούτε οι απειλές για πρόστιμα, ούτε η καταστολή δεν μπορούν να φιμώσουν τις φωνές των αποκλεισμένων. Αυτό μαρτυρούν οι απεργίες πείνας και οι κινητοποιήσεις που εκδηλώθηκαν στη Μόρια, στο Παρανέστι της Δράμας, με αποκορύφωμα τις συγκρούσεις που ξέσπασαν ανάμεσα στους πρόσφυγες και στους μπάτσους, το Σάββατο 18 Απρίλη, έπειτα από τον θάνατο μιας πρόσφυγα σε hotspot της Χίου από άγνωστα αίτια, αφού προηγουμένως είχε μεταφερθεί στο νοσοκομείο με ύποπτα συμπτώματα για κορωνοϊό και αντιμετωπίζοντας υποκείμενο νόσημα. **Μένουμε αλληλέγγυες με τις γυναίκες πρόσφυγες και τις μετανάστριες που ζουν σε καθεστώς εξαίρεσης και αγωνιζόμαστε μαζί ενάντια στο κράτος και την καταστολή, για την αλληλεγγύη και την ελευθερία!**

Ταυτόχρονα, στις φυλακές ισχύουν οι ίδιες συνθήκες συνωστισμού και συμφορήσης που παραβιάζουν ακόμα και τους ίδιους τους νόμους του σάπιου συστήματος εξουσίας και καταπίεσης. Κορυφαίο περιστατικό κρατικών εγκλημάτων που συντελούνται καθημερινά στις αποθήκες ψυχών που το ίδιο το κράτος έχει χτίσει, είναι ο θάνατος της κρατούμενης Αζιζέλ Ντενιρόγλου, στις φυλακές του Ελαιώνα της Θήβας στις 9 Απρίλη, η οποία πέθανε στο κελί της αβο-

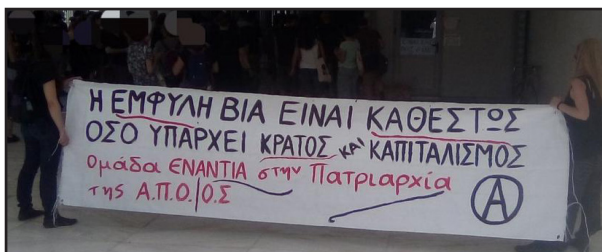
ήθητη, ενώ έπασχε από καρδιολογικά προβλήματα και είχε συμπτώματα κορωνοϊού. Ακολούθησε εξέγερση στις φυλακές από τις συγκρατούμενες της η οποία καταστάληκε άγρια από τα ΜΑΤ. Οι κρατούμενες ζητούν τα αυτονόητα, εν μέσω πανδημίας: άμεση αποσυμφόρηση των φυλακών λόγω της πανδημίας του κορωνοϊού, αποφυλάκιση των ασθενών, των ηλικιωμένων και όσων θεωρούνται ευπαθείς ομάδες, αποφυλάκιση όλων των κρατούμενων που έχουν εκτίσει τα 2/5 μισθής ποινής. **Μένουμε αλληλέγγυες με τις κρατούμενες στις φυλακές και στεκόμαστε δίπλα τους σε κάθε τους διεκδίκηση. Άμεση ικανοποίηση των αιτημάτων τους!**

Απέναντι σε αυτή τη ζοφερή πραγματικότητα που μας επιφυλάσσουν οι εξουσιαστές σε ολόκληρο τον πλανήτη, μένουμε αλληλέγγυες και προτάσσουμε την οργάνωση των από τα κάτω και τη διεκδίκηση όσων μας ανήκουν, την οργανωμένη ταξική αντίθεση όλων των εκμεταλλευόμενων, γυναικών και ανδρών, για την ανατροπή του κόσμου της πατριαρχίας, του κράτους και του καπιταλισμού, για τη δημιουργία μιας κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, για τη δημιουργία μιας κοινωνίας ισότητας, αλληλεγγύης και δικαιοσύνης.

**Όλα για όλες και για όλους!
Υγεία, Τροφή, Στέγη**

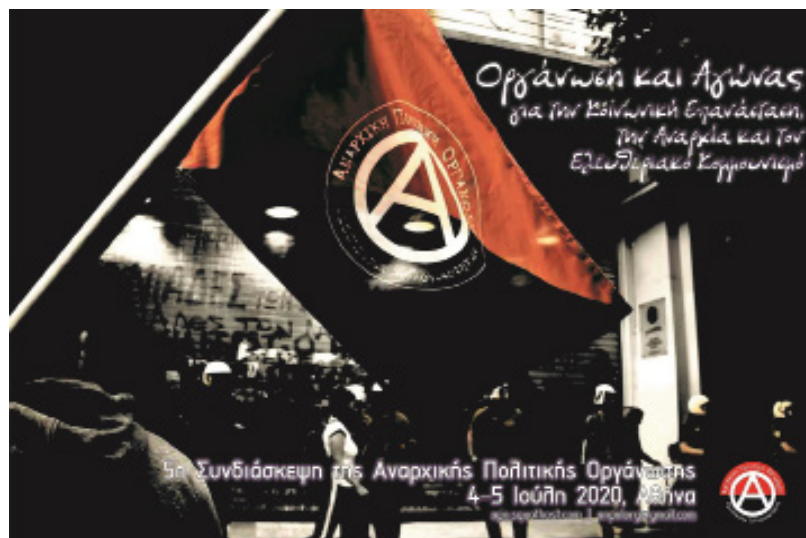
**Η ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ
ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ!
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ**

Ομάδα ενάντια στην πατριαρχία-
Αναρχική Πολιτική Οργάνωση |
Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Παρέμβαση της ομάδας ενάντια στην πατριαρχία στη δίκη των βιαστών και δολοφόνων της Ελένης Τοπαλούδη.

**Δεν ξεχνάμε- Δεν συγχωρούμε τον βιασμό και την δολοφονία της Ελένης Τοπαλούδη.
Η έμφυλη βία είναι καθεστώς όσο υπάρχει κράτος και καπιταλισμός.
Καμία άλλη δολοφονημένη.**

ΜΗΝΥΜΑ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΥΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Στις 25 Μαΐου 4 αστυνομικοί στη Μινεάπολη των ΗΠΑ σταματούν και συλλαμβάνουν τον George Floyd με αφορμή ένα πλαστό χαρτονόμισμα των 20 δολαρίων. Έχοντας ήδη δέσει τα χέρια του, 3 από αυτούς τον ρίχνουν στο έδαφος και τον κρατούν ακινητοποιημένο με τον Derek Chauvin να πνίγει επί 9 λεπτά τον George Floyd, ακόμα και όταν δεν είχε ολοφάνερα τις αισθήσεις του, με αποτέλεσμα να τον δολοφονήσει σε κοινή θέα.

Η αστυνομική βία στις ΗΠΑ είναι από τους βασικούς πυλώνες συγκρότησης ενός κράτους που επιτίθεται μανιωδώς προκειμένου να διατηρήσει την ισχύ του. Έχοντας προκαλέσει και εμπλακεί σε εκατοντάδες ιμπεριαλιστικές πολεμικές επιχειρήσεις το αμερικανικό κράτος βομβαρδίζει αμάχους, λεηλατεί την καπιταλιστική περιφέρεια τρομοκρατώντας τόσο τον πλανήτη, όσο και τους ίδιους τους κατοίκους του, και με ακόμα μεγαλύτερη ένταση τους μαύρους, ιθαγενικούς και ευρύτερα φτωχούς πληθυσμούς.

Η σκληρή ταξική διάρθρωση της αμερικανικής κοινωνίας, όπου μια μικρή ελίτ κατέχει τον συντριπτικό πλούτο της χώρας, όπου χιλιάδες εργαζόμενοι σκοτώνονται εξαιτίας των συνθηκών δουλειάς τους, έγινε ακόμα πιο εμφανής και στη διάρκεια της ήδη εξελισσόμενης πανδημίας με την πλειονότητα των νεκρών να προέρχεται από τις κατώτερες τάξεις, των πιο φτωχών, πιο αποκλεισμένων, πιο καταπιεσμένων.

Και είναι οι άνθρωποι από αυτές τις τάξεις και φυλετικές κοινότητες που αυτές τις μέρες έχουν κατακλύσει εκατοντάδες πόλεις των ΗΠΑ, διαδηλώνουν και συγκρούονται με την αστυνομία, στήνουν οδοφράγματα, πυρπολούν αστυνομικά τμήματα και καταστρέφουν καπιταλιστικούς στόχους. Είναι οι χιλιάδες των εξεγερμένων που περνούν στην αντεπίθεση οργισμένοι από τη ρατσιστική-δολοφονική βία των μηχανισμών καταστολής, από τις ασφυκτικές συνθήκες εκμετάλλευσης και καταπίεσης, που αψηφούν τις δυνάμεις της αστυνομίας, της εθνοφρουράς και του στρατού που ο Τραμπ έβγαλε στους δρόμους για να τρομοκρατήσει με συλλήψεις, πλαστικές σφαίρες και δολοφονίες διαδηλωτών όσους δίνουν μάχη μέσα στην καρδιά του κτήνους και ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Και δίπλα στους εξεγερμένους λαούς της Αμερικής βρίσκονται χιλιάδες ακόμη αγωνιζόμενοι, από το Μεξικό και την Βραζιλία, μέχρι την Βρετανία, την Γαλλία, το Βέλγιο, την Ελλάδα, την Παλαιστίνη και το Ισραήλ πιάνοντας το νήμα της εξέγερσης στις ΗΠΑ και μαχόμενοι ενάντια στην κατασταλτική βία, τον ρατσισμό, την φτώχεια, την εξαθλίωση και την εκμετάλλευση. Από τις διαδηλώσεις και τις οδομαχίες για την μνήμη του George Floyd και όσων ακόμα έχουν δολοφονηθεί από την αστυνομία των ΗΠΑ, τις συγκρούσεις στο Μεξικό για τον θάνατο του Τζιοβάνι Λόπεζ από την αστυνομία επειδή δεν φορούσε μάσκα, τις διαδηλώσεις στην Βραζιλία ενάντια στις φασιστικές και δολοφονικές πολιτικές της κυβέρνησης του Μπολσονάρο, τον κοινό αγώνα Παλαιστινίων και Ισραηλινών ενάντια στις δολοφονικές πολιτικές της κυβέρνησης Νετανιάχου και το σύγχρονο απαρχαίνωτο τελευταίο θύμα του οποίου είναι ο νεαρός Yihad Elkhalkhalak, μέχρι την αποκαθήλωση των συμβόλων της δουλείας που δέσποζαν στους δρόμους της Μ.Βρετανίας και τις ταξικές και κοινωνικές συγκρούσεις στην Γαλλία που συνεχίζουν και δυναμώνουν σε πείσμα της αυξανόμενης κατασταλτικής βίας.

Είναι τα ταξικά αδέρφια μας που σε κάθε γωνιά του πλανήτη δίνουν την μάχη της επιβίωσης απέναντι στην πανδημία και σπώνουν τις γροθιές τους ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα, στέλνοντας μηνύματα αλληλεγγύης σε όσους αγωνίζονται. Είναι οι καταπιεσμένοι και εκμεταλλευόμενοι που φωτίζουν τους δρόμους της αντίστασης, είναι όλοι όσοι κρατούν ζωντανή την εξέγερση αλλά και τη μάχη για την ανατροπή του κράτους και του καπιταλισμού, για μια νέα κοινωνία αλληλεγγύης, ισότητας και ελευθερίας.

**Καμία ειρήνη, χωρίς ελευθερία
Κανένας άλλος κόσμος δεν είναι
εφικτός, όσο υπάρχει κράτος και
καπιταλισμός.**

**ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ**

*Αναρχική Ομοσπονδία Μεξικό (FAM)
Ιταλική Αναρχική Ομοσπονδία (FAIt)
Ιβηρική Αναρχική Ομοσπονδία (FAIb)
Ομοσπονδία για την Αναρχική Οργάνωση
(FAO, Slovenia & Croatia)
Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία
Συλλογικοτήτων (Ελλάδα)
Γαλλόφωνη Αναρχική Ομοσπονδία (FA)
Ελευθεριακή Ομοσπονδία Αργεντινής (FLA)
Αναρχική Ομοσπονδία (AF-Βρετανία)*

ΠΡΟΒΟΛΗ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ: "I AM NOT YOUR NEGRO" ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΤΟΥ REVOLUTIONARY ABOLITIONIST MOVEMENT – ΝΥΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΠΟΥ ΞΕΣΠΑΣΕ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ GEORGE FLOYD

Ερ: Μια σύντομη περιγραφή της αρχής της εξέγερσης, ως απάντηση στη δολοφονία του George Floyd. Δεδομένης της μαζικής συμμετοχής πολλών διαφορετικών κοινωνικών ομάδων από τα κάτω (της μαύρης και λευκής νεολαίας, εργατών, ανέργων και μεταναστών), ποια ήταν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της;

Απ: Η αρχή της εξέγερσης σηματοδότησε μια ιστορική στιγμή στις ΗΠΑ. Υπήρξε μια συνολική πολιτισμική στροφή από τα κάτω, όπως λέτε, όπου οι άνθρωποι βρήκαν τη δύναμή τους απέναντι στην αστυνομία και έδρασαν σθεναρά και ανυποχώρητα ενάντια της και ενάντια στα σύμβολα του καπιταλισμού. Ένα κίνημα, στο οποίο πρωτοστατούσαν η μαύρη νεολαία και η νεολαία των έγχρωμων κοινοτήτων, που βιώνουν δυσανάλογα την οργή των δυνάμεων καταστολής. Υπήρξε μη απολογητικό και παθιασμένο. Στη Νέα Υόρκη, η εικόνα των παιδιών να αντιπαρά τίθενται ευθέως χωρίς φόβο με τις ίδιες κατασταλτικές δυνάμεις που τους έχουν στοχοποιήσει, παρενοχλήσει, ξυλοκοπήσει και έχουν δολοφονήσει μέλη των οικογενειών τους, υπήρξε ένα απίστευτο θέαμα.

Η αστυνομία για να καταστείλει την εξέγερση χρησιμοποίησε τακτικές που ήταν συνήθως αποτελεσματικές στις διαδηλώσεις: ξυλοδαρμούς, τυχαίες συλλήψεις μέσα στο πλήθος, σέρνοντας τους ανθρώπους στο έδαφος. Αλλά δεν σταμάτησαν τη νεολαία! Συνέχισαν να γελούν και αντεπιτίθενται ξανά και ξανά. Στη Νέα Υόρκη υπάρχουν σχεδόν 40.000 ενεργοί αστυνομικοί με εξοπλισμό και παρακολούθηση στρατιωτικού επιπέδου. Ανεξάρτητα, όμως, από την ανισότητα των δυνάμεων που αντιπαρά τίθενται, ο φόβος στα πρόσωπα των αστυνομικών ήταν ξεκάθαρος. Ήταν πανικόβλητοι και φώναζαν ο ένας στον άλλο να υποχωρήσουν!

Θεωρώ πως από πόλη σε πόλη, με κάθε πράξη γενναιότητας, οι άνθρωποι εμπνέονταν ο ένας από τον άλλο. Ο εμπρησμός του 3ου αστυνομικού τμήματος στη Μινεάπολη και η καταδίωξη των μπάτσων ήταν τα γεγονότα που

έδειξαν στους ανθρώπους σε άλλες πόλεις πως έχουν τη δύναμη να κάνουν το ίδιο. Καθώς οι άνθρωποι στη Νέα Υόρκη εξεγέρθηκαν και άρχισαν να επιτίθενται στους μπάτσους, να καίνε δεκάδες αυτοκίνητα και βαν, και να λεηλατούν τα πιο ακριβά καταστήματα στο κέντρο του Μανχάταν, άνθρωποι σε άλλες πόλεις άρχισαν να συνειδητοποιούν τις δυνατότητες που τους παρουσιάζονταν εκεί που βρισκόντουσαν.

Η αίσθηση στους δρόμους ήταν πως κάτι έχει ριζικά αλλάξει και πως οι άνθρωποι δεν επρόκειτο να δείξουν άλλη ανοχή. Προς τέρψη και έκπληξη μας, υπήρξε εξαιρετικά ευρεία υποστήριξη των πιο ριζοσπαστικών δράσεων στους δρόμους. Με τη συγκεκριμένη εξέγερση φάνηκε πως δημιουργήθηκε μια ρωγμή στην κοινωνία εδώ, και πως, παρόλο που μπορεί να πάρει περισσότερο χρόνο, δράσεις και οργάνωση, με εκείνο το βαθύτερο κομμάτι της κοινωνίας που επιθυμεί την αλλαγή που το κράτος δεν μπορεί να επιφέρει, δεν θα είναι δυνατό για τους φιλελεύθερους να αποκαταστήσουν την καταπιεστική κανονικότητα, ειδικά τώρα που η νεολαία συνειδητοποίησε πόσο εύκολο είναι να σπάσει τον έλεγχο της αστυνομίας.

Ερ: Ποια ήταν η κοινωνική και πολιτική κατάσταση πριν το ξέσπασμα της εξέγερσης και πως επέδρασε η πανδημία και η αντικοινωνική διαχείρισή της από το κράτος στο ξέσπασμα της κοινωνικής οργής;

Απ: Οι αστυνομικές δυνάμεις, όπως και οι Ηνωμένες Πολιτείες συνολικά, αποτελούν συνέχεια της εποχής της δουλείας. Η αντιμετώπιση και η στάση έναντι των μαύρων και έγχρωμων πληθυσμών αντανάκλα ακριβώς αυτό. Το σωφρονιστικό σύστημα είναι ουσιαστικά μια σύγχρονη μορφή των φυτειών με πληθώρα δωρεάν εργασίας, αδικαιολόγητων εκτελέσεων και ρατσιστικής υποβάθμισης, και όσον αφορά στο δικαστικό σύστημα, έχει ως βασικό σκοπό την τροφοδότηση των φυλακών με νεαρούς ανθρώπους από αυτές τις κοινότητες, ώστε να παγιωθούν από νεαρή ηλικία στον ιστό του κρατικού ελέγχου. Πέραν αυτού, οι άνθρωποι έχουν να αντιμετωπίσουν τα καθημερινά συναπαντήματά τους με την αστυνομία, υπό τη μορφή της συνεχούς παρενόχλησης, της βίας και της υποτίμησης.

Επιπλέον, το γεγονός πως ο Τραμπ ητλημένος αγνόησε τη σοβαρότητα της κρίσης του COVID-19 υπήρξε ένα ακόμα πλήγμα

στην ανθρωπότητα που οδήγησε σε τόσους άσκοπους θανάτους. Εδώ εδράζει το γεγονός ότι δεν υπήρχε καμία προετοιμασία, παρόλο που υπήρξε ενημέρωση εκ των προτέρων για την επερχόμενη κρίση. Οι ΗΠΑ δεν πήραν την ασθένεια στα σοβαρά με αποτέλεσμα, στην έξαρση της πανδημίας, το Κέντρο Ελέγχου Νόσων να συμβουλεύει τους ανθρώπους να μην φορούν μάσκες. Επιπλέον, στη Νέα Υόρκη, όπου εδράζουμε, η πόλη έκλεισε πολύ γρήγορα δίχως καμία προετοιμασία, με αποτέλεσμα πολλοί άνθρωποι να χάσουν τις δουλειές τους, ενώ δεν υπήρξε καμία αξιόλογη οικονομική βοήθεια, καμία παύση στην καταβολή των ενοικίων και των λογαριασμών, και καμία βοήθεια στην παροχή τροφής. Λόγω της παντελούς απουσίας προετοιμασίας της πόλης, πολλοί άνθρωποι πέθαναν.

Άνθρωποι έχασαν άσκοπα τους αγαπημένους τους, αρρώστησαν, και ήρθαν αντιμέτωποι με την πείνα και την αποξένωση. Το ψυχολογικό βάρος της κρίσης ήταν πολύ μεγάλο.

Θεσσαλονίκη

Πάτρα

Αθήνα

Πέθαιναν τόσοι πολλοί άνθρωποι που τα πτώματα αποθηκεύονταν σε φορτηγά ψυγεία έξω από τα νοσοκομεία. Εργάτες μαρτυρούσαν πως μετέφεραν τα σώματα των φίλων και των γειτόνων τους που έφεραν έναν αριθμό ως μόνο αναγνωριστικό μέσα και έξω από τα φορτηγά. Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία δεν είχαν προστατευτικό εξοπλισμό και υπήρξε μαζική έλλειψη αναπνευστήρων και νοσοκομειακού υλικού. Οι φτωχές κοινότητες επλήγησαν δυσανάλογα περισσότερο καθώς πολλοί άνθρωποι δεν είχαν την πολυτέλεια να παραμείνουν στο σπίτι. Έπρεπε να εργαστούν. Αυτός ο εφιάλτης ήταν καθαρά το αποτέλεσμα της απροθυμίας του κράτους να βοηθήσει τους ανθρώπους.

Την ίδια στιγμή, ο COVID-19 μετατράπηκε σε πρόφαση ώστε το κράτος να καταστείλει περαιτέρω τους ανθρώπους που ούτως ή άλλως καταπιέζονταν. Πλήθος ξυλοδαρμών μαύρων νεολαίων βγήκαν στη δημοσιότητα ενώ υπήρξαν πολλοί ακόμη που δεν έγιναν γνωστοί. Η αστυνομία έγινε ακόμη πιο βίαιη στα 'πρωτζεκτς' και στις μαύρες κοινότητες. Έτσι, πέρα από την ασθένεια και τον θάνατο που υπέστησαν οι άνθρωποι εξαιτίας της πολιτικής διαχείρισης σε επίπεδο πόλης και πολιτείας, επιπλέον καταδιώκονταν στις ίδιες τους τις γειτονιές.

Ερ: Ποιες οι μορφές αντίστασης και οργάνωσης που προτάσσουν οι αναρχικοί μέσα στην εξέγερση και με ποιον τρόπο αντιπαρά τίθενται στην ιδεολογική και κατασταλτική εκστρατεία του κράτους των ΗΠΑ εναντίον των εξεγερμένων;

Απ: Αναρχικοί και αντιφασίστες συμμετείχαν από την αρχή αυτών των εξεγέρσεων. Το κίνημα ρητά έχει δώσει βάρος στην αστυνόμευση, τις φυλακές και τις προεκτάσεις τους εδώ και αρκετό καιρό. Έτσι, αυτή η στιγμή της εξέγερσης είναι πολύ ξεχωριστή για εμάς.

Για να είμαστε ξεκάθαροι: αυτή δεν ήταν μια εξέγερση που πυροδοτήθηκε από αναρχικούς. Η εξέγερση κινείται από μαύρους νεολαίους που έχουν κουραστεί να περιφρονούνται και να δολοφονούνται.

Το υπέροχο σε τέτοιες εξεγέρσεις είναι ότι συνήθως οι αναρχικοί είναι που βρίσκονται μπροστά με τις πιο ριζοσπαστικές δράσεις τους, όμως αυτή τη φορά, ήταν η νεολαία που πρωταγωνιστούσε στην επίθεση! Ενθουσιαστήκαμε πολύ που είδαμε ότι οι άνθρωποι είχαν φτάσει σε αυτό το σημείο και ότι όλοι βρισκόμασταν μαζί στο ίδιο μήκος κύματος. Αυτό σήμαινε ότι οι αναρχικοί μπορούσαν να υποστηρίξουν άλλους και να κάνουν τις δράσεις τους ανάμεσα σε πολλούς που έκαναν κι αυτοί το ίδιο – ήταν μια ευτυχής συνάντηση και κορύφωση στους δρόμους! Είμασταν συνολικά ενάντια στα γουρούνια, τα όργανα της τάξης, και με μία στάση υποστήριξης των αγωνιστών και δικαιοσύνης του δρόμου.

Τα πράγματα είναι πιο ήσυχά τώρα στην Νέα Υόρκη ενώ οι πολιτικές δράσεις συνεχίζονται σε άλλα μέρη, όμως οι μέθοδοι που χρησιμοποιούν για να κατευνάσουν την κατάσταση κάνουν ξεκάθαρο ότι πρόκειται για μια ασταθή ηρεμία. Το κράτος πήρε τη σκυτάλη και προσπαθεί να εκμεταλλευτεί τη δυναμική προς την κατεύθυνση των δικών του στόχων. Ο σκοπός των φιλελεύθερων μέσων ενημέρωσης κατά τη διάρκεια των εξεγέρσεων ήταν η αναδίπλωση των ανθρώπων προς μια εκδοχή της κοινωνίας των πολιτών όπου συνεχίζουμε να λειτουργούμε όπως πριν, αλλά με μικρές μεταρρυθμίσεις στο σύστημα. Τα ρεπορτάζ τους ως επί το πλείστον δαιμονοποιούσαν αυτούς που λεηλατούσαν τα καταστήματα και τους αναρχικούς, και απέδιδαν τη «βία» σε ανθρώπους που ήθελαν να ιδιοποιηθούν το κίνημα. Οι Δημοκρατικοί προσπαθούν να κινηθούν προς μια θέση από όπου να μπορούν να χρησιμοποιήσουν τις διαδηλώσεις ως μοχλό πίεσης στις εν εξελίξει διαπραγματεύσεις τους με τη δεξιά. Τα δεξιά μέσα δαιμονοποιούν τους πάντες και κατηγορούν τους Δημοκρατικούς για την αναταραχή. Όλα τα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης τώρα εξαπολύουν μία εκστρατεία εναντίον των μαύρων κάνοντας μεγάλο θέμα κάθε μικρό περιστατικό όπου εμπλέκεται κάποιος μαύρος προκειμένου να δικαιολογήσουν την καταστολή από την αστυνομία. Νομίζουν ότι είναι έξυπνοι, όμως απλά επιβεβαιώνουν το γιατί όλα αυτά πρέπει να καταστραφούν.

Όμως, στη διάρκεια αυτής της ηρεμίας, βλέπουμε πως είναι καθήκον μας να ετοιμαστούμε αφενός για να ενισχύσουμε τις υποδομές μας, να οργανωθούμε και να υποστηρίξουμε τους πολιτικούς μας κρατούμενους, πολλοί από τους οποίους αντιμετωπίζουν αβάσταχτες ποινές φυλάκισης. Προετοιμαζόμαστε για το επόμενο κύμα εξεγέρσεων αλλά επίσης βλέπουμε και μια επερχόμενη οικονομική κρίση στον ορίζοντα εξαιτίας του COVID-19. Έτσι, προσπαθούμε να δημιουργήσουμε τα μέσα με τα οποία θα διατηρήσουμε και θα υποστηρίξουμε τις κοινότητές μας. Στόχος μας είναι να συνεισφέρουμε στο να μετατρέψουμε αυτές τις ομαδοποιήσεις και τις υποδομές σε επαναστατικά σύνολα. Είμαστε σε επαφή με συντρόφους από τη Χιλή οι οποίοι μας συμβούλευαν πάνω στο πώς αναπτύσσονταν τα συμβούλια γειτονιάς στη διάρκεια της εξέγερσης εκεί. Εδώ, είμαστε σε πολύ λιγότερο εξελιγμένη κατάσταση πολιτικά, αλλά τώρα πρέπει να χτίσουμε και να χτίσουμε καλά για το μέλλον.

Ερ.: Η εξέγερση στις ΗΠΑ αποτελεί ένα γεγονός παγκόσμιας εμβέλειας. Πόσο εκτιμάτε ότι θα επηρεάσει τις πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις στις ΗΠΑ και ποιες οι σκέψεις για την ανάπτυξη του αναρχικού αγώνα;

Είναι όνειρό μας να δούμε τις ΗΠΑ να καταρ-

ρέουν για το καλό του λαού εδώ αλλά και στις άλλες χώρες.

Είναι ενδιαφέρον ότι αυτή η εξέγερση έχει αναδείξει ρήγματα όχι μόνο μέσα στην αμερικανική κοινωνία αλλά και μέσα στην ίδια την Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση. Αφού ο κόσμος αναχαίτισε την Εθνοφρουρά στη Μινεάπολη, ο Τραμπ δήλωσε ότι θα φέρει τον στρατό, όμως ο στρατός το απέρριψε αυτό δημοσίως. Οικονομικά αλλά και από άποψη ενότητας στη δομή της εξουσίας, οι ΗΠΑ είναι αδύναμες αυτή τη στιγμή. Και ακόμα καλύτερα, πολλοί που βρίσκονται σε θέσεις εξουσίας δεν αντιλαμβάνονται την αδυναμία της χώρας στο παγκόσμιο σκηνικό. Αυτό είναι σίγουρα προς όφελός μας. Είναι ενδιαφέρουσα η σκέψη ότι η άγνοια και ο εγωκεντρισμός τους θα είναι και η πτώση τους. Οι ΗΠΑ έχασαν στο Βιετνάμ εν μέρει επειδή υποτίμησαν τους αντιπάλους τους και υπερεκτίμησαν τις δυνατότητές τους. Το να χτίσουμε στέρεα μέσα στις κοινότητές μας, να δημιουργήσουμε δεσμούς και διεθνή δίκτυα και να διατηρήσουμε αυτές τις σχέσεις στενές θα μας δώσει τη δυνατότητα να λειτουργήσουμε εναντίον ενός εχθρού που κατά βάση στηρίζεται στην αντίληψή του ότι είναι ακαταμάχητος.

Παρόλα αυτά, οι ΗΠΑ κατέχουν ακόμα μεγάλη ισχύ σε πόρους και όπλα, και οτιδήποτε μειώνει την ισχύ αυτή θα βοηθήσει τον ευρύτερο αγώνα. Σε όλο τον κόσμο το σημαντικότερο που έχουν οι αναρχικοί να κάνουν είναι να εντείνουν την πολιτική και οικονομική πίεση στις ΗΠΑ. Στοιχοποιήστε οτιδήποτε και όλα όσα κάνουν τις ΗΠΑ να λειτουργούν και να τους δίνουν δύναμη. Όσο πιο αδύναμες γίνουν οι ΗΠΑ, τόσο καλύτερα θα είναι εδώ για εμάς και για τους ανθρώπους σε όλο τον κόσμο γενικά. Επιπλέον, κάθε δράση αλληλεγγύης δίνει δύναμη στους αντιστεκόμενους εδώ.

Επίσης ελπίζουμε να δούμε τους αναρχικούς σε όλο τον κόσμο να αναπτύσσουν περεταίρω τα δικά τους κινήματα και τους δικούς τους αγώνες και να χτίζουν δυνατές επαναστατικές κοινότητες. Όσο περισσότερο μεγαλώνουμε και εδώ αλλά και στο εξωτερικό, τόσο περισσότερους πόρους έχουμε συλλογικά και τόσο καλύτερα μπορούμε να δουλέψουμε για να διαλύσουμε τα παγκόσμια συστήματα κυριαρχίας.

Στο μεταξύ εδώ, στόχος μας είναι να κινητοποιήσουμε αυτούς που αισθάνονται τη δυσανεμία η οποία και ενέπνευσε αρχικά την εξέγερση, στοχοποιώντας τον ρατσισμό, την αστυνομία και άλλες προεκτάσεις της κυριαρχίας και της εκμετάλλευσης. Κάτι έχει αλλάξει ουσιαστικά στους συσχετισμούς δύναμης εδώ, και έχει αλλάξει στο εσωτερικό όσων κάποτε ζούσαν μέσα στον φόβο. Αυτή η επαναστατική δυναμική είναι κάτι πάνω στο οποίο μπορούμε να χτίσουμε για το μέλλον.

Revolutionary Abolitionist Movement – NYC
26/06/2020

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ. ΑΜΕΣΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥΣ

**ΤΙΜΗ ΣΤΗΝ ΗΕΛΙΝ ΒÖLEK, ΤΟΝ ΜUΣΤΑΦΑ ΚΟÇΑΚ ΚΑΙ ΤΟΝ
İBRAHİM GÖCKEK**

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 11 ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΚΑΙ
ΚΟΥΡΔΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ**

Στις 3 Απρίλη πέθανε η 28χρονη αγωνίστρια Helin Bölek, μέλος του μουσικού συγκροτήματος GrupYorum, που διένυε την 288η μέρα απεργίας πείνας αντιστεκόμενοι στο φασιστικό κράτος της Τουρκίας, αγωνιζόμενη για να δικαιωθούν τα αιτήματα της απεργίας του συγκροτήματος, να αρθεί η απαγόρευση των συναυλιών τους, να σταματήσουν οι επιθέσεις στο πολιτιστικό κέντρο Idil, να αφαιρεθούν τα μέλη του GrupYorum από τη λίστα επικύρωσης της τουρκικής αντιτρομοκρατικής, να σταματήσουν οι διώξεις εναντίον τους και να αποφυλακιστούν όσα μέλη τους βρίσκονται έγκλειστα μέσα στις φυλακές. Στις 7 Μαΐου πέθανε ο σύντροφός της, Ibrahim Göckçek, ο οποίος είχε σταματήσει την απεργία πείνας μετά από 323 μέρες, αλλά το σώμα του τελικά δεν άντεξε. Είχε προηγηθεί στις 24 Απρίλη ο θάνατος του Mustafa Koçak, μέλος του Λαϊκού Μετώπου, μετά από 297 μέρες απεργίας πείνας μέσα στις τουρκικές φυλακές, την οποία και συνέχισε μετά την αποφυλάκισή του με αίτημα την κατάργηση των ειδικών δικαστηρίων για τους πολιτικούς κρατούμενους. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στον αγώνα και τα δίκαια αιτήματα του Grup Yorum, μέχρι η μουσική των αντιστεκόμενων, των αγωνιζόμενων, των απεργών, των διαδηλωτών να μην δίδεται από το τουρκικό κράτος, μέχρι η αφήγηση των αγώνων των καταπιεσμένων μέσα από τα τραγούδια τους να είναι ελεύθερη.

Την απεργία πείνας μέχρι θανάτου συνεχίζουν οι υπόλοιποι απεργοί, οι δύο δικηγόροι, η Ebru Timtik (138η μέρα) και ο Aytaç Ünsal (108η μέρα), καθώς και οι πολιτικοί κρατούμενοι, Didem Akman (91η μέρα) και Özgür Karakaya (91η μέρα), μέχρι να επιτευχθούν τα αιτήματά τους για γκαϊάωση του Grup Yorum, για απελευθέρωση των «δικηγόρων του λαού» και για κατάργηση όλων των ειδικών και εκδικητικών πολιτικών διώξεων και ποινών.

Στην ίδια κατεύθυνση, στις 19 Μάρτη η αντιτρομοκρατική και η ΕΥΠ πραγματοποίησαν συντονισμένη επιχείρηση στα γραφεία της Επιτροπής Αλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους στην Τουρκία και το

**ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΠΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥΝ
ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΘΑ ΗΤΤΗΘΟΥΝ**

ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΑΜΕΣΑ ΔΕΙΚΤΑ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ
ΑΠΕΡΓΩΝ ΠΕΙΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟ GRUP YORUM ΚΑΙ
ΣΤΟΥΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ**

**ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ: ΤΡΙΤΗ 26 ΜΑΗ,
18:00, ΕΣΠΕΡΟΣ (ΠΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ)**

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

επικοινωνία με «Ευρώπης Σίμπος» / Α.Π.Ο. και σύντροφοι, συντρόφισσες

Κουρδιστάν, του Λαϊκού Μετώπου Τουρκίας και του Αντιιμπεριαλιστικού Μετώπου στα Εξάρχεια, καθώς και σε σπίτι στα Σεπόλια όπου διέμεναν Τούρκοι και Κούρδοι αγωνιστές. Πάνοπλες δυνάμεις της αστυνομίας και της αντιτρομοκρατικής προχώρησαν σε 26 προσαγωγές, από τις οποίες 11 μετατράπηκαν σε προφυλακίσεις και συλλήψεις βάσει του 187Α για συγκρότηση, συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση, οπλοκατοχή καθώς και για κάποια πλημμελήματα. Οι 11 συλληφθέντες, αφού βασανίστηκαν, προφυλακίστηκαν σε διαφορετικές φυλακές ανά την Ελλάδα ώστε να καθίσταται αδύνατη η επικοινωνία με δικηγόρους. Η επιχείρηση αυτή αποτελεί την έμπρακτη συνεισφορά του ελληνικού κράτος προς τις τουρκικές υπηρεσίες και τους κατασταλτικούς μηχανισμούς για τη φίμωση, τις διώξεις, τις φυλακίσεις, την εξόντωση αγωνιστών και την καταστολή των αγώνων που διεξάγονται την ίδια στιγμή στην Τουρκία. Είναι ακόμα μια επιχείρηση ενάντια σε Τούρκους και Κούρδους αγωνιστές που έρχεται να προστεθεί σε πολλές άλλες, αναδεικνύοντας πως η συνεργασία των μυστικών υπηρεσιών των δυο κρατών αποτελεί πάγια προτεραιότητα τους για το χτύπημα των αντιστεκόμενων.

Τιμούμε τη μνήμη της αγωνίστριας Helin

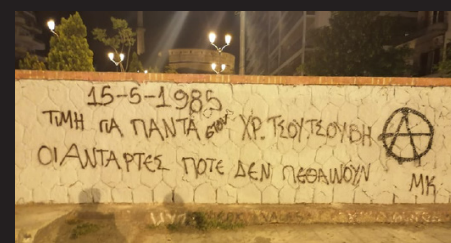
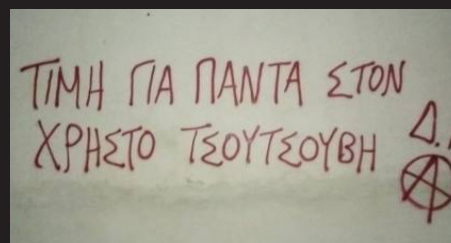
Διαδήλωση αλληλεγγύης - Αθήνα

Bölek και των αγωνιστών Ibrahim Göckçek και Mustafa Koçak, που δολοφονήθηκαν από το τούρκικο κράτος, μετά από πολύμηνες απεργίες πείνας, αγωνιζόμενοι για τη δικαίωση των αιτημάτων του συγκροτήματος Grup Yorum και την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των διωκόμενων αγωνιστών. Απαιτούμε την άμεση δικαίωση των απεργών πείνας μέχρι θανάτου στην Τουρκία. Απαιτούμε την άμεση αποφυλάκιση των 11 συλληφθέντων Τούρκων και Κούρδων αγωνιστών από το ελληνικό κράτος, το οποίο συμβάλλει στις δολοφονικές πολιτικές των υπηρεσιών της Τουρκίας απέναντι στους αγωνιζόμενους. Ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα, οι καταπιεσμένοι και εκμεταλλεζόμενοι σε κάθε γωνιά του πλανήτη, όλοι όσοι αγωνίζονται, δίνουμε τις μάχες αυτές που θα οικοδομήσουν μια κοινωνία ισότητας, ελευθερίας και αλληλεγγύης, μέχρι τα τραγούδια του αγώνα να ανθίσουν και να γκρεμίσουν τον χρεοκοπημένο κόσμο των κυριάρχων.

**ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΠΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥΝ ΤΟΥΣ
ΛΑΟΥΣ ΘΑ ΗΤΤΗΘΟΥΝ
Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ**

**Αναρχική Πολιτική Οργάνωση -
Ομοσπονδία Συλλογικότητων**

**35 χρόνια μετά τη
συνήλοκή του Γκούζν...
Τιμή για πάντα στον
Χρήστο Τσουτσουβη**

Οργανώνουμε την Ελευθερία ενάντια στην οργάνωση του Κακού

Η εξουσία είναι η οργάνωση του κακού. Η εξουσία δεν θέλει να υπάρχει άλλη οργανωμένη δύναμη πέρα από την ίδια. Διότι εάν υπάρχει μια δύναμη που δεν βρίσκεται υπό έλεγχο, η εξουσία νιώθει ότι απειλείται να χάσει τη δική της δύναμη. Έτσι, προσπαθεί να βάλει τέλος στις οργανώσεις που αγωνίζονται εναντίον της, ακόμα και αν πρόκειται για την μικρότερη οργάνωση την οποία βλέπει σαν απειλή. Αυτό γίνεται ορατό στο πιο πρόσφατο παράδειγμα της επίθεσης του ΑΚΡ¹ σε βάρος επαγγελματικών συλλόγων και ειδικά σε βάρος των δικηγορικών συλλόγων.

Τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα μετά την εξέγερση της πλατείας Ταξίμ, το ΑΚΡ, φοβούμενο ότι θα χάσει την εξουσία, προσπάθησε να αυξήσει τους μηχανισμούς ελέγχου στην κοινωνία. Οι επαναστάτες ήταν πάντα στο στόχαστρο της εξουσίας. Το ΑΚΡ, όμως, δεν επιχείρησε να καταστείλει μόνο τους επαναστάτες, αλλά και την παραμικρή κοινωνική διαμαρτυρία. Παραδείγματος χάριν, το ΑΚΡ απέλυσε δημοσιογράφους της αντιπολίτευσης από τις εφημερίδες στις οποίες δούλευαν και παράλληλα, μέσω οικονομικών πιέσεων που άσκησε, άρχισε να αγοράζει το ίδιο εφημερίδες. Συγκέντρωσε τα χρήματα που χρειαζόταν προκειμένου να δημιουργήσει τα δικά του ΜΜΕ, σε συνεργασία με ορισμένα αφεντικά. Έτσι έστρωσε το δρόμο σε εταιρείες να εκμεταλλευτούν τη γη που ζούμε με οποιονδήποτε τρόπο θέλουν. Προσπαθεί να μας επιβάλει την καταπίεση σε κάθε πεδίο – όχι μόνο σε αυτό της δουλειάς μας, αλλά και στο ψωμί μας.

Παρόλο που το Κουρδικό απελευθερωτικό κίνημα στάθηκε εμπόδιο στο να έχει η κυβέρνηση του ΑΚΡ την απόλυτη πλειοψηφία τα τελευταία χρόνια, το ΑΚΡ δεν δίστασε να εντείνει τον πόλεμο που διεξάγεται στον τόπο μας. Μετά την έναρξη του πολέμου, οδήγησαν στη φυλακή

σημαντικούς Κούρδους πολιτικούς. Και συνεχίζουν να φυλακίζουν κόσμο σήμερα. Οι λέξεις «τρομοκράτες» και «προδότες» δεν λείπουν από τα χείλη τους ούτε στιγμή. Όποιος εναντιώνεται στο ΑΚΡ είναι για αυτούς τρομοκράτης πια. Και οποιοσδήποτε μπορεί ανά πάσα στιγμή να βρεθεί στη φυλακή.

Με την δικαιολογία της κατάστασης έκτακτης ανάγκης, απαγόρευσαν όχι μόνο τις αντίπαλες οργανώσεις στην κούρσα για την εξουσία, αλλά και πολλές οργανώσεις που αγωνίζονταν με οργανωμένο τρόπο στον τόπο μας, ενώ προσπάθησαν να καταδικάσουν τους πάντες σε θάνατο ως τρομοκράτες. Η οργανωμένες δυνάμεις της αντίστασης εξακολουθούν να υπάρχουν παρά τις πιέσεις.

Οι επαγγελματικοί σύλλογοι ήταν ανάμεσα σε όσους αντιτάχθηκαν σε αυτήν τη διαδικασία. Και τώρα ήρθε η σειρά τους, κυρίως των δικηγορικών συλλόγων, αφού η κυβέρνηση του ΑΚΡ δεν θέλει να υπάρχει καμία οργανωμένη δύναμη εναντίον της. Οι γονυκλισίες του τωρινού προέδρου του δικηγορικού συλλόγου μπροστά στο ΑΚΡ δεν τους ήταν αρκετές. Το ΑΚΡ προσπαθεί να αλλάξει τη δομή των δικηγορικών συλλόγων ώστε να προσκρούει εκεί ο όποιος αντιπολιτευόμενος δικηγορικός σύλλογος στο μέλλον. Διότι η Εξουσία, ως η οργάνωση του κακού, πάντοτε φοβάται να μη χάσει τη θέση της. Και όσο αυξάνεται ο φόβος απώλειας της εξουσίας τόσο αυξάνονται και οι πιέσεις. Για αυτόν το λόγο, μετά τους επαναστάτες δικηγόρους, τις δραστηριότητες των οποίων προσπαθούν να παρεμποδίσουν εδώ και χρόνια, μπαίνουν στο στόχαστρο της κυβέρνησης και οι δικηγορικοί σύλλογοι, που λειτουργούν ως αντιπολιτευτικές εστίες. Οι δικηγορικοί σύλλογοι, οι οποίοι δεν κινούνται παρά μόνο αν υφίστανται απειλή, αυτή τη στιγμή αντιστέκονται στην κυβέρνηση φωνάζοντας για δικαιοσύνη.

Αυτές τις μέρες, στην επέτειο της Σφαγής της Σεβάστειας, συνειδητοποιούμε για μια ακόμη φορά ότι το κράτος είναι η ρίζα της αδικίας. Πριν από 27 χρόνια, στις 2 Ιουλίου 1993, διαπράχθηκε η σχεδιασμένη δολοφονία των Αλεβιτών που είχαν συγκεντρωθεί στη Σεβάστεια για το πολιτιστικό φεστιβάλ Πιρ Σουλτάν Αμπντάλ² καθώς και καλλιτεχνών που είχαν προσκληθεί για να συμμετάσχουν στις εκδηλώσεις. Δεκάδες άνθρωποι αναγκάστηκαν να καταφύγουν στο εσωτερικό ενός ξενοδοχείου εξαιτίας των επιθέσεων που δέχονταν και εκεί κήκαν ζωντανοί, με την αστυνομία να επιβλέπει τα πάντα, ενώ πολλοί ακόμα τραυματίστηκαν. Στη σφαγή αυτή συμμετείχαν χιλιάδες, αλλά οι δίκες που ακολούθησαν ήταν παρωδίες. Εκείνοι που έκαψαν ζωντανούς τους ανθρώπους στη Σεβάστεια απολάμβαναν για 27 χρόνια την προστασία του δολοφονικού Κράτους. Ορισμένοι από τους δικηγόρους των δραστών έγιναν αργότερα ιδρυτικά στελέχη του ΑΚΡ, του σημερινού κυβερνώντος κόμματος. Οι δράστες της δολοφονίας 33 ανθρώπων τελικά απαλλάχθηκαν λόγω «παραγραφής». Η Σφαγή της Σεβάστειας κατέδειξε για άλλη μια φορά ότι η κυβέρνηση αντιπροσωπεύει την αδικία. Η δικαιοσύνη που πρεσβεύει το κράτος είναι η Σεβάστεια.

Απέναντι στο οργανωμένο κακό, εμείς οι καταπιεσμένοι μπορούμε μόνο να παλέψουμε οργανωμένα για να επιζήσουμε, για να υπερασπιστούμε τη ζωή μας, για το μέλλον μας. Δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να οργανωθούμε για την ελευθερία μας...

¹ Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης, το κυβερνών κόμμα του Ταγίπ Ρεζέπ Ερντογάν.

² Pîr Sultan Abdal, Αλεβίτης θρησκευτικός ηγέτης της ποιπτής, που έζησε τον 16ο αιώνα.

Devrimci Anarşist Faaliyet / DAF
(Επαναστατική Αναρχική Δράση)

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΙΘΑΓΕΝΕΙΣ ΝΑΖΙ
ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΓΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΚΟΛΟΜΒΙΑΝΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ, ΤΩΝ
ΠΑΡΑΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΤΟΥ ΚΑΙ
ΣΤΟΥΣ ΜΠΡΑΒΟΥΣ ΤΩΝ ΓΑΙΟΚΤΗΜΟΝΩΝ